

GEOLOGIAN TUTKIMUSKESKUS, Maaperäosasto
TURVERAPORTTI 219

Jukka Leino ja Pertti Silén

SUONENJOELLA TUTKITUT SUOT JA
NIIDEN TURVEVARAT

Abstract:

The Mires and Peat Resources of the
Commune of Suonenjoki and Their Potential Use

Kuopio 1988

Leino, Jukka ja Silén, Pertti 1988. Suonenjoella tutkitut suot ja niiden turvevarat. The Mires and Peat Resources of the Commune of Suonenjoki and Their Potential use.

The Geological Survey of Finland made a peatland study in the Commune of Suonenjoki in 1978 and 1985 - 1987. The study is a part of the total inventory of the peat resources of Finland. Sixty two mires were studied and they cover 4538 hectares.

Most of the field work was carried out on survey line grids with study sites at the intervals of 100 meters. At each site the following determinations were made and recorded: cover type, wetness of mire, amount and height of peat hummocks, density, size and quality of trees, peat type, humification degree, fibrousness and wetness of peat and the number of stumps and snags in the deposits.

The average depth of the mires investigated is 1,5 m. The average depth of the over one meter deep areas is 2,2 m. They cover about 2698 ha. The average degree of humification is 5,5. The structure of deposits vary much from one mire to another. 66 % of the peat deposits consists mainly of Sphagnum-peat and 34 % of Carex-peat.

Altogether 582 samples were taken with a volumetric peat sampler for laboratory determinations. The average ash content is 4,3 % of dry matter. The average dry matter content of peat deposits is 93 kg per cubic meter of in situ peat. The average heating value of dry peat is 21,1 MJ/kg. The sulphur content of peat ash is mainly under 0,3 %.

Altogether 1267 ha of peatland was evaluated as good for fuel peat production. The amount of fuel peat available is about 23 million cubic meters in situ.

Key words: peat, inventory, fuel peat production, mire, Suonenjoki

Jukka Leino and Pertti Silén
Geological Survey of Finland
P.O. Box 237
SF-70101 Kuopio

ISBN 951-690-317-7
ISSN 0782-8527

SISÄLLYSLUETTELO

JOHDANTO	5
TUTKIMUSMENETELMÄT	5
Kenttätutkimukset	5
Laboratoriotutkimukset	8
Arviointiperusteet	8
Laskelmat	9
TULOSTEN ESITYS	11
Suoselostukset	11
Kartat	12
Profiilit	13
SUOKOHTAISET TULOKSET	14
LUONNONOLOJEN JA TULOSTEN TARKASTELU	257
Luonnonolot	257
Soiden levinneisyys	257
Suotyypit	259
Turvekerrostumien paksuus	260
Turvelajijakauma ja maatuneisuus	260
Liekoisuus	262
Turpeen fysikaaliset ja kemialliset ominaisuudet	262
Soveltuvuus turvetuotantoon	266
Polttoturvetuotannossa olevat suot	268
Suojelusuoat	268
KIRJALLISUUS	270
LIITTEET	

JOHDANTO

Geologian tutkimuskeskus (ent. Geologinen tutkimuslaitos) on tehnyt turvetutkimuksia Suonenjoen kunnan alueella 1978, 1983 ja 1985 - 86. Tutkimukset kattavat kaikki yli 20 ha:n kokoiset, yhtenäiset suoalueet. Näitä on 62 kpl, yhteensä 4 581 ha.

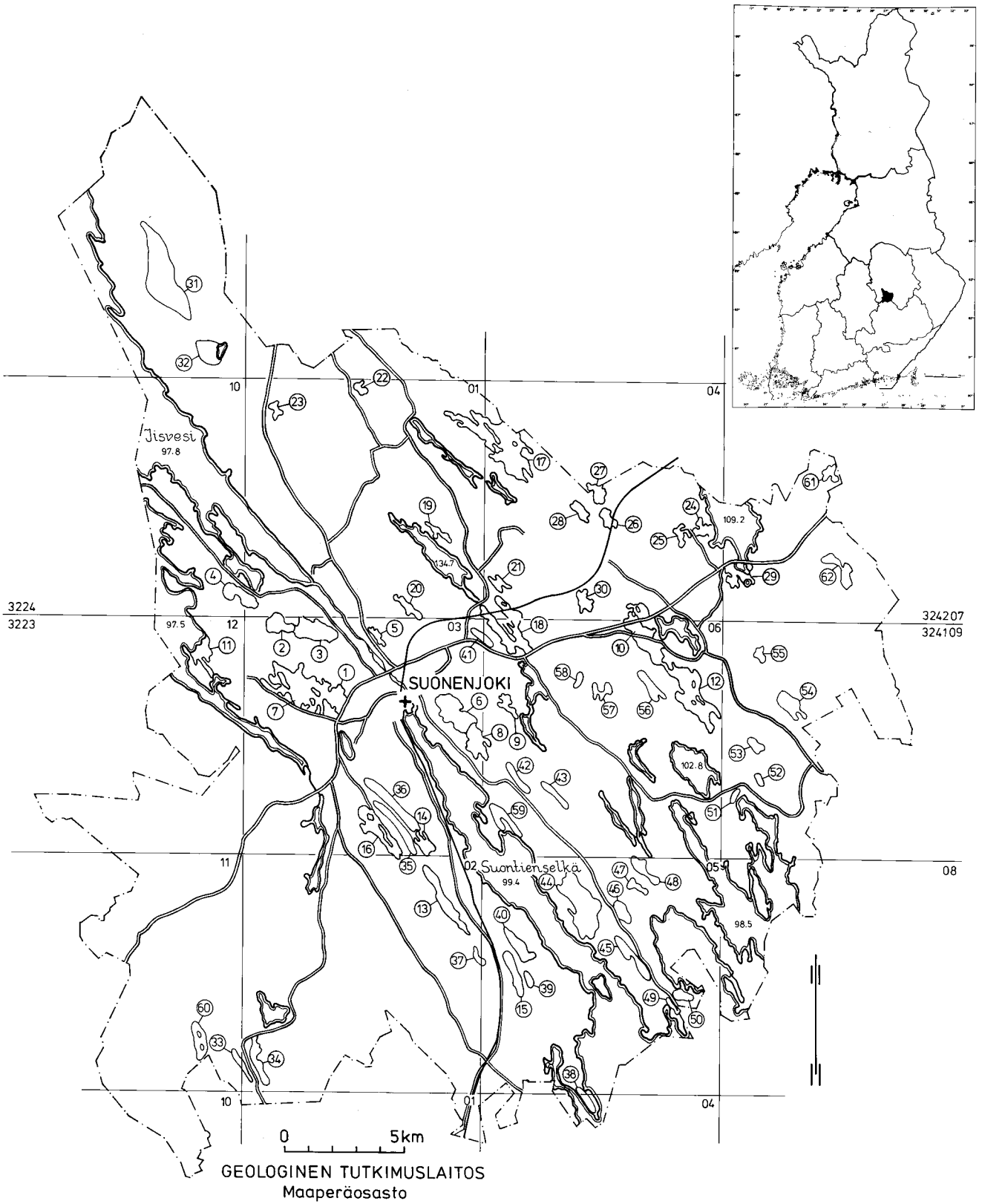
Tutkimuksen päätarkoituksena on ollut selvittää alueen turvekerrostumien soveltuvuus turvetuotantoon, käyttökelpoinen turvemäärä ja -laatu sekä energiasisältö. Monipuolisena tutkimus antaa perustietoa myös soiden muille käyttömahdollisuuksille.

TUTKIMUSMENETELMÄT

Kenttätutkimukset

Kenttätutkimuksissa noudatettiin Geologian tutkimuskeskuksen turvetutkimuksissa käyttämiä menetelmiä (Lappalainen, Sten ja Häikiö 1984). Tällöin tutkittavalle suolle laadittiin linjasto, joka koostuu suon hallitsevan osan poikki vedetystä selkälinjasta ja sitä vastaan kohtisuoraan olevista poikkilinjoista, jotka ovat tavallisesti 400 m:n välein. Tutkimuspisteet sijaitsevat linjastolla 100 m:n välein, suon reunoilla usein myös tiheämmässä syvyysuhteiden selvittämiseksi. Syvyysmittauksia tehtiin myös tutkimuspisteiden välissä. Runkolinjastoa täydennettiin poikkilinjojen väliin sijoitetuilla apulinjoilla, joilla turvekerrostuman paksuus mitattiin 50 m:n välein. Näitä linjoja ei ole raivattu maastoon eikä vaaittu, mutta tiedot on käytetty suokarttojen piirtämisessä ja syvyysalueiden rajaamisessa. Tutkimuslinjastot on vaaittu ja vaaitukset on pyritty kiinnittämään valtakunnalliseen kiintopisteverkkoon. Kuvassa 1 on tutkitujen soiden sijainti.

Tutkimuspisteillä määritettiin suotyyppi, suon pinnan vetisyys, mättäisyys (peittävyys-%) ja mättäiden korkeus sekä puustoisilla suotyypeillä puulajisuhteet, tiheys- ja kehitysluokka ja mahdolliset hakkuut.

Kuva 1. Suonenjoella tutkitut suot.

Suonenjoella tutkitut suot

1. Kirjosuo	32. Huikonnimensuo
2. Raatmaa	33. Länsisuo
3. Kuokkasuo	34. Itäsuo
4. Laitilansuo	35. Jauhopuronsuo
5. Marjaselänsuo	36. Selänteensuo
6. Pappilanpellot	37. Jyrykankaansuo
7. Suursuo	38. Lahnaniemensuo
8. Lylyjärvensuo	39. Mölyahonsuo
9. Konnunsuo	40. Huuhansuo
10. Lyytilänmäensuo	41. Kohisenvansuo
11. Töyrisuo	42. Selänteensuo E
12. Kurkisuo-Juurikkasuo	43. Likosuo
13. Nuutilansuo	44. Villasensuo
14. Pietulansuo	45. Raivionsuo
15. Tintinsuo	46. Isosuo
16. Heposuo	47. Naavasuo
17. Isoneva	48. Silmäsuo
18. Viitaselänsuo	49. Lonkarinsuo
19. Taivalsuo	50. Haukiharjunsuo
20. Jäpinsuo	51. Ryönäsuo
21. Hännilänsuo	52. Variskorpi
22. Suhonneva	53. Suurisuo
23. Murtomäensuo	54. Valkeisensuo
24. Lahdentauskorpi	55. Kolusuo
25. Saarekkeensuo	56. Rajasuo-Pitkäsuo
26. Konttilansuo	57. Eskelinsuo
27. Kumpumäensuo	58. Nurkkalamminsuo
28. Rautamullansuo	59. Rautasuo
29. Tuikkasenneva	60. Tervasensuo
30. Soidinsuo	61. Ilveksensuo
31. Lietesuo	62. Herolamminsuo

Ns. venäläisellä suokairalla otetuista turvenäytteistä määritettiin turvelaji lisätekijöineen, maatuneisuus (H1-10), kosteus (5-asteikolla) ja kuituisuus (6-asteikolla). Kairaushavaintoja tehtiin myös turpeen alla olevista maalajeista.

Maatumattoman puuaineksen, ns. liekoisuuden selvittämiseksi pliktattiin turvekerrostuma tutkimuspisteiden ympärillä kymmenen kertaa 2 m:n syvyyteen saakka. Tilavuustarkalla mäntäkairalla otettiin turvenäytteitä laboratoriotutkimuksia varten. Näytteenottopisteet valittiin siten, että ne edustavat mahdollisimman hyvin ko. suon turvekerrostumaa.

Laboratoriotutkimukset

Laboratoriossa määritettiin turvenäytteiden pH määstä näytteenä ja vesipitoisuus kuivaamalla turve 105 °C:ssa vakio painoon. Ns. tilavuustarkoista näytteistä laskettiin kuiva-ainemäärä eli suo-m³:n irtotiheys. Kuivatuista turvenäytteistä määritettiin 815 ± 25 °C:ssa hehkuttamalla tuhkapitoisuus ja osasta näytteitä lämpöarvo LECO AC 300 kalorimetrillä (ASTM D 3286-77) sekä rikkipitoisuus LECO-rikinmäärityslaitteella. Joistakin näytteistä määritettiin tuhkan sulamiskäyttäytyminen (DIN 51731).

Arviointiperusteet

Turpeiden käyttökelpoisuutta selvitetessä on nojaututtu Turveteollisuusliiton laadunmäärittelyohjeeseen (liite 2). Mikäli turve täyttää nämä vaatimukset tuhka- ja rikkipitoisuuden ja lämpöarvon suhteen, määritetään se polttoturpeeksi soveltuvaksi seuraavasti:

- Saraturve (C) soveltuu myös heikosti maatuneena jyrshinturpeeksi. Palaturpeeksi se soveltuu mikäli mukana on riittävästi sitovaa ainetta, esim. maatunutta rahkaa, jotta palat pysyvät koossa.

- Rahkaturve (S) ja sekaturve soveltuvat kohtalaisesti ja hyvin maatuneena (H5-10) joko jyrsin- tai palaturpeeksi.

Soiden käyttökelpoisuutta arvioitaessa on käytetty nelijakoa: polttoturvesuo, kasvuturvesuo, suojelusuo ja muu käyttö, joista jälkimmäinen tarkoittaa lähinnä suon jättämistä luonnontilaiseksi tai esim. metsänviljelyyn.

Perinteisesti polttoturvetuotantoon soveltuvan alueen vähimmäissyvyytenä on pidetty kahta metriä, mutta käytännön raja on nykyään 1,5 m. Mikäli turpeen kuiva-ainepitoisuus on suuri, on tuotantokelpoiseksi katsottu yli metrinkin syvyiset alueet.

Jyrsinturvetuotantoon soveliaan alueen vähimmäiskooksi on otettu 20 ha. Käytännössä näin pienen kentän kunnostaminen tuotantoon vaatinee, että lähistöllä on muitakin tuotantoalueita.

Palaturvetuotantoon soveltuvan alueen vähimmäiskokoa on vaikea määrittellä, koska kyseeseen saattaa tulla myös pienimuotoinen kotitarvetuotanto. Tapaukset on arvioitava yksittäin ottaen huomioon mm. tiestö, kuivatus ja kunnostustyöt sekä kerrostuman liekoisuus.

Yksinomaan kasvuturvetuotantoon soveltuvaksi on katsottu suo, jossa pinnalla on vähintään 80 cm heikosti maatunutta (H1-3) rahkaturvetta 30 ha:n alalla.

Suon omistussuhteita ei tässä tutkimuksessa ole otettu huomioon. Sen sijaan mm. pitkälle viedyt metsähoidolliset toimenpiteet, turvealueiden sijainti vesistöjen suhteen sekä luonnonsuojelulliset näkökohdat on huomioitu.

Laskelmat

Turvemäärät on laskettu käyttäen vyöhykkeistä laskutapaa. Syvyysvyöhyke on metrin ja puolen metrin välein piirrettyjen syvyyskäyrien välinen alue. Syvyysvyöhykkeen turvemäärä on saatu kertomalla vyöhykkeen pinta-ala sillä olevien tutkimus- ja

syvyyspisteiden keskisyvyydellä. Tämän jälkeen on koko suon ja eri syvyysalueiden turvemäärät saatu laskemalla vyöhykkeiden turvemäärät yhteen. Tulokset kaikista tutkituista soista on taulukkona (liitteessä 3).

Polttoturpeen tuotannossa mahdollisesti saatavissa olevan turpeen määrä on saatu vähentämällä kyseisen alueen turpeen kokonaismäärästä mahdollisen heikosti maatuneen pintarahkan ja pohjalle jäävän noin 50 cm:n paksuisen turvekerroksen osuus. Tuotantomenetelmistä johtuvia vähennyksiä ei ole otettu huomioon.

Koko suon samoinkuin eri syvyysalueiden keskisyvyydet on saatu jakamalla turvemäärä pinta-alalla.

Suossa olevan turpeen määrä on ilmoitettu miljoonina suokuutiometreinä (milj. suo-m³).

Suossa olevan kuiva-aineen määrä on saatu kertomalla suokuutioiden lukumäärä yhden suokuution sisältämällä kuiva-ainemäärällä (kg/suo-m³). Kuiva-ainemäärä ilmoitetaan tuhansina tonneina (10³t).

Energiasisältö on laskettu sekä kuivalle että 50 % kostealle ja 35 % kostealle turpeelle. Kuivalle turpeelle se saadaan kaavasta 1 ja kostealle turpeelle kaavasta 2.

$$1. E = N_{\text{suo-m}^3} \cdot D_d \cdot H_u$$

$$2. E = N_{\text{suo-m}^3} \cdot D_d \cdot (100/100-K) \cdot H_{\bar{u}}$$

jossa E = energiasisältö, N_{suo-m³} = suokuutioiden lukumäärä, D_d = suokuution sisältämä kuiva-ainemäärä (kg/suo-m³), H_u = kuivan turpeen tehollinen lämpöarvo (MJ/kg), H _{\bar{u}} = kosteudessa K olevan turpeen tehollinen lämpöarvo (MJ/kg), K = turpeen kosteus (%). Tulos on ilmoitettu miljoonina megawattitunteina (milj. MWh).

Turvelajijakaumat esitetään liitteessä 5. Siinä turvelajit on jaettu rahka-, sara- ja ruskosammalvaltaisiin. Rahkavaltaiset

jaettu rahka-, sara- ja ruskosammalvaltaisiin. Rahkavaltaiset on jaettu rahka- ja sararahkaturpeisiin ja saravaltaiset

vastaavasti sara- ja rahkasaraturpeisiin. Nämä on edelleen jaettu ryhmiin vallitsevien lisätekijöiden mukaan. Erikseen on laskettu puunjäännöksiä sisältävien turvelajien kokonaisuus. Koko aineiston keskiarvot on laskettu turvemääriin painotettuna.

Tutkimuspisteiden ja syvyysmittauspisteiden suotyyppimääritysten perusteella laskettiin suotyyppien prosenttijakauma (liite 6). Kunkin suotyypin osuus on laskettu prosentteina suon havaintopisteiden määrästä. Linjaverkostosta johtuu, että saaduissa prosenttiluvuissa soiden keskustojen suotyypit painottuvat reunaosien suotyyppijä enemmän. Kuitenkin saadut keskiarvot kuvastavat sangen hyvin kunkin suon suotyyppien suhteita sekä antavat kuvan ojituksen laajuudesta. Taulukon koko aineistoa koskeva keskiarvorivi laskettiin pinta-aloihin painotettuna.

Liekojen määrää, eli soiden liekoisuutta, ja jakautumista on selvitetty laskemalla ns. Pavlovin menetelmää soveltaen liekojen prosentuaalinen osuus turvekerrostuman 0 - 0,5 m:n, 0,6 - 1,0 m:n, 1,1 - 1,5 m:n ja 1,6 - 2,0 m:n syvyysvälien tilavuudesta soiden ≥ 1 m:n ja ≥ 2 m:n syvyisten alueiden osalta (liite 4).

Käytetty luokitus on seuraava:

%-osuus	liekoisuus
< 1 %	erittäin alhainen
1 - 1,9 %	alhainen
2 - 2,9 %	keskimääräinen
3 - 3,9 %	korkea
> 4 %	erittäin korkea

TULOSTEN ESITYS

Suoselostukset: Kustakin suosta on kirjoitettu selostus, jossa käsitellään suon sijaintia, ympäristöä, suotyyppijä, ojitustilannetta, laskusuhteita, turvelajeja, maatumisastetta jne.

Käytettyjen lyhenteiden ja luokitusten selitykset ovat liitteessä 1. Turvekerrostumaa koskevista keskiarvotiedoista käsitellään turpeen käytön kannalta merkityksellisimpiä. Pintakerroksella tarkoitetaan näissä selostuksissa suon pintaosan käsittävää, yleensä yhtenäistä turvekerrosta, missä maatuneisuus on korkeintaan H4. Pohjaosalla (pohjaturpeella) tarkoitetaan tämän alle jäävää kerrostuman osaa. Se on tavallisesti kohtalaisesti (H5-6) ja/tai hyvin (H7-10) maatonut, mutta siinä voi esiintyä heikostikin maatuneita kerroksia. Suon keskustan turvekerrostuman rakenteesta on lyhyt kuvaus. Liekoisuuden suhteen tarkastellaan suon yli metrin syvyydestä aluetta. Turvenäytteistä tehdyistä laboratoriomäärityksistä esitetään pH, tuhkapitoisuus (%:eina kuivapainosta), vesipitoisuus (%:eina märkäpainosta), kuivaainemäärä (kg/suo-m³) ja kuivan, 35 %:n ja 50 %:n kosteudessa olevan turpeen tehollinen lämpöarvo sekä näiden keskiarvo taulukkona. Keskiarvoja laskettaessa on näytesarjan alin 20 - 30 cm:n pituinen näyte jätetty yleensä huomioimatta ja nämä luvut on merkitty sulkuihin. Alimpaan näytteeseen vaikuttaa suon pohjan mineraalimaa, toisaalta tämä osa jää turvetuotannossa käyttämättä. Suon aivan pinnimmainen kerros on jätetty huomioimatta, jos se on katsottu tulevan poistetuksi ennen polttoturvetuotantoa. Turvemäärätietojen jälkeen on arvio ko. suon turvekerrostuman käyttömahdollisuudesta ja siihen vaikuttavista eri tekijöistä. Turvetuotantoon soveltuvista soista on esitetty arvio tuotantokelpoisesta alasta ja sen sisältämästä tuotantokelpoisesta luonnontilaisesta turvemäärästä. Tämä turvemäärä on laskettu vähentämällä suon pohjalle jäävä turvekerros ja mahdollinen pinnasta poistettava kerros.

Kartat: Selostukseen liittyy suokartta, johon on merkitty tutkimuslinjat, tutkimus- ja syvyydenmittauspisteet, pisteiden syvyydet sekä tutkimuspisteiden keskimääräiset maatumisasteet. Lisäksi on piirretty turvekerrostuman paksuutta osoittavat käyrät ja suon pinnan korkeuskäyrät. Merkkien selitykset ovat liitteessä 1.

On huomattava, että kartoista ilmenee heikosti maatuneen pintaturvekerroksen paksuus, mutta ei sen turvelaji (tutkimuspisteen alla olevan osamäärän osoittaja, liite 1), joten tätä lukemaa

ei sinällään voida hyödyntää arvioitaessa suon käyttökelpoisuutta.

Paikantamisen helpottamiseksi on tutkittujen soiden kairauspisteet merkitty 1:20 000 peruskarttapohjalle. Kartat ovat kuvina suoselostusten yhteydessä.

Profiilit: Turvekerrostumien rakennetta on havainnollistettu poikkileikkauskuvoin, joihin turvelajit, maatuneisuudet ja pohjamaalajit on merkitty symbolein sekä lisäksi suotyypit lyhentein ja lieko-osumien määrä (liite 1).

SUOKOHTAISET TULOKSET

1. Kirjosuo sijaitsee karttalehdellä 3241 03 ($x = 6946,3$ ja $y = 3503,8$). Saarekkeinen ja lahdekkeinen suo rajoittuu pohjoisessa Lintharjuun, muualla moreeniselänteisiin ja dyyneihin. Kulkuyhteydet ovat hyvät, valtatie nro 9 kulkee suon eteläosan poikki (kuva 2).

Pinta-ala on noin 110 ha, josta yli metrin syvyistä aluetta on 70 ha ja yli kahden metrin 10 ha. Tutkimuspisteitä on 1,3 kpl/10 ha. Suo on tutkittu hajapistein (kuva 3).

Vallitsevina suotyyppeinä ovat lyhytkorsineva, rahkaneva ja tupasvillaräme. Puusto on kitukasvuista. Tutkimuspisteistä on avosuolla 71 % ja rämeellä 29 %. Suoalasta on ojitettu noin 30 %. Vedet laskevat pohjoiseen, Suurisuolle ja eteläpäästä myös Saininlampeen. Kuivatusmahdollisuudet ovat melko hyvät.

Kirjosuon turvekerrostuman keskipaksuus on 1,3 m. Yli metrin syvyisen alueen keskisyvyys on 1,7 m. Tästä on pintakerrosta 0,7 m ja pohjakerrosta 1,0 m. Suon pohja on muodoltaan epätasainen. Yleisin pohjamaalaji on hiekka.

Kirjosuon turpeesta on 89 % rahkavaltaista ja 11 % saravaltaista. Puunjäännöksiä sisältävien turpeiden kokonaisosuus on noin 22 %. Yleisimmät turvelajit ovat tupasvillarähkä- (42 %), rahka- (17 %) ja puurahkaturve (18 %).

Turvekerrostuman keskimaatuneisuus on 5,1, pintakerroksen 2,0 ja pohjakerroksen 7,6. Liekoisuus on korkea (3,3 %). Liekoja on eniten syvyysvälillä 0,6 - 1,0 m (7,7 %).

Kirjosuon turve jakautuu eri syvyysalueilla heikosti ja hyvin maatumeeeseen osaan seuraavasti:

	H1-4	H5-10	H1-10	
Koko suo	0,66	0,79	1,46	milj. suo-m ³
Yli 1 m	0,46	0,73	1,19	milj. suo-m ³
Yli 2 m	0,08	0,19	0,27	milj. suo-m ³

Suurin osa suon etelä- ja keskiosaa on nykyään luonnonsuojelu-
aluetta. Epätasaisen pohjan ja ohuen turvekerroksen takia suo
ei sovellu turvetuotantoon.

2. Raatmaa sijaitsee karttalehdellä 3241 03 ($x = 6949,5$ ja $y = 501,5$), noin 7 km Suonenjoen keskustasta luoteeseen. Pyöreähkö suo rajoittuu etelässä Lintharjuun, muualla pääasiassa peltoihin (kuva 4). Kulkuyhteydet ovat varsin hyvät.

Pinta-ala on 63 ha, josta yli metrin syvyistä aluetta on 44 ha ja yli kahden metrin 31 ha. Tutkimuspisteitä on 3,8 kpl/10 ha ja syvyysmittauksia on 10,6 kpl/10 ha (kuva 5).

Vallitsevina suotyyppeinä ovat isovarpu- ja korpirämemuuttuma ja -ojikko. Puusto on runsas ja tiheä. Tutkimuspisteistä on rämeellä 76 % , korvessa 16 % ja turvekankaalla 8 %. Suo on ojitettu kokonaan. Vedet laskevat pohjoiseen, jonne suon pinta voimakkaasti viettää. Kuivatusmahdollisuudet ovat hyvät.

Raatmaan turvekerrostuman keskipaksuus on 2,1 m. Yli metrin syvyisen alueen keskisyvyys on 2,8 m. Tästä on pintakerrosta 0,4 m ja pohjakerrosta 2,4 m. Suon pohja on muodoltaan melko tasainen. Yleisin pohjamaalaji on hiekka.

Raatmaan turpeesta on 56 % rahkavaltaista ja 44 % saravaltaista. Puunjäännöksiä sisältävien turpeiden kokonaisuus on 45 %. Yleisimmät turvelajit ovat puusararahka- (19 %), rahkasara- (13 %) ja sararahkaturve (13 %). Yleisimmät turpeen lisäteki- jät ovat puun, varvun ja järviruo'on jäänteet.

Turvekerrostuman keskimaatuneisuus on 5,8, pintakerroksen 3,8 ja pohjakerroksen 6,2. Liekoisuus on keskimääräinen (2,0 %). Liekoja on eniten syvyysvälillä 0,6 - 1,0 m (7,5 %).

Laboratoriomäärityksiä varten on otettu tilavuustarkat näytteet pisteiltä A 300 ja A 400 - 300 (taulukko 1).

Raatmaan turve jakautuu jakautuu eri syvyysalueilla heikosti ja hyvin maatuneeseen osaan seuraavasti:

	H1-4	H5-10	H1-10	
Koko suo	0,20	1,15	1,35	milj. suo-m ³
Yli 1 m	0,19	1,06	1,25	milj. suo-m ³
Yli 2 m	0,14	0,94	1,08	milj. suo-m ³

Raatmaan yli metrin syvyinen osa soveltuu turvetuotantoon. Heikosti maatunut rahkainen pintakerros on vaihtelevan paksuinen, mutta pääosin ohuehko. Korkea rikki- ja rikkipitoisuus turvekerrostan keski- ja pohjaosissa saattaa rajoittaa suon hyödyntämistä (taulukko 1).

Polttoturvetuotantoon soveltuvan alueen käyttökelpoisen turpeen määrä ja energiasisältö (laskentaperusteet s. 8 - 11) ovat:

Pinta- ala (ha)	Turvetta (milj. suo-m ³)	Kuiva- ainetta (milj. tn)	Energiasisältö (milj. MWh)		
			kuiva- turve	50 % kosteaa	35 % kosteaa
44	1,100	0,107	0,634	0,559	0,595

Yhden suokuutiometrin sisältämä energiamäärä on 0,54 MWh ja yhden hehtaarin noin 13 500 MWh 35 %:n kosteudella laskettuna.

Laskelmissa on käytetty seuraavia laboratoriotulosten keskiarvoja: suokuution sisältämän kuiva-aineen määrä 97,5 kg, kuivan turpeen tehollinen lämpöarvo 21,3 MJ/kg, 50 % kostean turpeen lämpöarvo 9,4 MJ/kg ja 35 % kostean turpeen 13,0 MJ/kg.

3. Kuokkasuo sijaitsee karttalehdellä 3241 03 ($x = 6949,4$ ja $y = 3502,6$), noin 5 km Suonenjoen kirkolta luoteeseen, välittömästi Raatmaan (nro 2) itäpuolella. Suo rajoittuu etelässä Lint-harjuun, muualla peltoihin ja teihin (kuva 4). Kulkuyhteydet ovat hyvät.

Pinta-ala on noin 95 ha, josta yli metrin syvyistä aluetta on 47 ha ja yli kahden metrin 2 ha. Tutkimuspisteitä on 4,4 kpl/10 ha (kuva 5).

Vallitsevina suotyyppeinä ovat isovarpurämeojikko ja -muuttuma. Itäreunalla on myös varpu- ja ruohoturvekankaita. Puusto on tiheää taimikkoasteen männikköä. Tutkimuspisteistä on rämeellä 76 % ja turvekankaalla 24 %. Suo on ojitettu kokonaan. Vedet valuvat oja pitkin koilliseen Suonenjokeen ja edelleen Iisveeseen. Kuivatusmahdollisuudet ovat hyvät.

Kuokkasuon turvekerrostuman keskipaksuus on 1,0 m. Yli metrin syvyisen alueen keskisyvyys on 1,5 m. Tästä on pintakerrosta 0,4 m ja pohjakerrosta 1,1 m. Suon pohja on muodoltaan melko tasainen. Yleisin pohjamaalaji on hiekka.

Kuokkasuon turpeesta on 97 % rahkavaltaista ja 3 % saravaltaista. Puunjäänköksiä sisältävien turpeiden kokonaisuus on 49 %. Yleisimmät turvelajit ovat puurahka- (33 %), rahka- (26 %) ja puusararahkaturve (11 %).

Turvekerrostuman keskimaatuneisuus on 5,7, pintakerroksen 3,2 ja pohjakerroksen 6,6. Liekoisuus on keskimääräinen (2,7 %). Liekoja on eniten syvyysvälillä 0,6 - 1,0 m (9,3 %).

Kuokkasuon turve jakautuu eri syvyysalueilla heikosti ja hyvin maatuneeseen osaan seuraavasti:

	H1-4	H5-10	H1-10	
Koko suo	0,26	0,72	0,98	milj. suo-m ³
Yli 1 m	0,19	0,54	0,73	milj. suo-m ³
Yli 2 m	0,00	0,04	0,04	milj. suo-m ³

Kuokkasuo on liian matala soveltuakseen laajempaan polttoturvetuotantoon.

4. Laitilansuo sijaitsee karttalehdellä 3224 10 ($x = 6950,8$ ja $y = 3499,3$). Suo rajoittuu lännessä Lintharjuun, kaakossa ja luoteessa peltoihin ja muualla moreenimäkiin (kuva 9). Kulkuyhteydet ovat hyvät.

Pinta-ala on noin 75 ha, josta yli metrin syvyistä aluetta on 57 ha ja yli kahden metrin 30 ha. Tutkimuspisteitä on 4,5 kpl/10 ha ja syvyysmittauksia on kaikkiaan 11,4 kpl/10 ha (kuva 10).

Vallitsevina suotyyppeinä ovat isovarpu-, rahka- ja korpiräme sekä varsinainen korpi. Ojituksen vaikutuksesta suotyypit ovat muuttuma-asteella. Puusto on varsinkin suon keskiosassa tiheähköä mäntytaimikkoa. Tutkimuspisteistä on rämeellä 78 % ja korvessa 22 %. Suo on ojitettu kokonaan. Vedet laskevat pohjoiseen, Jauholahteen ja edelleen Iisveteen. Kuivatusmahdollisuudet ovat kohtalaisen hyvät.

Laitilansuon turvekerrostuman keskipaksuus on 1,8 m. Yli metrin syvyisen alueen keskisyvyys on 2,2 m. Tästä on pintakerrosta 0,4 m ja pohjakerrosta 1,8 m. Suon pohja on muodoltaan melko tasainen. Yleisimmät pohjamaalajit ovat hiekka ja hieta.

Laitilansuon turpeesta on 79 % rahkavaltaista ja 21 % saravaltaista. Puunjäännöksiä sisältävien turpeiden kokonaisuus on 38 %. Yleisimmät turvelajit ovat puurahka- (23 %), sararahka- (20 %) ja rahkaturve (14 %) (kuvat 11 - 13).

Turvekerrostuman keskimaatuneisuus on 6,0, pintakerroksen 2,6 ja pohjakerroksen 6,7. Liekoisuus on keskimääräinen (2,3 %). Liekoja on eniten syvyysvälillä 0,6 - 1,0 m (8,1 %).

Laboratoriomäärityksiä varten on otettu tilavuustarkat näytteet pisteeltä A 400 (taulukko 2).

Laitilansuon turve jakautuu eri syvyysalueilla heikosti ja hyvin maatuneeseen osaan seuraavasti:

	H1-4	H5-10	H1-10	
Koko suo	0,25	1,09	1,34	milj. suo-m ³
Yli 1 m	0,23	1,00	1,23	milj. suo-m ³
Yli 2 m	0,13	0,72	0,85	milj. suo-m ³

Laitilansuon yli kahden metrin syvyinen osa soveltuu turvetuotantoon. Alue jakautuu kahteen eri altaaseen (kuva 10). Tuhkapitoisuus on alhainen aivan pohjakerrosta lukuun ottamatta (taulukko 2). Rikkipitoisuutta ei ole mitattu.

Polttoturvetuotantoon soveltuvan alueen käyttökelpoisen turpeen määrä ja energiasisältö ovat seuraavassa jaotelmassa (laskenta-perusteet s. 8 - 11). Noin 40 cm:n paksuinen pintarahka oletetaan poistettavan ennen polttoturvetuotantoa.

Pinta- ala (ha)	Turvetta (milj. suo-m ³)	Kuiva- ainetta (milj. tn)	Energiasisältö (milj. MWh)		
			kuiva- turve	50 % kosteaa	35 % kosteaa
30	0,600	0,056	0,342	0,305	0,323

Yhden suokuutiometrin sisältämä energiamäärä on 0,54 MWh ja yhden hehtaarin noin 10 700 MWh 35 %:n kosteudella laskettuna.

Laskelmissa on käytetty seuraavia laboratoriotulosten keskiarvoja: suokuution sisältämän kuiva-aineen määrä 93 kg, kuivan turpeen tehollinen lämpöarvo 22,0 MJ/kg, 50 % kostean turpeen lämpöarvo 9,8 MJ/kg ja 35 % kostean turpeen 13,5 MJ/kg.

5. Marjaselänsuo sijaitsee karttalehdellä 3241 03 ($x = 6949,3$ ja $y = 3505,5$) noin 3 km Suonenjoelta pohjoisluoteeseen, Karttulaan menevän tien itäpuolella. Suo sijaitsee ison drumliinin länsireunan painanteessa (kuva 14). Kulkuyhteydet ovat hyvät. Pinta-ala on noin 25 ha, josta yli metrin syvyistä aluetta on vain 2 ha ja yli kahden metrin aluetta ei lainkaan. Tutkimuspisteitä on 1,6 kpl/10 ha (kuva 15).

Vallitsevina suotyyppeinä ovat suon keskiosassa korpirämeen ja varsinaisen korven muuttumat, sekä reunoilla kangaskorpimuuttuma. Puusto on ainespuu- tai tukkipuuluokan havumetsää, paikoin sekametsää. Tutkimuspisteistä on rämeellä 50 % ja korvessa 50 %. Suo on ojitettu kokonaan. Vedet laskevat ojia myöten etelään, Suonenjokeen. Kuivatusmahdollisuudet ovat hyvät.

Marjaselänsuon turvekerrostuman keskipaksuus on 0,5 m. Yli metrin syvyisen alueen keskisyvyys on 1,1 m. Tästä on pintakerrosta 0,2 m ja pohjakerrosta 0,9 m. Suon pohja on muodoltaan tasainen. Yleisimmät pohjamaalajit ovat hiekka ja hiekkamoreeni.

Marjaselänsuon turpeesta on 90 % rahkavaltaista ja 10 % saravaltaista. Puunjäännöksiä sisältävien turpeiden kokonaisuus on 33 %. Yleisimmät turvelajit ovat rahka- (46 %) ja puunjäännösrahkaturve (33 %).

Turvekerrostuman keskimaatuneisuus on 6,0, pintakerroksen 2,6 ja pohjakerroksen 7,3. Liekoisuus on korkea (3,8 %). Liekoja on eniten syvyysvälillä 0,6 - 1,0 m (15,1 %).

Marjaselänsuon turve jakautuu eri syvyysalueilla heikosti ja hyvin maatuneeseen osaan seuraavasti:

	H1-4	H5-10	H1-10	
Koko suo	0,04	0,09	0,13	milj. suo-m ³
Yli 1 m	0,00	0,02	0,02	milj. suo-m ³

Marjaselänsuo ei sovellu turvetuotantoon mataluutensa vuoksi.

6. Pappilanpellot sijaitsee karttalehdellä 3241 03 ($x = 6945,8$ ja $y = 508,8$) noin 2 km Suonenjoen keskustasta kaakkoon (kuva 16). Pappilanpelloksi on rajattu Lylyjärven laskuojan länsi- ja pohjoispuolinen suoalue. Sinne on tilusteitä myöten hyvät kulkuyhteydet.

Alueen pinta-ala on noin 140 ha ja siitä suurin osa on raivattu pelloksi.

Kairauspisteitä on 12 kpl, eikä yksikään ole 0,5 m:ä syvempi (kuva 17). Ohut turvekerros on hyvin maatunutta rahka- ja puurahkaturvetta. Pohjamaa on hietaa. Suotyypit ovat karuja turvekankaita ja rämeitä.

Suo soveltuu parhaiten metsänkasvatukseen tai maanviljelyyn.

7. Suursuo sijaitsee karttalehdellä 3241 03 ($x = 6947,0$ ja $y = 502,5$) noin 5 km Suonenjoen keskustasta länteen. Suo rajoittuu idässä Kirjosuohon, etelässä dyyneihin ja hiekkaisiin moreeniselänteisiin, lännessä alaviin hiekkakumpareisiin ja pohjoisessa jyrkkärinteiseen Lintharjuun. Kulkuyhteydet ovat eteläreunaan hyvät, muualle huonot (kuva 2).

Pinta-ala on noin 250 ha, josta yli metrin syvyistä aluetta on 130 ha ja yli kahden metrin 35 ha. Tutkimuspisteitä on 0,7 kpl/10 ha. Suo on tutkittu hajapistein (kuva 3).

Suon koillisosassa, pisteen P 4 ympäristössä on metsäntutkimuslaitoksen koealue. Keskiosassa on Vapo Oy:n turvetuotantoalue (kuvat 2 ja 3). Pohjoiseen, Lintuharjuun pistävä lahdeke on lyhytkorsinevaa. Suon länsiosa on tiheäpuustoista tupasvillarämemuuttumaa. Aluslammesta pohjoiseen on suotyyppinä sararäme ja tupasvillarämemuuttuma ja niillä on hyväkasvuinen puusto.

Suursuon turvekerrostuman keskipaksuus on 1,1 m. Yli metrin syvyisen alueen keskisyvyys on 1,6 m. Tästä on pintakerrosta 0,7 m ja pohjakerrosta 0,9 m. Kaakkois- ja länsiosa ovat matalia. Suon keskiosassa on dyynejä. Suon pohja on muodoltaan tasainen. Yleisin pohjamaalaji on hiekka.

Suursuon turpeesta on 36 % rahkavaltaista ja 64 % saravaltaista. Puunjäänöksiä sisältävien turpeiden kokonaisuus on noin 11 %. Yleisimmät turvelajit ovat rahkasara- (34 %), tupasvillarahka- (20 %) ja saraturve (10 %).

Turvekerrostuman keskimaatuneisuus on 5,1, pintakerroksen 3,1 ja pohjakerroksen 6,3. Liekoisuus on keskimääräinen (2,9 %). Liekoja on eniten syvyysvälillä 0,6 - 1,0 m (7,8 %).

Suursuon turve jakautuu eri syvyysalueilla heikosti ja hyvin maatuneeseen osaan seuraavasti:

	H1-4	H5-10	H1-10	
Koko suo	1,13	1,74	2,87	milj. suo-m ³
Yli 1 m	0,97	1,20	2,17	milj. suo-m ³
Yli 2 m	0,30	0,62	0,92	milj. suo-m ³

Polttoturvetuotantaluetta on mahdollista laajentaa jonkin matkaa P 1:ltä luoteeseen, mutta muualla turvekerrostuma on liian ohut.

8. Lylyjärvensuo sijaitsee karttalehdellä 3241 03 (x = 6945,2 ja y = 509,5) noin 3 km Suonenjoelta kaakkoon. Suo rajoittuu pohjoisessa Pappilanpeltoihin (nro 6), lännessä peltoihin ja muualla mataliin, osin soistuviin moreenimaihin. Kulkuyhteydet ovat hyvät (kuva 18).

Alueen pinta-ala on noin 65 ha. Tutkimuspisteitä on 12 kpl, jotka kaikki ovat alle metrin syvyisiä. Ohut turvekerros on melko hyvin maatunutta puurahkaturvetta. Pohjamaa on hiekkaa. Suotyyppinä on keskiosassa isovarapurämemuuttuma ja reunoilla korpimuuttuma ja turvekangas. Suo soveltuu parhaiten metsänkasvatukseen (kuva 17).

9. Konnunsuo sijaitsee karttalehdellä 3241 06 ($x = 6946,5$ ja $y = 3510,8$), noin 4,5 km Suonenjoelta itään. Suo on korkeahkojen moreeniselänteiden ympäröimä paitsi kaakossa, jossa kapea suojuotti viettää Pieni-Varpanen järveen (kuva 19). Kulkuyhteydet ovat melko huonot.

Pinta-ala on noin 45 ha, josta yli metrin syvyistä aluetta on 27 ha ja yli kahden metrin 19 ha. Tutkimuspisteitä on 3,3 kpl/10 ha (kuva 20).

Vallitsevana suotyyppinä on A-linjaston keskiosassa lyhytkorsineva ja reunoilla isovarpuräme. Kaakkoon pistävä lahdeke on

sararämettä. Puusto on vajaatuottoista rämemännikköä. Tutkimuspisteistä on avosuolla 27 %, rämeellä 47 %, korvessa 20 % ja turvekankaalla 6 %. Suon luoteisreuna on ojitettu. Kuivatusmahdollisuudet ovat kohtalaisen hyvät.

Konnunsuon turvekerrostuman keskipaksuus on 1,9 m. Yli metrin syvyisen alueen keskisyvyys on 2,8 m, josta pintakerrosta on 1,1 m ja pohjakerrosta 1,7 m. Yleisimmät pohjamaalajit ovat moreeni, hiekka ja hieta. Liejua on ohut kerros lähellä Pieni-Varpanen järveä.

Konnunsuon turpeesta on 97 % rahkavaltaista ja 3 % saravaltaista. Puunjäännöksiä sisältävän turpeen kokonaisuus on noin 25 %. Yleisimmät turvelajit ovat tupasvillarahka- (41 %), tupasvillasararahka- (10 %) ja puusararahkaturve (11 %).

Turvekerrostuman keskimaatuneisuus on 5,6, pintakerroksen 3,6 ja pohjakerroksen 6,6. Liekoisuus on erittäin alhainen (0,6 %). Liekoja on eniten syvyysvälillä 0,6 - 1,0 m (2,2 %).

Konnunsuon turve jakautuu eri syvyysalueilla heikosti ja hyvin maatuneeseen osaan seuraavasti:

	H1-4	H5-10	H1-10	
Koko suo	0,31	0,56	0,87	milj. suo-m ³
Yli 1 m	0,30	0,46	0,76	milj. suo-m ³
Yli 2 m	0,29	0,36	0,65	milj. suo-m ³

Konnunsuo ei sovellu turvetuotantoon paksun, heikosti maatuneen ja rahkavaltaisen pintakerroksen vuoksi.

10. Lyytilänmäensuo sijaitsee karttalehdellä 3241 06 ($x = 6949,0$ ja $y = 3516,9$), noin 11 km Suonenjoelta itäkoilliseen, loivien moreenimaiden keskellä. Rihmaharju ja maantie jakavat suon kolmeen altaaseen (kuva 22). Kulkuyhteydet ovat erittäin hyvät.

Pinta-ala on noin 130 ha, josta yli metrin syvyistä aluetta on 77 ha ja yli kahden metrin 32 ha. Tutkimuspisteitä on 3,3 kpl/10 ha (kuva 23).

Vallitsevina suotyyppeinä ovat isovarpu- ja rahkaräme sekä näiden ojikko- ja muuttuma-asteet. Suon aukeilla alueilla on lyhytkorsineva- ja rahkanevamuuttumaa. Reunaosissa on korpirämettä ja varsinaista korpea muuttumina. Puusto on pääasiassa taimikkoasteen männikköä. Tutkimuspisteistä on avosuolla 9 %, rämeellä 73 %, korvessa 16 % ja turvekankaalla 2 %. Suo on ojitettu kokonaan. Kuivatusmahdollisuudet ovat hyvät. Vedet laskevat ojia pitkin itään, Saittajärveen.

Lyytilänmäensuon turvekerrostuman keskipaksuus on 1,3 m. Yli metrin syvyisen alueen keskisyvyys on 1,9 m, josta pintakerrosta on 0,6 m ja pohjakerrosta 1,3 m. Yleisimmät pohjamaalajit ovat moreeni, hiekka ja hieta.

Lyytilänmäensuon turpeesta on noin 85 % rahkavaltaista ja noin 15 % saravaltaista. Puunjäännöksiä sisältävän turpeen kokonaisuus on noin 40 %. Yleisimmät turvelajit ovat puusararahka (23 %), sararahka (18 %), puurahka (14 %) ja rahkaturve (12 %).

Turvekerrostuman keskimaatuneisuus on 6,1, pintakerroksen 3,6 ja pohjakerroksen 7,4. Liekoisuus on korkea (3,4 %). Liekoja on eniten syvyysvälillä 0,6 - 1,0 m (8,2 %).

Laboratoriomäärityksiä varten on otettu tilavuustarkat näytteet pisteeltä B 200 (taulukko 3).

Lyytilänmäensuon turve jakautuu eri syvyysalueilla heikosti ja hyvin maatuneeseen osaan seuraavasti:

	H1-4	H5-10	H1-10	
Koko suo	0,58	1,14	1,72	milj. suo-m ³
Yli 1 m	0,47	0,98	1,45	milj. suo-m ³
Yli 2 m	0,17	0,62	0,79	milj. suo-m ³

Lyytilänmäensuon yli kahden metrin syvyinen osa soveltuu poltto-turvetuotantoon, mikäli heikosti maatunut pintakerros poistetaan (keskim. 0,5 m). Syvyysalue jakautuu kolmeen erilliseen altaaseen. Turpeen tuhka- ja rikkipitoisuudet ovat alhaiset.

Polttoturvetuotantoon soveltuvan alueen käyttökelpoisen turpeen määrä ja energiasisältö ovat (laskentaperusteet s. 8 - 11):

Pinta- ala (ha)	Turvetta (milj. suo-m ³)	Kuiva- ainetta (milj. tn)	Energiasisältö (milj. MWh)		
			kuiva- turve	50 % kosteaa	35 % kosteaa
32	0,480	0,043	0,254	0,225	0,237

Yhden suokuutiometrin sisältämä energiamäärä on 0,49 MWh ja yhden hehtaarin 7 400 MWh 35 %:n kosteudella laskettuna.

Laskelmissa on käytetty seuraavia laboratoriotulosten keskiarvoja: suokuution sisältämän kuiva-aineen määrä 90 kg, kuivan turpeen tehollinen lämpöarvo 21,2 MJ/kg, 50 % kostean turpeen lämpöarvo 9,4 MJ/kg ja 35 % kostean turpeen 12,9 MJ/kg.

11. Töyrisuo sijaitsee karttalehdellä 3223 12 ($x = 6948,5$ ja $y = 3498,2$), noin 8,5 km Suonenjoelta itälounaaseen. Suo rajoittuu pohjoisessa ja lännessä järveen ja muualla korkeisiin kallio- ja moreeniselänteisiin (kuva 25).

Pinta-ala on 62 ha, josta yli metrin syvyistä aluetta on 49 ha ja yli kahden metrin 24 ha. Tutkimuspisteitä on 4,7 kpl/10 ha ja syvyysmittauksia 8,2 kpl/10 ha (kuva 26).

Vallitsevana suotyyppinä on Koskeloveden rannalla isovarpuräme, joka suon keskiosaan mennessä vaihettuu tupasvilla- ja rahkarämeeksi. Eteläosan reunoilla on sararämettä. Puusto on pääosin mäntytaimikkoa. Tutkimuspisteistä on avosuolla 7 %, rämeellä 69 % ja korvessa 24 %. Suon koillisosa on ojitettu. Vedet laskevat viereiseen Koskeloveteen. Kuivatusmahdollisuudet ovat suota ympäröivästä järvestä johtuen melko huonot.

Töyrisuon turvekerrostuman keskipaksuus on 1,7 m. Yli metrin syvyisen alueen keskisyvyys on 2,0 m. Tästä on pintakerrosta 0,4 m ja pohjakerrosta 1,6 m. Suon pohja on muodoltaan melko epätasainen. Yleisimmät pohjamaalajit ovat hiekka ja hieta.

Töyrisuon turpeesta on 97 % rahkavaltaista ja 3 % saravaltaista. Puunjäännöksiä sisältävien turpeiden kokonaisuus on 34 %. Yleisimmät turvelajit ovat tupasvillarahka- (23 %) ja sararahka-turve (18 %).

Turvekerrostuman keskimaatuneisuus on 6,3, pintakerroksen 2,5 ja pohjakerroksen 7,3. Liekoisuus on korkea (3,0 %). Liekoja on eniten syvyysvälillä 0,6 - 1,0 m (7,8 %).

Töyrisuon turve jakautuu eri syvyysalueilla heikosti ja hyvin maatuneeseen osaan seuraavasti:

	H1-4	H5-10	H1-10	
Koko suo	0,22	0,85	1,07	milj. suo-m ³
Yli 1 m	0,21	0,79	1,00	milj. suo-m ³
Yli 2 m	0,15	0,49	0,64	milj. suo-m ³

Turvekerrostumansa puolesta Töyrisuo soveltuu polttoturvetuotantoon, mutta paksun pintarahkan kuivatusvaikeuksien takia sitä on hankala hyödyntää.

12. Kurkisuus-Juurikkasuo sijaitsee karttalehdellä 3241 06 (x = 6947,0 ja y = 3518,8) noin 12,5 km Suonenjoelta itään. Suo rajoittuu koillisessa ja etelässä kallioihin ja muualla loivapiirteisiin moreenimaihien. Suon keskiosissa on moreenisaarekkeita. Pohjoisreunalla on hiukan peltoa. Kulkuyhteydet ovat uusien metsäautoteiden ansiosta hyvät (kuva 29).

Pinta-ala on noin 255 ha, josta yli metrin syvyistä aluetta on 145 ha ja yli kahden metrin 80 ha. Tutkimuspisteitä on 2,5 kpl/10 ha ja syvyysmittauksia on 13,6 kpl/10 ha (kuva 30).

Vallitsevana suotyypinä on pohjoisossa (Kurkisuus) lyhytkorsinevamuuttuma, joka vaihettuu reunoille mentäessä tupasvilläräme-, rahkaräme- ja isovarapurämemuuttumaksi. Eteläosassa (Juurikkasuo) on kalvakkanevamuuttumaa ja reunoilla pääasiassa tupasvillarämemuuttumaa. Puusto on suon keskiosassa harvaa ja matalaa mäntytaimikkoa, reunoilla kookkaampaa ja osin sekametsää. Tutkimuspisteistä on avosuolla 21 %, rämeellä 60 %, korvessa 17 % ja turvekankaalle 2 %. Suo on ojitettu kokonaan. Vedet laskevat ojia pitkin kaakkoon ja etelään, Kutemajokeen ja Kuvansiin. Kuivatusmahdollisuudet ovat hyvät.

Kurkisuus-Juurikkasuon turvekerrostuman keskipaksuus on 1,6 m. Yli metrin syvyisen alueen keskisyvyys on 2,3 m. Tästä on pinta-kerrosta 0,5 m ja pohjakerrosta 1,8 m. Suon pohja on keskiosan saarekealuetta lukuun ottamatta melko säännöllisen muotoinen. Yleisimmät pohjamaalajit ovat hiekka, moreeni ja hieta.

Kurkisuojuurikkasuon turpeesta on noin 90 % rahkavaltaista ja noin 10 % saravaltaista. Puunjäänköksiä sisältävien turpeiden kokonaisuus on 24 %. Yleisimmät turvelajit ovat sararahka- (28 %), puusararahka- (13 %) ja tupasvillasararahkaturve (11 %) (kuvat 31 - 33).

Turvekerrostuman keskimaatuneisuus on 5,9, pintakerroksen 3,3 ja pohjakerroksen 6,9. Liekoisuus on keskimääräinen (2,3 %). Liekoja on eniten syvyysvälillä 0,6 - 1,0 m (6,1 %).

Laboratoriomäärityksiä varten on otettu tilavuustarkat näytteet pisteiltä A 500-200 ja B 100 (taulukko 4).

Kurkisuo-Juurikkasuon turve jakautuu eri syvyysalueilla heikosti ja hyvin maatuneeseen osaan seuraavasti:

	H1-4	H5-10	H1-10	
Koko suo	1,12	3,00	4,12	milj. suo-m ³
Yli 1 m	0,79	2,60	3,39	milj. suo-m ³
Yli 2 m	0,56	2,03	2,59	milj. suo-m ³

Kurkisuojuurikkasuon yli 1 m:n syvyinen alue (145 ha) soveltuu polttoturvetuotantoon. Pintarahkaa on poistettava noin 0,5 m:n kerros. Turpeen tuhkapitoisuus on alhainen (koko suon keskiarvo 3,3 %). Rikkipitoisuus on keskimääräinen. Suon syvissä osissa rikkipitoisuus nousee korkeaksi.

Polttoturvetuotantoon soveltuvan alueen käyttökelpoisen turpeen määrä ja energiasisältö ovat (laskentaperusteet s. 8 - 11):

Pinta- ala (ha)	Turvetta (milj. suo-m ³)	Kuiva- ainetta (milj. tn)	Energiasisältö (milj. MWh)		
			kuiva- turve	50 % kosteaa	35 % kosteaa
145	2,170	0,186	1,101	0,972	1,034

Yhden suokuutiometrin sisältämä energiamäärä on noin 0,45 MWh ja yhden hehtaarin noin 6 700 MWh 50 %:n kosteudella laskettuna.

Laskelmissa on käytetty seuraavia laboratoriotulosten keskiarvoja: suokuution sisältämän kuiva-aineen määrä 86 kg, kuivan turpeen tehollinen lämpöarvo 21,3 MJ/kg, 50 % kostean turpeen lämpöarvo 9,4 MJ/kg ja 35 % kostean turpeen 13,0 MJ/kg.

13. Nuutilansuo sijaitsee karttalehdellä 3241 02 (x = 6938,5 ja y = 3508,0), noin 9 km Suonenjoelta etelään, korkeiden moreeniselänteiden välissä. Suo on kapea ja pitkä, luode-kaakko-suuntainen. Kulkuyhteydet ovat erinomaiset (kuva 34).

Pinta-ala on noin 100 ha, josta yli metrin syvyistä aluetta on 72 ha ja yli kahden metrin 46 ha. Tutkimuspisteitä on 4,7 kpl/10 ha (kuva 35).

Nuutilansuo on nykyään lähes koko alaltaan polttoturvetuotannossa.

Tutkimusajankohtana (v. 1978) vallitsevina suotyyppeinä oli suon poikki kulkevan tien pohjoispuolen avosuoalueella saraneva- ja paikoin ruohoinen saranevamuuttuma. Reunamilla on ruoho- ja

heinäkorpea, varsinaista korpea ja korpirämettä muuttumina. Tien eteläpuolella oli korpirämeen ja varsinaisen korven muuttumia, osin myös tupasvillärämemuuttumaa. Eteläpään ojien reunat ovat turvekankaita ja ojien välit ruohoista sararämettä ja tupasvillärämettä.

Tutkimuspisteistä on avosuolla 17 %, rämeellä 43 %, korvessa 32 % ja turvekankaalla 8 %. Suo on ojitettu kokonaan. Kuivatusmahdollisuudet ovat hyvät. Vedet laskevat ojia pitkin etelään Ukonpuroon, Suurijärveen, Nappulankojärveen ja edelleen Suonteseen.

Nuutilansuon turvekerrostuman keskipaksuus on 1,9 m. Yli metrin syvyisen alueen keskisyvyys on 2,4 m, josta pintakerrosta on 0,8 m ja pohjakerrosta 1,6 m. Yleisimmät pohjamaalajit ovat hieta, hiekka ja moreeni. Liejua on suon eteläosan syvänteen pohjalla (A 1600 - A 2620) 10 - 20 cm.

Nuutilansuon turpeesta on 60 % rahkavaltaista ja 40 % saravaltaista. Puunjäännöksiä sisältävän turpeen kokonaisuus on noin 41 %. Yleisimmät turvelajit ovat rahkasara- (17 %), puusararaha- (17 %) sekä sararahkaturve (15 %) (kuva 36).

Turvekerrostuman keskimaatuneisuus on 5,6, pintakerroksen 3,5 ja pohjakerroksen 6,7. Liekoisuus on keskimääräinen (2,2 %). Liekoja on eniten syvyysvälillä 0,6 - 1,0 m (5,8 %).

Nuutilansuon turve jakautuu eri syvyysalueilla heikosti ja hyvin maatuneeseen osaan seuraavasti:

	H1-4	H5-10	H1-10	
Koko suo	0,66	1,25	1,91	milj. suo-m ³
Yli 1 m	0,55	1,17	1,72	milj. suo-m ³
Yli 2 m	0,39	1,00	1,39	milj. suo-m ³

14. Pietulansuo sijaitsee karttalehdellä 3241 03 ($x = 6940,5$ ja $y = 3507,5$), noin 6 km Suonenjoen kirkolta etelään. Suo rajoittuu kapeisiin moreeniselänteisiin (kuva 37). Kulkuyhteydet ovat heikot.

Pinta-ala on 39 ha, josta yli metrin syvyistä aluetta on 30 ha ja yli kahden metrin 20 ha. Tutkimuspisteitä on 4,6 kpl/10 ha ja syvyysmittauksia 12,8 kpl/10 ha (kuva 38).

Vallitsevana suotyyppinä on tupasvillaräme. Reunoilla on kapea vyöhyke isovarpurämettä ja varsinaista korpea. Puusto on pääosin ainespuuluokkaa. Suon keskiosissa se on männikköä ja reunoilla sekametsää. Tutkimuspisteistä on rämeellä 78 % ja korvessa 22 %. Suosta on ojitettu vain hiukan eteläosaa. Vedet laskevat pohjoiseen ja itään. Kuivatusmahdollisuudet ovat kohtalaiset.

Pietulansuon turvekerrostuman keskipaksuus on 2,3 m. Yli metrin syvyisen alueen keskisyvyys on 2,8 m. Tästä on pintakerrosta 1,0 m ja pohjakerrosta 1,8 m. Suon pohja on muodoltaan melko tasainen. Yleisimmät pohjamaalajit ovat hiekka ja hieta.

Pietulansuon turpeesta on 84 % rahkavaltaista ja 16 % saravaltaista. Puunjäänöksiä sisältävien turpeiden kokonaisuus on 14 %. Yleisimmät turvelajit ovat tupasvillarahka- (45 %), tupasvillasararahka- (16 %) ja rahkasaraturve (16 %) (kuva 39).

Turvekerrostuman keskimaatuneisuus on 5,1, pintakerroksen 2,8 ja pohjakerroksen 6,5. Liekoisuus on alhainen (1,9 %). Liekoja on eniten syvyysvälillä 0,6 - 1,0 m (5,0 %).

Pietulansuon turve jakautuu eri syvyysalueilla heikosti ja hyvin maatuneeseen osaan seuraavasti:

	H1-4	H5-10	H1-10	
Koko suo	0,34	0,56	0,92	milj. suo-m ³
Yli 1 m	0,30	0,54	0,84	milj. suo-m ³
Yli 2 m	0,24	0,44	0,68	milj. suo-m ³

Pietulansuo ei sovellu turvetuotantoon paksun, heikosti maatu-
neen pintakerroksen vuoksi. Pintakerros ei kelpaa kasvuturpeeksi
mm. tupasvillan kuitujen suuren määrän takia.

15. Tintinsuo sijaitsee karttalehdellä 3241 05 ($x = 6935,5$ ja $y = 3511,5$), noin 12 km Suonenjoelta eteläkaakkoon, suuntautuneiden moreenimäkien välissä. Suo on tutkittu hajapistein (kuva 40). Kulkuyhteydet ovat hyvät.

Pinta-ala on 72 ha, josta yli metrin syvyistä aluetta on 26 ha. Tutkimuspisteitä on 1,7 kpl/10 ha (kuva 41).

Vallitsevina suotyyppeinä ovat eteläosassa turvekangas ja isovarpurämeojikko. Keskusta on sararämemuuttumaa ja kangasrämemuuttumaa. Puusto on melko kookasta mäntymetsää. Tutkimuspisteistä on rämeellä 67 % ja turvekankaalla 33 %. Suo on ojitettu kokonaan. Kuivatusmahdollisuudet ovat hyvät. Vedet laskevat ojia pitkin pohjoiseen ja koilliseen Suonteen järveen.

Tintinsuon turvekerrostuman keskipaksuus on 0,8 m. Yli metrin syvyisen alueen keskisyvyys on 1,3 m, josta pintakerrosta on 0,2 m ja pohjakerrosta 1,1 m. Yleisimmät pohjamaalajit ovat hieta, hiekka ja moreeni.

Tintinsuon turpeesta on 76 % rahkavaltaista ja 24 % saravaltaista. Puunjäännöksiä sisältävän turpeen kokonaisuus on 53 %. Yleisimmät turvelajit ovat tupasvillasararahka- (16 %), puurahka- (14 %) ja puusararahkaturve (11 %).

Turvekerrostuman keskimaatuneisuus on 5,7, pintakerroksen 2,7 ja pohjakerroksen 6,6.

Tintinsuon turve jakautuu eri syvyysalueilla heikosti ja hyvin maatuneeseen osaan seuraavasti:

	H1-4	H5-10	H1-10	
Koko suo	0,13	0,47	0,60	milj. suo-m ³
Yli 1 m	0,07	0,28	0,35	milj. suo-m ³

Tintinsuo ei sovellu turvetuotantoon ohuen turvekerrostumansa vuoksi.

16. Heposuo sijaitsee karttalehdellä 3241 03 ($x = 6941,0$ ja $y = 3505,5$), noin 5,5 km Suonenjoelta etelälounaaseen, kaakko-luode-suuntaisten drumliinien välissä. Suon pohjoisosan luonnon-suojelualue on tutkimatta (kaatopaikalta pohjoiseen). Kulkuyh-teydet ovat hyvät (kuva 37).

Tutkitun alueen pinta-ala on 128 ha, josta yli metrin syvyistä aluetta on 95 ha ja yli kahden metrin 60 ha. Tutkimuspisteitä on 4,2 kpl/10 ha ja syvyysmittauksia on kaikkiaan 11,6 kpl/10 ha (kuva 42).

Suotyypit ovat varsin monipuolisia turvekankaista saranevoihin. Itäreunan ojittamaton alue on tupasvillarämettä ja lyhytkor-sinevaa. Pohjoispäässä on luonnontilaisia korpityyppejä. Puusto on pääosin tukki- ja ainespuuluokan sekametsää. Keskiosassa on mäntymetsää. Tutkimuspisteistä on avosuolla 13 %, rämeellä 46 %, korvessa 21 % ja turvekankaalla 20 %. Suo on ojitettu itäosaa lukuun ottamatta kokonaan. Kuivatusmahdollisuudet ovat kohtalai-sen hyvät, etelään. Kaatopaikan jätevedet valuvat myös suolle, mikä on huomioitava suunniteltaessa mahdollista turvetuotantoa.

Heposuon turvekerrostuman keskipaksuus on 1,7 m. Yli metrin syvyisen alueen keskisyvyys on 2,1 m, josta pintakerrosta on 0,9 m ja pohjakerrosta 1,2 m. Yleisimmät pohjamaalajit ovat hiekka ja hieta.

Heposuon turpeesta on 33 % rahkavaltaista ja 67 % saravaltaista. Puunjäänöksiä sisältävän turpeen kokonaisosuus on noin 18 %. Yleisimmät turvelajit ovat rahkasara- (30 %) ja tupasvillarahka-turpe (14 %). Pintakerroksesta osa on saraturvetta (kuva 43.)

Turvekerrostuman keskimaatuneisuus on 4,7, pintakerroksen 3,2 ja pohjakerroksen 5,8. Liekoisuus on keskimääräinen (2,9 %). Liekoja on eniten syvyysvälillä 0,6 - 1,0 m (8,9 %).

Laboratoriomäärityksiä varten on otettu tilavuustarkat näytteet pisteiltä A 800 ja A 2770 + 200 (taulukko 5).

Heposuon turve jakautuu eri syvyysalueilla heikosti ja hyvin maatuneeseen osaan seuraavasti:

	H1-4	H5-10	H1-10	
Koko suo	0,93	1,28	2,21	milj. suo-m ³
Yli 1 m	0,88	1,15	2,03	milj. suo-m ³
Yli 2 m	0,72	0,84	1,56	milj. suo-m ³

Heposuon yli 1,5 metrin syvyinen alue (70 ha), soveltuu turvetuotantoon, mikäli suon eteläpään ja keskiosan paksuhko pintarahkakerros ensin poistetaan. Turpeen tuhka- ja rikkipitoisuudet ovat alhaiset.

Polttoturvetuotantoon soveltuvan alueen käyttökelpoisen turpeen määrä ja energiasisältö ovat (laskentaperusteet s. 8 -11):

Pinta- ala (ha)	Turvetta (milj. suo-m ³)	Kuiva- ainetta (milj. tn)	Energiasisältö (milj. MWh)		
			kuiva- turve	50 % kosteaa	35 % kosteaa
70	1,436	0,137	0,821	0,734	0,770

Yhden suokuutiometrin sisältämä energiamäärä on noin 0,50 MWh ja yhden hehtaarin noin 10 500 MWh 50 %:n kosteudella laskettuna.

Laskelmissa on käytetty seuraavia laboratoriotulosten keskiarvoja: suokuution sisältämän kuiva-aineen määrä 96 kg, kuivan turpeen tehollinen lämpöarvo 21,5 MJ/kg, 50 % kostean turpeen lämpöarvo 9,6 MJ/kg ja 35 % kostean turpeen 13,1 MJ/kg.

17. Isoneva sijaitsee karttalehdellä 3242 04 ($x = 6957,5$ ja $y = 3510,5$), noin 11,5 km Suonenjoen kirkolta pohjoiskoilliseen. Suo rajoittuu koillisessa ja luoteessa järviin ja muualla moreeniharjanteisiin. Suo on muodoltaan pitkänomainen, keskustasta saarekkeinen ja reunoilta lahdekkeinen. Kulkuyhteydet ovat hyvät uusien metsäautoteiden ansiosta, erityisesti suon eteläosaan (kuva 44).

Pinta-ala on noin 320 ha, mistä on yli metrin syvyistä aluetta 246 ha, yli 1,5 m:n aluetta 172 ha ja yli kahden metrin 126 ha. Tutkimuspisteitä on 3,9 kpl/10 ha ja syvyysmittauksia on 6,9 kpl/ 10 ha (kuva 45).

Vallitsevina suotyyppeinä ovat A-linjaston keskustassa rahkamätäinen lyhytkorsineva ja rahkaneva, ja reunat ovat pääasiassa rahkarämemuuttumaa. C-linjaston keskustassa on lyhytkorsinevan muuttumaa ja reunat rämetyyppejä. Puusto on yleensä keskitiheää ja taimikkoasteella. Tutkimuspisteistä on avosuolla 47 %, rämeellä 41 %, korvessa 4,0 %, turvekankaalla 7 % ja pellolla 1 %. Suosta on ojitettu B- ja C-linjaston alueet sekä A-linjaston alku- ja loppuosa. Vedet valuvat pääosin pohjoiseen, Suojärveen. B-linjaston alueelta vedet valuvat Pieneen Suolampeen. Kuivatusmahdollisuudet ovat A-linjaston alku- ja keskiosassa hyvät, mutta loppuosan, noin A 1200:lta eteenpäin, turvekerrostuman alaosa ei saada ojittamalla kuivaksi. Myös B-linjaston alueen syvimmissä kohdissa on kuivatusvaikeuksia.

Isonevan turvekerrostuman keskipaksuus on 1,8 m. Yli metrin syvyisen alueen keskisyvyys on 2,1 m. Tästä on pintakerrosta 0,6 m ja pohjakerrosta 1,5 m. Suon pohja on muodoltaan epätasainen. Yleisimmät pohjamaalajit ovat hiekka ja moreeni.

Isonevassa on rahkavaltaisia turpeita 92 % ja saravaltaisia 8 %. Puunjäänöksiä sisältävien turpeiden kokonaisuus on 22 %. Yleisimmät turvelajit ovat tupasvillarahka- (38 %), rahka-(17 %) ja sararahkaturve (9 %). Saravaltaista turvetta on mainittavammin vain A-linjaston keskustan alueella (kuva 46).

Turvekerrostuman keskimaatuneisuus on 6,0, pintakerroksen 2,9 ja pohjakerroksen 7,4. Liekoisuus on keskimääräinen (2,4 %). Liekoja on eniten syvyysvälillä 0,6 - 1,0 m (6,7 %). A-linjaston keskustassa on liekoja vähän, muualla niiden esiintymistiheys on vaihtelevaa.

Isonevan turve jakautuu eri syvyysalueilla heikosti ja hyvin maatuneeseen osaan seuraavasti:

	H1-4	H5-10	H1-10	
Koko suo	1,77	3,86	5,63	milj. suo-m ³
Yli 1 m	1,52	3,66	5,18	milj. suo-m ³
Yli 2 m	0,93	2,53	3,46	milj. suo-m ³

Laboratoriomäärityksiä varten on otettu tilavuustarkat näytteet pisteiltä A 500 - 200, A 1000 - 400 ja B 1700 (taulukko 6).

Isonevan yli 1,5 metriä syvä alue soveltuu turvetuotantoon. A-linjaston luoteisosassa ja B-linjaston alkupäässä on kuivatusvaikeuksia. Näytteiden tuhkapitoisuus on alhainen. Turpeen lämpöarvot ovat hyvät.

Polttoturvetuotantoon soveltuvan alueen käyttökelpoisen turpeen määrä ja energiasisältö ovat (laskentaperusteet s. 8 - 11):

Pinta- ala (ha)	Turvetta (milj. suo-m ³)	Kuiva- ainetta (milj. tn)	Energiasisältö (milj. MWh)		
			kuiva- turve	50 % kosteaa	35 % kosteaa
172	2,408	0,246	1,530	1,366	1,439

Yhden suokuutiometrin sisältämä energiamäärä on 0,57 MWh ja yhden hehtaarin 7 900 MWh 50 %:n kosteudella laskettuna.

Laskelmissa on käytetty seuraavia laboratoriotulosten keskiarvoja: suokuution sisältämän kuiva-aineen määrä 102 kg, kuivan turpeen tehollinen lämpöarvo 22,4 MJ/kg, 50 % kostean turpeen lämpöarvo 10,0 MJ/kg ja 35 % kostean turpeen 13,7 MJ/kg.

18. Viitaselänsuo sijaitsee karttalehdillä 3241 06, 3242 01 ja 04 ($x = 6949,8$ ja $y = 3511,1$), noin 5 km Suonenjoelta koilliseen. Valtatie nro 9 sivuaa suon eteläpäätä. Suo rajoittuu drumlinisoituneisiin moreenimäkiin. Suon etelä- ja keskiosa on otettu turvetuotantoon tutkimusajankohdan, 1978 jälkeen (yht. 38 ha). Kulkuyhteydet ovat erinomaiset (kuva 49).

Pinta-ala on noin 190 ha, josta yli metrin syvyistä aluetta on 137 ha ja yli kahden metrin 86 ha. Tutkimuspisteitä on 5 kpl/10 ha (kuva 50). Tutkimuspisteistä on avosuolla 1 %, rämeillä 69 % ja korvissa 21 %.

Suo on ojitettu kokonaan. Kuivatusmahdollisuudet ovat hyvät, B- ja C- linjastoilta vedet laskevat koilliseen ja A-linjastolta etelään.

Viitaselänsuon turvekerrostuman keskipaksuus on 2,1 m. Yli metrin syvyisen alueen keskisyvyys on 2,6 m, josta pintakerrosta on 0,5 m ja pohjakerrosta 2,1 m. Yleisimmät pohjamaalajit ovat moreeni, hiekka ja hieta. Liejua on ohuehko kerros (10 - 50 cm) B-linjaston keskustan syvänteessä (kuva 53).

Viitaselänsuon turpeesta on noin 81 % rahkavaltaista ja 19 % saravaltaista. Puunjäännöksiä sisältävän turpeen kokonaisuus on noin 17 %. Yleisimmät turvelajit ovat tupasvillarahka- (22 %), sararahka- (20 %) ja puurahka- sekä rahkaturve (9 %).

Turvekerrostuman keskimaatuneisuus on 6,4, pintakerroksen 3,4 ja pohjakerroksen 7,1. Liekoisuus on alhainen (1,4 %). Liekoja on eniten syvyysvälillä 0,6 - 1,0 m (4,0 %).

Laboratoriomäärityksiä varten on otettu tilavuustarkat näytteet pisteiltä: A 400 ja P 1 (taulukko 7).

Viitaselänsuon turve jakautuu eri syvyysalueilla heikosti ja hyvin maatuneeseen osaan seuraavasti:

	H1-4	H5-10	H1-10	
Koko suo	0,82	3,19	4,01	milj. suo-m ³
Yli 1 m	0,66	2,94	3,60	milj. suo-m ³
Yli 2 m	0,51	2,34	2,85	milj. suo-m ³

Viitaselänsuon turvetuotantoaluetta voi laajentaa C-linjaston ja A-linjaston luoteisosan suuntaan. A-linjaston alueella on haittana paksu, heikosti maatunut pintarahkakerros. Turpeen tuhkapitoisuus on alhainen, samoin pintakerroksen kuiva-ainemäärä. Tuotantoon soveltuvaa aluetta on nykyisen tuotantoalueen pohjoispuolella yhteensä 99 ha.

Polttoturvetuotantoon soveltuvan alueen käyttökelpoisen turpeen määrä ja energiasisältö ovat (laskentaperusteet s. 8 - 11):

Pinta- ala (ha)	Turvetta (milj. suo-m ³)	Kuiva- ainetta (milj. tn)	Energiasisältö (milj. MWh)		
			kuiva- turve	50 % kosteaa	35 % kosteaa
99	1,733	0,128	0,739	0,650	0,692

Yhden suokuutiometrin sisältämä energiamäärä on 0,38 MWh ja yhden hehtaarin noin 6 500 MWh 50 %:n kosteudella laskettuna. Laskelmissa on käytetty seuraavia laboratoriotulosten keskiarvoja: suokuution sisältämän kuiva-aineen määrä 74 kg, kuivan turpeen tehollinen lämpöarvo 20,7 MJ/kg, 50 % kostean turpeen lämpöarvo 9,1 MJ/kg ja 35 % kostean turpeen 12,6 MJ/kg.

19. Taivalsuo sijaitsee karttalehdellä 3242 01 ($x = 6953,6$ ja $y = 3508,0$), noin 7,5 km Suonenjoelta pohjoiseen, Iso-Rastijärven koillispuolella. Suo rajoittuu korkeisiin luode-kaakosuuntaisiin moreeniselänteisiin. Kulkuyhteydet ovat kohtalaitset, sillä suon etelä- ja itäpuolelle tulee metsäautotie (kuva 54).

Pinta-ala on noin 20 ha, josta yli metrin syvyistä aluetta on 18 ha ja yli kahden metrin 15 ha. Tutkimuspisteitä on 13 kpl/10 ha (kuva 55).

Vallitsevina suotyyppeinä ovat suon etelä- ja keskiosan aukeilla alueilla lyhytkorsineva- ja kalvakkanevaojikko ja -muuttumat. Reunaosissa on kapea isovarpuväme- ja korpirämevyöhyke. Luoteisosassa on ruoho- ja heinäkorpimuuttumaa. Puusto on pääosin taimikkoasteen männikköä, suon reunaosissa on kookkaampaa sekametsää. Tutkimuspisteistä on avosuolla 35 %, rämeellä 38 % ja korvessa 27 %. Suo on ojitettu kokonaan. Kuivatusmahdollisuudet ovat hyvät. Vedet laskevat ojia myöten suon länsipuolella olevaan Iso-Rasti -järveen.

Taivalsuon turvekerrostuman keskipaksuus on 3,6 m. Yli metrin syvyisen alueen keskisyvyys on 3,9 m, josta pintakerrosta on 1,5 m ja pohjakerrosta 2,4 m. Yleisin pohjamaalaji on moreeni. Liejua on paikoitellen ohut kerros.

Taivalsuon turpeesta on noin 45 % rahkavaltaista ja noin 55 % saravaltaista. Puunjäännöksiä sisältävän turpeen kokonaisuus on noin 13 %. Yleisimmät turvelajit ovat rahkasara- (38 %) ja sararahkaturve (17 %).

Turvekerrostuman keskimaatuneisuus on 5,1, pintakerroksen 3,4 ja pohjakerroksen 6,1. Liekoisuus on erittäin alhainen (0,4 %). Liekoja on eniten syvyysvälillä 0,6 - 1,0 m (0,8 %).

Taivalsuon turve jakautuu eri syvyysalueilla heikosti ja hyvin maatuneeseen osaan seuraavasti:

	H1-4	H5-10	H1-10	
Koko suo	0,27	0,45	0,72	milj. suo-m ³
Yli 1 m	0,27	0,44	0,71	milj. suo-m ³
Yli 2 m	0,27	0,39	0,66	milj. suo-m ³

Taivalsuon yli metrin syvyinen alue (18 ha), soveltuu turvetuotantoon, sillä osa heikemmin maatuneesta pintakerroksesta on polttoturpeeksi soveltuvaa saraturvetta. Tällä alueella on luonnontilaista turvetta noin 0,70 milj. m³, josta soveltuu tuotantoon noin 0,62 milj. m³. Ennen mahdollista tuotantoa on turpeen tuhka- ja rikkipitoisuudet selvitettävä.

20. Jäpinsuo sijaitsee karttalehdellä 3242 01 ($x = 6950,5$ ja $y = 3506,8$), noin 4 km Suonenjoelta pohjoiseen. Vanha ratavalli jakaa suon kahteen osaan. Osa suosta on raivattu pelloksi. Kulkuyhtydetyt ovat hyvät (kuva 57).

Pinta-ala on 28 ha, josta yli metrin syvyistä aluetta on 21 ha ja yli kahden metrin 10 ha. Tutkimuspisteitä on 7 kpl/10 ha ja syvyysmittauksia on kaikkiaan 13 kpl/10 ha (kuva 58).

Vallitsevina suotyyppeinä ovat ratavallin eteläpuolella sararämemuuttuma sekä muualla tupasvillaräme- ja korpirämemuuttuma. Reunoilla on ruohoturvekankaita ja paikoin kapea sararämemuuttumavyöhyke. Puusto on taimikkoasteen männikköä. Tutkimuspisteistä on rämeillä 100 %. Suo on ojitettu kokonaan. Kuivatusmahdollisuudet ovat hyvät.

Jäpinsuon turvkerrostuman keskipaksuus on 2,0 m. Yli metrin syvyisen alueen keskisyvyys on 2,4 m, josta pintakerrosta on 0,6 m ja pohjakerrosta 1,8 m. Yleisin pohjamaalaji on hiekka. Liejua esiintyy ratavallin pohjoispuolella olevan pellon läheisyydessä.

Jäpinsuon turpeesta on 64 % rahkavaltaista ja 36 % saravaltaista. Puunjäännöksiä sisältävän turpeen kokonaisuus on 32 %. Yleisimmät turvelajit ovat rahkasara- (13 %), puurahkasara- (12 %), sararahka- (11 %) ja tupasvilla-sararahkaturve (10 %).

Turvkerrostuman keskimaatuneisuus on 5,3, pintakerroksen 3,7 ja pohjakerroksen 5,9. Liekoisuus on alhainen (15 %). Liekoja on eniten syvyysvälillä 0,6 - 1,0 m (3,6 %).

Jäpinsuon turve jakautuu eri syvyysalueilla heikosti ja hyvin maatuneeseen osaan seuraavasti:

	H1-4	H5-10	H1-10	
Koko suo	0,15	0,40	0,55	milj. suo-m ³
Yli 1 m	0,13	0,38	0,51	milj. suo-m ³
Yli 2 m	0,09	0,26	0,35	milj. suo-m ³

Jäpinsuon yli puolentoista metrin syvyinen alue (14 ha), soveltuu pienimuotoiseen turvetotantoon, sillä osa heikommin maatunneesta pintaosasta on polttoturpeeksi soveltuvaa saraturvetta. Luonnontilaista turvetta on tällä alueella noin 0,42 milj. suo-m³, josta tuotantokelpoista turvetta on noin 0,35 milj. suo-m³. Ennen mahdollista tuotantoa on turpeen tuhka- ja rikkipitoisuudet selvitettävä.

21. Hännilänsuo sijaitsee karttalehdellä 3242 04 (x = 6951,5 ja y = 3510,6), noin 7 km Suonenjoelta koilliseen, loivapiirteisten moreenimäkien välisessä painanteessa, Viitaselänsuon C-linjaston pohjoispuolella. Kulkuyhteydet ovat kohtalaiset (kuva 60).

Pinta-ala on noin 25 ha, josta yli metrin syvyistä aluetta on 15 ha ja yli kahden metrin 6 ha. Tutkimuspisteitä on 2,4 kpl/10 ha. Suo on tutkittu hajapistein (kuva 61).

Vallitsevina suotyyppeinä ovat suon länsiosassa lyhytkorsineva-ojikko ja itäosassa tupasvillaräme. Pohjoispäässä ja itäreunalla on saraneva-ojikkoa. Puusto on taimikkoasteen männikköä. Tutkimuspisteistä on avosuolla 50 % ja rämeellä 50 %. Suo on ojitettu kokonaan. Kuivatusmahdollisuudet ovat hyvät. Vedet laskevat ojia pitkin itään ja etelään.

Hännilänsuon turvekerrostuman keskipaksuus on 1,4 m. Yli metrin syvyisen alueen keskisyvyys on 1,9 m, josta pintakerrosta on 0,7 m ja pohjakerrosta 1,2 m. Yleisimmät maalajit ovat moreeni ja hiekka.

Hännilänsuon turvekerrostuma on rahkavaltainen. Puunjäännöksiä sisältävän turpeen kokonaisuus on noin 23 %. Yleisimmät turvelajit ovat tupasvillarahka- (50 %) ja puurahka- (14 %) sekä tupasvillasararahkaturve (14 %).

Turvekerrostuman keskimaatuneisuus on 5,6, pintakerroksen 2,7 ja pohjakerroksen 7,7. Liekoisuus on korkea (3,6 %). Liekoja on eniten syvyysvälillä 0,6 - 1,0 m (13,6 %).

Hännilänsuon turve jakautuu eri syvyysalueilla heikosti ja hyvin maatuneeseen osaan seuraavasti:

	H1-4	H5-10	H1-10	
Koko suo	0,14	0,20	0,34	milj. suo-m ³
Yli 1 m	0,11	0,17	0,28	milj. suo-m ³
Yli 2 m	0,04	0,12	0,16	milj. suo-m ³

Hännilänsuo ei sovellu polttoturvetuotantoon paksun, heikosti maatuneen pintarahkan vuoksi. Pintarahka ei kelpaa kasvaturvetuotantoon ja alue on lisäksi pieni.

22. Suhonneva sijaitsee karttalehdellä 3242 01 (x =6959,7 ja y = 3504,7), noin 12 km Suonenjoelta pohjoiseen, moreenimäkien välisessä painanteessa. Idässä suo rajoittuu Petäjäjokeen. Kulkuyhteydet ovat kohtalaiset (kuva 62).

Pinta-ala on noin 15 ha, josta yli metrin syvyistä aluetta on 10 ha ja yli kahden metrin 2 ha. Tutkimuspisteitä on 2,7 kpl/10 ha. Suo on tutkittu hajapistein (kuva 63).

Vallitsevana suotyyppinä on eteläosassa isovaripurämemuuttuma, keskellä rahkarämemuuttuma ja pohjoisosassa tupasvillarämemuuttuma. Puusto on pääosin harvennushakattua taimikkoasteen männikköä. Tutkimuspisteet ovat rämeillä. Suo on ojitettu kokonaan. Kuivatausmahdollisuudet ovat melko hyvät. Vedet laskevat ojia pitkin itään, Petäjäjokeen ja edelleen Virmasveteen.

Suhonnevan turvekerrostuman keskipaksuus on 1,3 m. Yli metrin syvyisen alueen keskisyvyys on 1,6 m, josta pintakerrosta on 0,3 m ja pohjakerrosta 1,3 m. Yleisin pohjamaalaji on hiekka.

Suhonnevan turve on rahkavaltaista. Puunjäänöksiä sisältävän turpeen kokonaisuus on noin 27 %. Yleisimmät turvelajit ovat tupasvillarahka- (28 %), sararahka- (26 %), rahka- (13 %) ja puurahkaturve (12 %).

Turvekerrostuman keskimaatuneisuus on 7,3, pintakerroksen 3,3 ja pohjakerroksen 8,1. Liekoisuus on korkea (3,3 %). Liekoja on eniten syvyysvälillä 0,6 - 1,0 m (13,2 %).

Suhonnevan turve jakautuu eri syvyysalueilla heikosti ja hyvin maatuneeseen osaan seuraavasti:

	H1-4	H5-10	H1-10	
Koko suo	0,03	0,14	0,16	milj. suo-m ³
Yli 1 m	0,02	0,14	0,16	milj. suo-m ³
Yli 2 m	0,01	0,04	0,05	milj. suo-m ³

Suhonneva soveltuu pienimuotoiseen palaturvetuotantoon erityisesti hyvän turvelaadun johdosta. Korkea liekoisuus haittaa mahdollista tuotantoa. Yli metrin syvyisellä alueella on luonnontilaista, tuotantoon soveltuvaa turvetta noin 140 000 suo-m³. Ennen tuotantoa on turpeen tuhka- ja rikkipitoisuudet tutkittava.

23. Murtomäensuo sijaitsee karttalehdellä 3242 01 (x = 6958,6 ja y = 3501,3), noin 11 km Suonenjoelta pohjoisluoteeseen, matalien moreeni- ja hiekkamaiden keskellä. Kulkuyhteydet ovat hyvät (kuva 64).

Pinta-ala on noin 20 ha, josta yli metrin syvyistä aluetta on 5 ha. Tutkimuspisteitä on 2 kpl/10 ha. Suo on tutkittu hajapisttein (kuva 65).

Vallitsevana suotyyppinä on tupasvillarämemuuttuma ja reunoilla isovarparämemuuttuma. Puusto on harvennushakattua mäntytaimikkoa. Tutkimuspisteet ovat rämeillä. Suo on ojitettu kokonaan. Kuivatusmahdollisuudet ovat hyvät. Vedet laskevat oja myöten etelään Iisveteen.

Murtomäensuon turvekerrostuman keskipaksuus on 0,8 m. Yli metrin syvyisen alueen keskisyvyys on 1,3 m, josta pintakerrosta on 0,3 m ja pohjakerrosta 1,0 m. Yleisimmät maalajit ovat moreeni ja hiekka.

Murtomäensuon turve on rahkavaltaista. Puunjäännöksiä sisältävän turpeen kokonaisuus on 21 %. Yleisimmät turvelajit ovat tupasvillarahka- (62 %) ja puurahkaturve (21 %).

Turvekerrostuman keskimaatuneisuus on 6,3, pintakerroksen 3,4 ja pohjakerroksen 7,5. Liekoisuus on korkea (3,5 %). Liekoja on eniten syvyysvälillä 0,6 - 1,0 m (12,1 %).

Murtomäensuon turve jakautuu eri syvyysalueilla heikosti ja hyvin maatuneeseen osaan seuraavasti:

	H1-4	H5-10	H1-10	
Koko suo	0,05	0,10	0,15	milj. suo-m ³
Yli 1 m	0,02	0,05	0,07	milj. suo-m ³

Ohuen turvekerrostumansa takia Murtomäensuo ei sovellu turvetuotantoon.

24. Lahdentauskorpi sijaitsee karttalehdellä 3242 04 ($x = 6954,8$ ja $y = 3519,2$), noin 13 km Suonenjoelta koilliseen, Kutunjärven länsipuolella. Suo on hiekkaharjujen ympäröimä muualla paitsi idässä, jossa on peltoja ja Kutunjärvi. Kulkuyhtydetyt ovat hyvät (kuva 66).

Pinta-ala on noin 35 ha, josta yli metrin syvyistä aluetta on 5 ha. Tutkimuspisteitä on 1,7 kpl/10 ha. Suo on tutkittu hajapistein vuonna (kuva 67).

Vallitsevana suotyypinä on suon keskiosassa isovaripurämemuuttuma ja reunoissa ruoho- ja heinäkorpimuuttuma ja turvekangas. Puusto on ainespuuluokan sekametsää. Tutkimuspisteistä on rämeellä 34 %, korvessa 33 % ja turvekankaalla 33 %. Suo on ojitettu kokonaan. Kuivatusmahdollisuudet ovat hyvät. Vedet laskevat ojia pitkin viereiseen Kutunjärveen.

Lahdentauskorven turvekerrostuman keskipaksuus on 0,7 m. Yli metrin syvyisen alueen keskisyvyys on 1,3 m, josta pintakerrosta on 0,2 m ja pohjakerrosta 1,1 m. Yleisimmät pohjamaalajit ovat hiekka ja moreeni.

Lahdentauskorven turve on rahkavaltaista. Puunjäänköksiä sisältävän turpeen kokonaisuus on 42 %. Yleisimmät turvelajit ovat puurahka- (32 %), varpurahka- (29 %) ja rahkaturve (27 %).

Turvekerrostuman keskimaatuneisuus on 4,4, pintakerroksen 1,3 ja pohjakerroksen 5,9. Liekoisuus on korkea (3,1 %). Liekoja on eniten syvyysvälillä 0,6 - 1,0 m (12,3 %).

Lahdentauskorven turve jakautuu eri syvyysalueilla heikosti ja hyvin maatuneeseen osaa seuraavasti:

	H1-4	H5-10	H1-10	
Koko suo	0,07	0,16	0,23	milj. suo-m ³
Yli 1 m	0,01	0,05	0,06	milj. suo-m ³

Ohuen turvekerroksen johdosta Lahdentauskorpi ei sovellu turvetuotantoon.

25. Saarekkeensuo sijaitsee karttalehdellä 3242 04 ($x = 6953,5$ ja $y = 3518,2$), noin 12 km Suonenjoelta koilliseen, moreeni- ja hiekkaharjanteiden keskellä. Kulkuyhteydet ovat kohtalaiset (kuva 66).

Pinta-ala on 27 ha, josta yli metrin syvyistä aluetta on 14 ha ja yli kahden metrin 9 ha. Tutkimuspisteitä on 7,5 kpl/10 ha ja syvyysmittauksia kaikkiaan 11,1 kpl/10 ha (kuva 67).

Vallitsevana suotyyppinä on keskiosissa tupasvillarämemuuttuma ja -ojikko. Reunoilla on pallosararämettä ja varsinaista korpea. Puusto on pääosin ainespuuluokan männikköä, reunaosissa sekametsää. Tutkimuspisteistä on avosuolla 9 %, rämeellä 78 % ja korvessa 13 %. Suo on ojitettu kokonaan. Kuivatusmahdollisuudet ovat hyvät. Vedet laskevat etelään Hasaporinpuroon ja edelleen Kutunjokeen.

Saarekkeensuo turvekerrostuman keskipaksuus on 1,4 m. Yli metrin syvyisen alueen keskisyvyys on 2,3 m, josta pintakerrosta on 0,8 m ja pohjakerrosta 1,5 m. Yleisin pohjamaalaji on hiekka.

Saarekkeensuon turpeesta on noin 65 % rahkavaltaista ja noin 35 % saravaltaista. Puunjäänköksiä sisältävän turpeen kokonaisuus on 35,5 %. Yleisimmät turvelajit ovat tupasvillarahka (28 %), puurahkasara- (21,5 %) ja tupasvillasararahkaturve (14 %).

Turvekerrostuman keskimaatuneisuus on 5,2, pintakerroksen 3,8 ja pohjakerroksen 6,2. Liekoisuus on keskimääräinen (2,1 %). Liekoja on eniten syvyysvälillä 0,6 - 1,0 m (4,4 %).

Saarekkeensuon turve jakautuu eri syvyysalueilla heikosti ja hyvin maatuneeseen osaan seuraavasti:

	H1-4	H5-10	H1-10	
Koko suo	0,15	0,23	0,38	milj. suo-m ³
Yli 1 m	0,11	0,21	0,32	milj. suo-m ³
Yli 2 m	0,09	0,16	0,25	milj. suo-m ³

Saarekkeensuo ei sovellu polttoturvetuotantoon paksun, heikosti maatuneen ja rahkavaltaisen pintakerroksen vuoksi. Pintakerros ei kelpaa kasvaturpeeksi.

26. Konttilansuo sijaitsee karttalehdellä 3242 04 (x = 6954,3 ja y = 3515,2), noin 11 km Suonenjoelta koilliseen, loivapiirteisten moreenikankaiden ympäröimänä. Kulkuyhteydet ovat hyvät (kuva 69).

Pinta-ala on noin 30 ha, josta yli metrin syvyistä aluetta on 20 ha ja yli kahden metrin 1 ha. Tutkimuspisteitä on 1,3 kpl/10 ha. Suo on tutkittu hajapistein (kuva 70).

Vallitsevana suotyypinä on tupasvillaräme ja sen muuttuma. Pohjoisosassa on varsinaista korpea ja korpirämemuuttumaa. Puusto on pääosin taimikkoasteen mäntymetsää. Tutkimuspisteet ovat rämeellä. Suo on ojitettu kokonaan. Kuivatusmahdollisuudet ovat hyvät. Vedet valuvat ojia pitkin etelään Rajapuroon ja edelleen Kutunjokeen.

Konttilansuon turvekerrostuman keskipaksuus on 1,2 m. Yli metrin syvyisen alueen keskisyvyys on 1,4 m, josta pintakerrosta on 0,6 m ja pohjakerrosta 0,8 m. Yleisin pohjamaalaji on hiekka.

Konttilansuon turpeesta on 61 % rahkavaltaista ja 39 % saravaltaista. Puunjäänöksiä sisältävän turpeen kokonaisuus on 22

%. Yleisimmät turvelajit ovat rahkasara- (40 %), sararahka-(18 %) ja puurahkaturve (16 %).

Turvekerrostuman keskimaatuneisuus on 4,7, pintakerroksen 3,4 ja pohjakerroksen 5,7. Liekoisuus on alhainen (1,2 %). Liekoja on eniten syvyysvälillä 1,6 - 2,0 m (4,7 %).

Konttilansuon turve jakautuu eri syvyysalueilla heikosti ja hyvin maatuneeseen osaan seuraavasti:

	H1-4	H5-10	H1-10	
Koko suo	0,16	0,19	0,35	milj. suo-m ³
Yli 1 m	0,11	0,17	0,28	milj. suo-m ³

Ohuen turvekerroksen takia Konttilansuo ei sovellu turvetuotantoon.

27. Kumpumäensuo sijaitsee karttalehdellä 3242 04 ($x = 6955,4$ ja $y = 3514,8$), noin 13 km Suonenjoelta koilliseen, moreeniharjanteiden välisessä painanteessa. Kulkuyhteydet ovat hyvät (kuva 69).

Pinta-ala on 38 ha, josta yli metrin syvyistä aluetta on 30 ha ja yli kahden metrin 25 ha. Tutkimuspisteitä on 9,5 kpl/10 ha ja syvyysmittauksia kaikkiaan 16,6 kpl/10 ha (kuva 71).

Vallitsevana suotyyppinä on itäosassa varsinainen sararämemuuttuma ja muualla karumpien rämetyyppien ojikko- ja muuttumasteet. Puusto on etelä- ja itäosassa tiheää sekametsää, muualla harvempaa männikköä. Tutkimuspisteistä on rämeellä 92 % ja turvekankaalla 8 %. Suo on ojitettu kokonaan. Kuivatusmahdollisuudet ovat hyvät. Vedet laskevat ojia pitkin etelään Pajapurtoon ja edelleen Juomalammminpuron ja Salmosenpuron kautta Kutunjokeen.

Kumpumäensuon turvekerrostuman keskipaksuus on 2,5 m. Yli metrin syvyisen alueen keskisyvyys on 2,9 m, josta pintakerrosta on 1,4 m ja pohjakerrosta 1,5 m. Yleisimmät pohjamaalajit ovat hiekka ja moreeni.

Kumpumäensuon turpeesta on noin 52 % rahkavaltaista ja noin 48 % saravaltaista. Puunjäänöksiä sisältävän turpeen kokonaisuus on 34 %. Yleisimmät turvelajit ovat puurahkasara- (20,5 %), tupasvillarahka- (18 %) ja rahkaturve (10 %).

Turvekerrostuman keskimaatuneisuus on 5,1, pintakerroksen 3,9 ja pohjakerroksen 6,2. Liekoisuus on alhainen (1,6 %). Liekoja on eniten syvyysvälillä 0,6 - 1,0 m (2,1 %).

Kumpumäensuon turve jakautuu eri syvysalueilla heikosti ja hyvin maatuneeseen osaan seuraavasti:

	H1-4	H5-10	H1-10	
Koko suo	0,45	0,48	0,93	milj. suo-m ³
Yli 1 m	0,42	0,46	0,88	milj. suo-m ³
Yli 2 m	0,38	0,42	0,80	milj. suo-m ³

Kumpumäensuo soveltuu pienimuotoiseen palaturvetuotantoon. Itäosan turvekerrostuma on kokonaisuudessaan tuotantoon soveltuvaa saraturvetta. Länsiosassa on heikosti maatunut pintarahkakerros paikoin paksuhko. Yli metrin syvyyisellä alueella on tuotantoon soveltuvaa luonnontilaista turvetta noin 0,66 milj. m³. Ennen mahdollista tuotantoa on turpeen tuhka- ja rikkipitoisuus selvitettävä.

28. Rautamullansuo sijaitsee karttalehdellä 3242 04 ($x = 6954,6$ ja $y = 3514,1$), noin 11 km Suonenjoelta koilliseen, loivien moreenimaiden keskellä. Suo on tutkittu hajapistein. Kulkuyhteydet ovat huonot (kuva 69).

Pinta-ala on noin 30 ha, josta yli metrin syvyistä aluetta on 4 ha. Tutkimuspisteitä on 1,7 kpl/10 ha (kuva 74).

Vallitsevana suotyyppinä on ruohoturvekangas. Eteläosassa on tupasvillarämemuuttumaa. Puusto on tiheää mäntytaimikkoa. Tutkimuspisteistä on rämeellä 40 % ja turvekankaalla 60 %. Suo on ojitettu kokonaan. Kuivatusmahdollisuudet ovat hyvät, vedet laskevat ojia pitkin etelään.

Rautamullansuon turvekerrostuman keskipaksuus on 0,6 m. Yli metrin syvyisen alueen keskisyvyys on 1,0 m, josta pintakerrosta on 0,2 m ja pohjakerrosta 0,8 m. Yleisin pohjamaalaji on hiekka.

Rautamullansuon turvekerrostuma on rahkavaltainen. Puunjäännöksiä sisältävän turpeen kokonaisuus on noin 75 %. Yleisin turvelaji on puurahkaturve (60,5 %).

Turvekerrostuman keskimaatuneisuus on 6,0, pintakerroksen 2,6 ja pohjakerroksen 6,6.

Rautamullansuon turve jakautuu eri syvyysalueilla heikosti ja hyvin maatuneeseen osaan seuraavasti:

	H1-4	H5-10	H1-10	
Koko suo	0,03	0,16	0,19	milj. suo-m ³
Yli 1 m	0,01	0,03	0,04	milj. suo-m ³

Ohuen turvekerrostuman takia Rautamullansuo ei sovellu turvetuotantoon.

29. Tuikkasenneva sijaitsee karttalehdellä 3242 07 ($x = 6952,0$ ja $y = 3520,5$), noin 15 km Suonenjoelta itä-koilliseen. Suo rajoittuu idässä lampiin ja peltoihin ja muualla korkeisiin moreenimäkiin. Suon pohjoispuolella kulkee valtatie nro 89. Kulkuyhteydet ovat hyvät (kuva 75).

Pinta-ala on noin 60 ha, mistä yli metrin syvyistä aluetta on 48 ha ja yli kahden metrin 24 ha. Tutkimuspisteitä on 4,8 kpl/10 ha ja syvyysmittauksia 14,7 kpl/10 ha (kuva 76).

Vallitsevina suotyyppeinä ovat suon keskiosissa rahkaräme- ja rahkanevaojikko ja -muuttuma. Reunoilla on tupasvillaräme- ja isovarpurämemuuttumaa. Suon pohjoisosassa olevan järven ranta-kaista on saranevaa. Puusto on pääosin mäntytaimikkoa. Tutkimuspisteistä on avosuolla 17 %, rämeellä 73 %, korvessa 7 % ja

turvekankaalla 3 %. Suo on ojitettu kokonaan. Vedet laskevat oja pitkin itään ja pohjoiseen, Tuikkaseen ja edelleen Kutunjokeen ja Kuvansiin. Kuivatusmahdollisuudet ovat suolla olevien lampien vuoksi heikot.

Tuikkasennevan turvekerrostuman keskipaksuus on 1,8 m. Ylimetrim syvyisen alueen keskisyvyys on 2,0 m. Tästä on pintakerrosta 0,4 m ja pohjakerrosta 1,6 m. Suon pohja on muodoltaan melko tasainen. Yleisimmät pohjamaalajit ovat hieta ja hiekka.

Tuikkasennevan turvekerrostuma on rahkavaltainen. Puujäännöksiä sisältävien turpeiden kokonaisuus on 25 %. Yleisimmät turvelajit ovat tupasvillarahka- (23 %) ja sararahkaturve (21 %).

Turvekerrostuman keskimaatuneisuus on 5,8, pintakerroksen 2,1 ja pohjakerroksen 7,3. Liekoisuus on korkea (3,0 %). Liekoja on eniten syvyysvälillä 0,6 - 1,0 m (8,8 %).

Laboratoriomäärityksiä varten on otettu näytteet pisteeltä A 600 - 100 (taulukko 8).

Tuikkasennevan turve jakautuu eri syvyysalueilla heikosti ja hyvin maatuneeseen osaan seuraavasti:

	H1-4	H5-10	H1-10	
Koko suo	0,30	0,78	1,08	milj. suo-m ³
Yli 1 m	0,20	0,78	0,98	milj. suo-m ³
Yli 2 m	0,09	0,51	0,60	milj. suo-m ³

Turvekerrostumansa puolesta Tuikkasenneva soveltuisi kohtalaisen hyvin polttoturvetuotantoon, mutta kuivatus vaatisi pumppaamon.

30. Soidinsuo sijaitsee karttalehdellä 3242 04 ($x = 6950,7$ ja $y = 3514,2$) noin 9 km Suonenjoelta koilliseen. Suo rajoittuu moreeniselänteisiin ja pohjoisessa rautatiehen. Kulkuyhteydet ovat kohtalaiset (kuva 79).

Pinta-ala on 39 ha, mistä yli metrin syvyistä aluetta on 29 ha ja yli kahden metrin 17 ha. Tutkimuspisteitä on 4,6 kpl/10 ha ja syvyysmittauksia on kaikkiaan 10,0 kpl/10 ha (kuva 80).

Vallitsevina suotyyppeinä ovat aukeilla alueilla kalvakkaneva-muuttuma- ja ojikko, sekä reuna-alueilla isovarpu- ja rahkaräme-ojikko. Puusto on pääosin taimikkoasteen männikköä. Tutkimuspisteistä on avosuolla 17 %, rämeellä 55 %, korvessa 22 % ja turvekankaalla 6 %. Suon keskiosat on ojitettu. Vedet laskevat pohjoiseen päätyen Kuvansiin. Kuivatusmahdollisuudet ovat hyvät.

Soidinsuon turvekerrostuman keskipaksuus on 1,9 m. Yli metrin syvyisen alueen keskisyvyys on 2,3 m. Tästä on pintakerrosta 1,1 m ja pohjakerrosta 1,2 m. Suon pohja on muodoltaan tasainen. Yleisimmät pohjamaalajit ovat hiekka, moreeni ja hieta.

Soidinsuon turpeesta on rahkavaltaista 88 % ja saravaltaista noin 12 %. Puujäänöksiä sisältävien turpeiden kokonaisuus on 26 %. Yleisimmät turvelajit ovat sararahka- (25 %) ja tupasvillarahkaturve (16 %).

Turvekerrostuman keskimaatuneisuus on 5,9, pintakerroksen 3,8 ja pohjakerroksen 7,7. Liekoisuus on alhainen (2,0 %). Liekoja on eniten syvyysvälillä 0,6 - 1,0 m (4,3 %).

Laboratoriomäärityksiä varten on otettu tilavuustarkat näytteet pisteeltä A 300 (taulukko 9)

Soidinsuon turve jakautuu eri syvyysalueilla heikosti ja hyvin maatuneeseen osaa seuraavasti:

	H1-4	H5-10	H1-10	
Koko suo	0,33	0,40	0,73	milj. suo-m ³
Yli 1 m	0,33	0,35	0,68	milj. suo-m ³
Yli 2 m	0,23	0,28	0,51	milj. suo-m ³

Soidinsuo ei sovellu polttoturvetuotantoon paksun, heikosti maatuneen ja rahkavaltaisen pintakerroksen vuoksi (keskim. 1,3 m). Pintakerroksesta ei ole saatavissa hyvälaatuista kasvuturvetta.

31. Lietesuo sijaitsee karttalehdellä 3224 11 ($x = 6964,6$ ja $y = 3496,5$), noin 20 km Suonenjoelta luoteeseen, moreeniharjanteiden ja soistuvan kangasmaan ympäröimänä. Suurin osa suosta on raivattu pelloksi. Kulkuyhteydet ovat erittäin hyvät (kuva 82).

Pinta-ala on noin 360 ha, josta yli metrin syvyistä aluetta on 295 ha ja yli kahden metrin 180 ha. Tutkimuspisteitä on 1,4 kpl/10 ha ja syvyysmittauksia on kaikkiaan 7,3 kpl/10 ha (kuva 83).

Lounaislahdekeen pääosa on sararämemuuttumaa, koillis- ja kaakkoisosassa on pienet palaturpeen nostoalueet. Puusto on raivamattomilla alueilla tiheää ja kookasta sekametsää. Tutkimuspisteistä on rämeellä 24 %, korvessa 4 % ja pellolla 72 %. Suo on ojitettu kokonaan. Kuivatusmahdollisuudet ovat hyvät. Vedet valuvat ojia ja Tervajokea pitkin pohjoiseen, Virmasveteen.

Lietesuon turvekerrostuman keskipaksuus on 2,1 m. Yli metrin syvyisen alueen keskisyvyys on 2,4 m, josta pintakerrosta on 1,0 m ja pohjakerrosta 1,4 m. Yleisimmät pohjamaalajit ovat hiesu, hiekka ja moreeni. Suon keskiosan pohjalla on ohut kerros liejua.

Lietesuon turve on saravaltaista. Puunjäännöksiä sisältävän turpeen kokonaisuus on 42 %. Yleisimmät turvelajit ovat puukorterahkasara- (28 %), korterahkasara- (20 %) ja rahkasaturve (17 %).

Turvekerrostuman keskimaatuneisuus on 4,9, pintakerroksen 4,0 ja pohjakerroksen 5,7. Liekoja ei tavattu juuri lainkaan.

Laboratoriomäärityksiä varten on otettu tilavuustarkat näytteet pisteiltä I 400, K 1000, M 400 ja P 3 (taulukko 10).

Lietesuon turve jakautuu eri syvyysalueilla heikosti ja hyvin maatuneeseen osaan seuraavasti:

	H1-4	H5-10	H1-10	
Koko suo	3,29	4,22	7,51	milj. suo-m ³
Yli 1 m	3,03	4,08	7,11	milj. suo-m ³
Yli 2 m	2,11	3,33	5,44	milj. suo-m ³

Lietesuosta soveltuu turvetuotantoon yli puolentoista metrin syvyinen alue, peltojen osalta mahdollisesti myös yli metrin syvyinen alue. Turve on kokonaisuudessaan polttoturpeeksi soveltuvaa saraturvetta. Piste P 3 pintaosan korkea tuhkapitoisuus johtunee tien läheisyydestä. Näytepisteen K 1000 vieressä oleva syvä valtaoja ulottuu mineraalimaan, jota ilmeisesti on mukana pintanäytteessä.

Polttoturvetuotantoon soveltuvan alueen käyttökelpoisen turpeen määrä ja energiasisältö ovat (laskentaperusteet s. 8 - 11):

Pinta- ala (ha)	Turvetta (milj. suo-m ³)	Kuiva- ainetta (milj. tn)	Energiasisältö (milj. MWh)		
			kuiva- turve	50 % kostea	35 % kostea
245	5,317	0,520	3,047	2,715	2,866

Yhden suokuutiometrin sisältämä energiamäärä on 0,51 MWh ja yhden hehtaarin noin 11 000 MWh 50 %:n kosteudella laskettuna.

Laskelmissa on käytetty seuraavia laboratoriotulosten keskiarvoja: suokuution sisältämän kuiva-aineen määrä 98 kg, kuivan turpeen tehollinen lämpöarvo 21,1 MJ/kg, 50 % kostean turpeen lämpöarvo 9,4 MJ/kg ja 35 % kostean turpeen 12,9 MJ/kg.

32. Huikonniemensuo sijaitsee karttalehdellä 3224 11 ($x = 6961,3$ ja $y = 3498,3$), noin 16,5 km Suonenjoelta luoteeseen, rajoittuen pohjoisosassa moreeniharjanteisiin ja muualla peltoihin. Suolla on kaksi lampea. Kulkuyhteydet ovat hyvät (kuva 87).

Pinta-ala on noin 80 ha, josta yli metrin syvyistä aluetta on 55 ha ja yli kahden metrin 35 ha. Tutkimuspisteitä on 2,9 kpl/10 ha ja syvyysmittauksia on kaikkiaan 10,9 kpl/10 ha (kuva 88).

Vallitsevina suotyyppeinä ovat ruohoturvekangas ja varsinainen sararämemuuttuma. Sotkunlammen pohjoispuolella on kytöheittoa. Puusto on tiheää sekametsää. Tutkimuspisteistä on rämeellä 43 %, korvessa 2 % ja turvekankaalla 55 %. Suo on ojitettu kokonaan. Vedet valuvat ojia pitkin pohjoiseen, Tervajokeen ja edelleen Virmasveteen. Suolla olevat lammet vaikeuttavat kuivatusta erityisesti suon syvemmissä osissa.

Huikonniemensuon turvekerrostuman keskipaksuus on 1,8 m. Yli metrin syvyisen alueen keskisyvyys on 2,4 m, josta pintakerrosta on 1,0 m ja pohjakerrosta 1,4 m. Yleisimmät pohjamaalajit ovat hiesu, hiekka ja hieta.

Huikonniemensuon turpeesta on 6 % rahkavaltaista, 93 % saravaltaista ja 1 % ruskosammalvaltaista. Puunjäännöksiä sisältävän turpeen kokonaisuus on noin 60 %. Yleisimmät turvelajit ovat puurahkasara- (23 %), puukorterahkasara- (21 %) ja järviruokopuurahkasaraturve (13 %).

Turvekerrostuman keskimaatuneisuus on 4,6, pintakerroksen 4,0 ja pohjakerroksen 5,1. Liekoisuus on alhainen (1,7 %). Liekoja on eniten syvyysvälillä 0,6 - 1,0 m (2,8 %).

Laboratoriomäärityksiä varten on otettu tilavuustarkat näytteet pisteeltä A 300 + 100 (taulukko 11).

Huikonniemensuon turve jakautuu eri syvyysalueilla heikosti ja hyvin maatuneeseen osaan seuraavasti:

	H1-4	H5-10	H1-10	
Koko suo	0,68	0,78	1,46	milj. suo-m ³
Yli 1 m	0,58	0,76	1,34	milj. suo-m ³
Yli 2 m	0,41	0,63	1,04	milj. suo-m ³

Huikonniemensuosta soveltuu turvetuotantoon yli puolentoista metrin syvyinen alue, mikäli suolla olevista lammista johtuvat kuivatusongelmat voidaan kannattavasti ratkaista. Turve on

kokonaan tuotantoon soveltuvaa saraturvetta. Näytesarjan pintaosan korkea tuhkapitoisuus johtunee tien läheisyydestä (taulukko 11).

Polttoturvetuotantoon soveltuvan alueen käyttökelpoisen turpeen määrä ja energiasisältö ovat (laskentaperusteet s. 8 - 11):

Pinta- ala (ha)	Turvetta (milj. suo-m ³)	Kuiva- ainetta (milj. tn)	Energiasisältö (milj. MWh)		
			kuiva- turve	50 % kosteaa	35 % kosteaa
46	0,998	0,102	0,610	0,542	0,573

Yhden suokuutiometrin sisältämä energiamäärä on 0,54 MWh ja yhden hehtaarin noin 12 500 MWh 35 %:n kosteudella laskettuna.

Laskelmissa on käytetty seuraavia laboratoriotulosten keskiarvoja: suokuution sisältämän kuiva-aineen määrä 102 kg, kuivan turpeen tehollinen lämpöarvo 21,6 MJ/kg, 50 % kostean turpeen lämpöarvo 9,6 MJ/kg ja 35 % kostean turpeen 13,2 MJ/kg.

33. Länsisuo sijaitsee karttalehdellä 3241 02 ($x = 6931,0$ ja $y = 3500,0$), noin 16,5 km Suonenjoelta lounaaseen, kaakko-luodesuuntaisten moreenimäkien välissä. Kulkuyhteydet ovat hyvät (kuva 91).

Pinta-ala on noin 30 ha, josta yli metrin syvyistä aluetta on 23 ha ja yli kahden metrin 15 ha. Tutkimuspisteitä on 7,7 kpl/10 ha ja syvyysmittauksia on kaikkiaan 20,0 kpl/10 ha (kuva 92).

Vallitsevana suotyyppinä on tupasvillaräme. Suon keskustassa on paikoin rahkarämettä ja reunoilla on kangasrämettä sekä varsinaista korpea. Suotyyppit ovat ojikko- ja muuttuma-asteella. Puusto on taimikko- ja ainespuuluokan männikköä. Tutkimuspisteistä on rämeellä 86 %, korvessa 7 % ja turvekankaalla 7 %. Suo on ojitettu kokonaan. Kuivatusmahdollisuudet ovat hyvät ja vedet laskevat etelään.

Länsisuon turvekerrostuman keskipaksuus on 2,4 m. Yli metrin syvyisen alueen keskisyvyys on 2,9 m, josta pintakerrosta on 1,1 m ja pohjakerrosta 1,8 m. Yleisimmät pohjamaalajit ovat hiekka ja kivinen moreeni. Liejua on suon keskiosan syvänteissä (kuva 93).

Länsisuon turpeesta on 58 % rahkavaltaista ja 42 % saravaltaista. Puunjäännöksiä sisältävän turpeen kokonaisuus on noin 21 %. Yleisimmät turvelajit ovat tupasvillarahka- (19 %), puurahkasara- (10 %) ja rahkasaraturve (8 %).

Turvekerrostuman keskimaatuneisuus on 4,9, pintakerroksen 3,0 ja pohjakerroksen 6,4. Liekoisuus on erittäin alhainen (0,8 %). Liekoja on eniten syvyyvälillä 1,6 - 2,0 m (1,2 %).

Laboratoriomäärityksiä varten on otettu tilavuustarkat näytteet pisteeltä A 1000 (taulukko 12).

Länsisuon turve jakautuu eri syvyysalueilla heikosti ja hyvin maatuneeseen osaan seuraavasti:

	H1-4	H5-10	H1-10	
Koko suo	0,30	0,41	0,71	milj. suo-m ³
Yli 1 m	0,26	0,41	0,67	milj. suo-m ³
Yli 2 m	0,20	0,36	0,56	milj. suo-m ³

Länsisuo ei sovellu turvetuotantoon paksun, heikosti maatuneen pintakerroksen vuoksi.

34. Itäsuu sijaitsee karttalehdellä 3241 02(x = 6930,1 ja y = 3501,5), noin 15,5 km Suonenjoelta lounaaseen. Suo on erittäin pitkä ja kapea, luode-kaakko -suuntainen. Se sijaitsee kivisten moreeniharjanteiden välissä. Kulkuyhteydet ovat kohtalaiset (kuva 91).

Pinta-ala on noin 82 ha, josta yli metrin syvyistä aluetta on 62 ha ja yli kahden metrin 35 ha. Tutkimuspisteitä on 5,4 kpl/10 ha ja syvyysmittauksia on kaikkiaan 13,8 kpl/10 ha (kuva 94).

Kaakkoisosassa ovat vallitsevina suotyyppeinä tupasvillaräme- ja korpirämemuuttuma ja luoteisosassa karhunsammalmuuttuma. Puusto on pääosin mäntytaimikkoa. Tutkimuspisteistä on avosuolla 3 %, rämeellä 74 %, korvessa 6 % ja turvekankaalla 17 %. Suo on ojitettu kokonaan. Kuivatusmahdollisuudet ovat hyvät.

Itäsuon turvekerrostuman keskipaksuus on 2,0 m. Yli metrin syvyisen alueen keskisyvyys on 2,4 m, josta pintakerrosta on 1,0 m ja pohjakerrosta 1,4 m. Yleisimmät pohjamaalajit ovat kivinen moreeni, hiekka ja hieta. Liejua on paikoin ohut kerros.

Itäsuon turpeesta on 42 % rahkavaltaista ja 58 % saravaltaista. Puunjäännöksiä sisältävän turpeen kokonaisuus on noin 44 %. Yleisimmät turvelajit ovat puurahkasara- (14,5 %), tupasvillarahka- (9 %) sekä puusararahkaturve (9 %).

Turvekerrostuman keskimaatuneisuus on 5,3, pintakerroksen 3,4 ja pohjakerroksen 6,8. Liekoisuus on korkea (3,1 %). Liekoja on eniten syvyysvälillä 0,6 - 1,0 m (3,5 %).

Laboratoriomäärityksiä varten on otettu tilavuustarkat näytteet pisteiltä B 200 ja B 800 (taulukko 13).

Itäsuon turve jakautuu eri syvyysalueilla heikosti ja hyvin maatuneeseen osaan seuraavasti:

	H1-4	H5-1	H1-10	
Koko suo	0,72	0,91	1,63	milj. suo-m ³
Yli 1 m	0,65	0,84	1,49	milj. suo-m ³
Yli 2 m	0,45	0,67	1,12	milj. suo-m ³

Itäsuosta soveltuu turvetuotantoon yli 1,5 m syvä alue, mikäli paikoin paksu, heikosti maatunut pintarahkakerros poistetaan. Turpeen tuhkapitoisuus on alhainen ja lämpöarvot kohtalaisen hyvät. Pääosa turpeesta on saravaltaista.

Polttoturvetuotantoon soveltuvan alueen käyttökelpoisen turpeen määrä ja energiasisältö ovat (laskentaperusteet s. 8 - 11):

Pinta- ala (ha)	Turvetta (milj. suo-m ³)	Kuiva- ainetta (milj. tn)	Energiasisältö (milj. MWh)		
			kuiva- turve	50 % kosteaa	35 % kosteaa
46	1,043	0,090	0,529	0,470	0,496

Yhden suokuutiometrin sisältämä energiamäärä on 0,48 MWh ja yhden hehtaarin noin 10 800 MWh 35 %:n kosteudella laskettuna.

Laskelmissa on käytetty seuraavia laboratoriotulosten keskiarvoja: suokuution sisältämä kuiva-aineen määrä 86 kg, kuivan turpeen tehollinen lämpöarvo 21,2 MJ/kg, 50 % kostean turpeen lämpöarvo 9,4 MJ/kg ja 35 % kostean turpeen 12,9 MJ/kg.

35. Jauhopenonsuo sijaitsee karttalehdellä 3241 03 (x 0 6941,4 ja y = 3506,4), noin 5 km Suonenjoelta etelään korkeiden, kaakko-luode -suuntaisten moreeniharjanteiden välissä. Kaakossa suo rajoittuu Pietulansuohon (no 14). Kulkuyhteydet ovat kohtalaiset (kuva 37).

Pinta-ala on noin 140 ha, josta yli metrin syvyistä aluetta on 64 ha ja yli kahden metrin 44 ha. Tutkimuspisteitä on 2,7 kpl/10 ha ja syvyysmittauksia on kaikkiaan 9,8 kpl/10 ha (kuva 38).

Vallitsevina suotyyppinä ovat varsinainen korpi, korpiräme ja isovarpuräme. Suotyyppit ovat kauttaaltaan muuttumia. Suon luotteispää on matalaa, biologista suota. Puusto on tiheää, melko kookasta kuusivaltaista sekametsää. Tutkimuspisteistä on rämeelä 56 % ja korvessa 44 %. Suo on ojitettu kokonaan. Kuivatusmahdollisuudet ovat hyvät. Vedet laskevat ojia pitkin suon koillisosassa virtaavaan Joukopuroon ja edelleen Suontienselkään.

Jauhopenon turvekerrostuman keskipaksuus on 1,2 m. Yli metrin syvyisen alueen keskisyvyys on 2,1 m, josta pintakerrosta on 0,1 m ja pohjakerrosta 2,0 m. Yleisimmät pohjamaalajit ovat

hiekkia ja hiesu. Liejua on suon keskiosassa 10 - 90 cm (välillä A 1200 - A 1800).

Jauhopuron turpeesta on 77 % rahkavaltaista ja 23 % saravaltaista. Puunjäännöksiä sisältävän turpeen kokonaisuus on noin 55 %. Yleisimmät turvelajit ovat puurahka- (24 %), puurahkasara- (19 %) ja sararahkaturve (15 %).

Turvekerrostuman keskimaatuneisuus on 6,4, pintakerroksen 3,4 ja pohjakerroksen 6,9. Liekoisuus on alhainen (1,4 %). Liekoja on eniten syvyysvälillä 0,1 - 0,5 m (4,6 %).

Laboratoriomäärityksiä varten on otettu tilavuustarkat näytteet pisteeltä A 1600 (taulukko 14).

Jauhopuronsuon turve jakautuu eri syvyysalueilla heikosti ja hyvin maatuneeseen osaan seuraavasti:

	H1-4	H5-10	H1-10	
Koko suo	0,23	1,50	1,73	milj. suo-m ³
Yli 1 m	0,08	1,30	1,38	milj. suo-m ³
Yli 2 m	0,06	1,02	1,08	milj. suo-m ³

Jauhopuronsuosta soveltuu turvetuotantoon yli puolentoista metrin syvyinen alue (55 ha). Turve on hyvin maatunutta, pintakerros lähes olematon ja liekoisuus alhainen samoin kuin rikkipitoisuus.

Polttoturvetuotantoon soveltuvan alueen käyttökelpoisen turpeen määrä ja energiasisältö ovat (laskentaperusteet s. 8 - 11):

Pinta- ala (ha)	Turvetta (milj. suo-m ³)	Kuiva- ainetta (milj. tn)	Energiasisältö (milj. MWh)		
			kuiva- turve	50 % kosteaa	35 % kosteaa
55	1,007	0,083	0,473	0,415	0,444

Yhden suokuutiometrin sisältämä energiamäärä on 0,41 MWh ja yhden hehtaarin noin 7 500 MWh 50 %:n kosteudella laskettuna.

Laskelmissa on käytetty seuraavia laboratoriotulosten keskiarvoja: suokuution sisältämän kuiva-aineen määrä 82 kg, kuivan turpeen tehollinen lämpöarvo 20,5 MJ/kg, 50 % kostean turpeen lämpöarvo 9,0 MJ/kg ja 35 % kostean turpeen 12,5 MJ/kg.

36. Selänteensuo sijaitsee karttalehdellä 3241 03 ($x = 6941,5$ ja $y = 3507,1$), noin 4 km Suonenjoelta etelään, korkeiden kaakko-luode -suuntaisten moreeniselänteiden välissä. Kulkuyhteydet ovat kohtalaiset (kuva 7).

Pinta-ala on 42 ha. Tutkimuspisteitä on 1,9 kpl/10 ha ja syvyysmittauksia on kaikkiaan 4,8 kpl/10 ha (kuva 100).

Vallitsevana suotyyppinä on keskiosassa korpirämemuuttuma ja reunoilla varsinainen korpimuuttuma. Puusto on kuusivaltaista, melko kookasta sekametsää. Tutkimuspisteistä on rämeillä 75% ja korvissa 25 %. Suo on ojitettu kokonaan. Kuivatusmahdollisuudet ovat hyvät.

Selänteensuon turvekerrostuman keskipaksuus on 0,4 m. Koko suo on erittäin matalaa, lähes biologista suota. Yleisin pohjamaalaji on hiekka.

Selänteensuo ei sovellu turvetuotantoon.

37. Jyrykankaansuo sijaitsee karttalehdellä 3241 05 ($x = 6935,5$ ja $y = 3510,1$), noin 11 km Suonenjoelta eteläkaakkoon, melko jyrkkien moreeniharjanteiden välissä. Kulkuyhteydet ovat erittäin hyvät (kuva 101).

Pinta-ala on 24 ha, josta yli metrin syvyistä aluetta on 11 ha ja yli kahden metrin 3 ha. Tutkimuspisteitä on 9,2 kpl/10 ha ja syvyysmittauksia on kaikkiaan 20,4 kpl/10 ha (kuva 102).

Vallitsevina suotyyppeinä ovat tupasvillaräme ja korpiräme. Reunoilla on varsinaista korpea ja kangaskorpea. Puusto on pääosin taimi- ja ainespuuluokan mäntyvaltaista sekametsää. Tutkimuspisteistä on avosuolla 3 %, rämeellä 72 % ja korvessa 25 %. Suo on ojitettu kokonaan. Kuivatusmahdollisuudet ovat hyvät.

Jyrykankaansuon turvekerrostuman keskipaksuus on 1,2 m. Yli metrin syvyisen alueen keskisyvyys on 1,8 m, josta pintakerrosta on 0,4 m ja pohjakerrosta 1,4 m. Yleisin pohjamaalaji on hiekka.

Jyrykankaansuon turpeesta on 90 % rahkavaltaista ja 10 % sara-valtaista. Puunjäännöksiä sisältävän turpeen kokonaisuus on 68 %. Yleisimmät turvelajit ovat puusararahka- (43 %), sara-rahka- (13 %) ja tupasvillarahkaturve (10 %).

Turvekerrostuman keskimaatuneisuus on 5,7, pintakerroksen 2,5 ja pohjakerroksen 6,9. Liekoisuus on keskimääräinen (2,5 %). Liekoja on eniten syvyysvälillä 0,1 - 0,5 m (5,0 %).

Jyrykankaansuon turve jakautuu eri syvyysalueilla heikosti ja hyvin maatuneeseen osaan seuraavasti:

	H1-4	H5-10	H1-10	
Koko suo	0,08	0,20	0,28	milj. suo-m ³
Yli 1 m	0,04	0,16	0,20	milj. suo-m ³
Yli 2 m	0,01	0,07	0,08	milj. suo-m ³

Jyrykankaansuo ei sovellu turvetuotantoon ohuen turvekerroksen vuoksi.

38. Lahnaniemensuo sijaitsee karttalehdellä 3241 04,05

(x = 6929,6 ja y = 3514,5), noin 18 km Suonenjoelta kaakkoon, kahden kaakko-luodesuuntaisen moreeniharjanteen välissä. Etelässä ja pohjoisessa suo rajoittuu Lahnaveteen. Kulkuyhteydet ovat hyvät (kuva 104).

Pinta-ala on 39 ha, josta yli metrin syvyistä aluetta on 34 ha ja yli kahden metrin 23 ha. Tutkimuspisteitä on 5,4 kpl/10 ha ja syvyysmittauksia on kaikkiaan 14,9 kpl/10 ha (kuva 105).

Vallitsevana suotyyppinä on lyhytkorsinevaräme ja sen ojikko. Eteläpää on varsinaista sararämettä. Reunaosissa on tupasvillarämeojikkovyöhyke. Puusto on pääosin vajaatuottoista rämemäntyä. Tutkimuspisteistä on rämeillä 83 %, korvissa 7 % ja turvekan-kailla 10 %. Suo on ojitettu eteläosaa lukuunottamatta harvak-seltaan. Kuivatusmahdollisuudet ovat olemattomat, sillä suo on vain 0,3 - 1 m viereistä Lahnaveden pintaa korkeammalla.

Lahnaniemensuon turvekerrostuman keskipaksuus on 2,8 m. Yli metrin syvyisen alueen keskisyvyys on 3,1 m, josta pintakerrosta on 1,1 m ja pohjakerrosta 2,0 m. Yleisimmät pohjamaalajit ovat hieta ja hiesu.

Lahnaniemensuon turpeesta on 59 % rahkavaltaista ja 41 % sara-valtaista. Puunjäännöksiä sisältävän turpeen kokonaisosuus on noin 14,5 %. Yleisimmät turvelajit ovat tupasvillarahka- (26 %), rahka- (17,5 %) ja puusararahkaturve (12 %).

Turvekerrostuman keskimaatuneisuus on 4,8, pintakerroksen 2,9 ja pohjakerroksen 6,0. Liekoisuus on erittäin alhainen (0,2 %). Liekoja on eniten syvyysvälillä 0,6 - 1,0 m (0,4 %).

Lahnaniemensuon turve jakautuu eri syvyysalueilla heikosti ja hyvin maatuneeseen osaan seuraavasti:

	H1-4	H5-10	H1-10	
Koko suo	0,41	0,68	1,09	milj. suo-m ³
Yli 1 m	0,39	0,67	1,06	milj. suo-m ³
Yli 2 m	0,31	0,59	0,90	milj. suo-m ³

Lahnaniemensuo ei sovellu turvetuotantoon kuivatusvaikeuksien ja paksun, heikosti maatuneen pintakerroksen vuoksi.

39. Mölyahonsuo sijaitsee karttalehdellä 3241 05 ($x = 6934,8$ ja $y = 3512,0$), noin 13 km Suonenjoelta eteläkaakkoon. Suo rajoittuu loiviin moreeniselänteisiin. Kulkuyhteydet ovat melko hyvät (kuva 40).

Pinta-ala on 19 ha, josta yli metrin syvyistä aluetta on 12 ha ja yli 1,5 metrin 7 ha. Tutkimuspisteitä on 11,6 kpl/10 ha ja syvyysmittauksia on 16,8 kpl/10 ha (kuva 107).

Vallitsevina suotyyppeinä ovat suon keskiosassa isovarpuräme ja -ojikko, sekä tupasvillaräme ja -ojikko. Reunoilla on varsinaista korpea. Puusto on pääosin taimikkoasteen männikköä, reunoissa sekametsää. Tutkimuspisteistä on rämeellä 81 % ja korvessa 19 %. Suo on ojitettu jokseenkin kokonaan. Vedet valuvat lounaaseen Joutsenlahteen. Kuivatusmahdollisuudet ovat hyvät.

Mölyahonsuon turvekerrostuman keskipaksuus on 1,2 m. Yli metrin syvyisen alueen keskisyvyys on 1,5 m. Tästä on pintakerrosta 0,3 m ja pohjakerrosta 1,2 m. Suon pohja on muodoltaan melko tasainen. Yleisimmät pohjamaalajit ovat hiekka ja hieta.

Mölyahonsuon turpeesta on rakkavaltaista noin 96 % ja saravaltaista noin 4 %. Puunjäänöksiä sisältävien turpeiden kokonaisuus on 51 %. Yleisimmät turvelajit ovat puusararahka- (32 %) ja tupasvillarahkaturve (29 %).

Turvekerrostuman keskimaatuneisuus on 6,4, pintakerroksen 2,9 ja pohjakerroksen 7,5. Liekoisuus on korkea (3,8 %). Liekoja on eniten syvyysvälillä 0,6 - 1,0 m (8,0 %).

Laboratoriomäärittelyksiä varten on otettu tilavuustarkat näytteet pisteeltä A 250 (taulukko 15).

Mölyahonsuon turve jakautuu eri syvyysalueilla heikosti ja hyvin maatuneeseen osaan seuraavasti:

	H1-4	H5-10	H1-10	
Koko suo	0,05	0,17	0,22	milj. suo-m ³
Yli 1 m	0,04	0,14	0,18	milj. suo-m ³

Mölyahonsuon yli puolentoista metrin syvyinen alue soveltuu pienimuotoiseen palaturvetuotantoon. Korkea liekoisuus voi tosin tuottaa ongelmia. Turvekerrostuman kuiva-ainesisältö ja lämpöarvo on korkea ja tuhkapitoisuus on alhainen.

Polttoturvetuotantoon soveltuvan alueen käyttökelpoisen turpeen määrä ja energiasisältö ovat (laskentaperusteet s. 8 - 11):

Pinta- ala (ha)	Turvetta (milj. suo-m ³)	Kuiva- ainetta (milj. tn)	Energiasisältö (milj. MWh)	
			kuiva- turve	35 % kosteaa
7	0,097	0,011	0,065	0,061

Yhden suokuutiometrin sisältämä energiamäärä on 0,63 MWh ja yhden hehtaarin noin 8 700 MWh 35 %:n kosteudella laskettuna.

Laskelmissa on käytetty seuraavia laboratoriotulosten keskiarvoja: suokuution sisältämän kuiva-aineen määrä 110 kg, kuivan turpeen tehollinen lämpöarvo 21,9 MJ/kg, 50 % kostean turpeen lämpöarvo 9,7 MJ/kg ja 35 % kostean turpeen 13,4 MJ/kg.

40. Huuhansuo sijaitsee karttalehdellä 3241 05 (x = 6936,5 ja y = 3511,5), noin 11 km Suonenjoelta kaakkoon, Tintinsuon (nro 15) koillispuolella. Kulkuyhteydet ovat hyvät (kuva 40).

Pinta-ala on 43 ha, josta yli metrin syvyistä aluetta on 27 ha ja yli kahden metrin 13 ha. Tutkimuspisteitä on 4,2 kpl/10 ha ja syvyysmittauksiaon kaikkiaan 13,3 kpl/10 ha (kuva 109).

Vallitsevana suotyyppinä on tupasvillaräme ja -ojikko. Pohjoispää on turvekangasta. Puusto on pääosin taimikko- ja ainespuuluokan männikköä, reunoilla sekametsää. Tutkimuspisteistä on rämeillä 70 %, korvissa 14 % ja turvekankailla 16 %. Suo on ojitettu jokseenkin kokonaan. Kuivatusmahdollisuudet ovat hyvät.

Huuhansuon turvekerrostuman keskipaksuus on 1,5 m. Yli metrin syvyisen alueen keskisyvyys on 2,0 m, josta pintakerrosta on 1,0 m ja pohjakerrosta 1,0 m. Yleisimmät pohjamaalajit ovat hieta, hiesu ja hiekka.

Huuhansuon turpeesta on 76 % rahkavaltaista ja 24 % saravaltaista. Puunjäännöksiä sisältävän turpeen kokonaisuus on noin 40

%. Yleisimmät turvelajit ovat puurahka- (21,5 %) ja sararahkaturve (13 %).

Turvekerrostuman keskimaatuneisuus on 5,1, pintakerroksen 3,5 ja pohjakerroksen 6,8. Liekoisuus on korkea (3,4 %). Liekoja on eniten syvyysvälillä 0,1 - 0,5 m (4,1 %).

Laboratoriomäärityksiä varten on otettu tilavuustarkat näytteet pisteeltä A 600 (taulukko 16).

Huuhansuon turve jakautuu eri syvyysalueilla heikosti ja hyvin maatuneeseen osaa seuraavasti:

	H1-4	H5-10	H1-10	
Koko suo	0,33	0,32	0,65	milj. suo-m ³
Yli 1 m	0,27	0,28	0,55	milj. suo-m ³
Yli 2 m	0,17	0,18	0,35	milj. suo-m ³

Huuhansuo ei sovellu polttoturvetuotantoon, sillä lähes puolet turvekerrostumasta on heikosti maatunutta rahkaturvetta, ja liekoisuus on korkea.

41. Kohisevansuo sijaitsee karttalehdellä 3241 06,03 ($x = 6949,2$ ja $y = 3510,0$), noin 4 km Suonenjoelta koilliseen, suuntautuneiden moreeniharjanteiden välisessä painanteessa, valtatie nro 9:n vieressä. Kulkuyhteydet ovat hyvät (kuva 49).

Pinta-ala on 18 ha, josta yli metrin syvyistä aluetta on 11 ha ja yli 1,5 metrin 4 ha. Tutkimuspisteitä on 11,1 kpl/10 ha ja syvyysmittauksia on kaikkiaan 17,8 kpl/10 ha (kuva 111).

Vallitsevana suotyyppinä on suon keskiosassa tupasvillarämeojikko ja -muuttuma. Reunoilla on varsinaista korpea, korpirämettä ja sararämettä. Puusto on tiheää ja kookasta sekametsää. Tutkimuspisteistä on rämeellä 63 %, korvessa 34 % ja turvekankaalla 3 %. Suo on ojitettu kokonaan. Kuivatusmahdollisuudet ovat hyvät. Vedet laskevat kaakkoon Kohisevanpuroon ja edelleen Varpanenjärkeen.

Kohisevansuon turvekerrostuman keskipaksuus on 1,2 m. Yli metrin syvyisen alueen keskisyvyys on 1,5 m, josta pintakerrosta on 0,4 m ja pohjakerrosta 1,1 m. Yleisimmät pohjamaalajit ovat hieta ja hiekka. Liejua on ohuehko kerros suon keskiosassa.

Kohisevansuon turpeesta on 47 % rahkavaltaista ja 53 % saravaltaista. Puunjäänköksiä sisältävän turpeen kokonaisuus on noin 38 %. Yleisimmät turvelajit ovat puurahkasara- (26 %), tupasvillasararahka- (17 %) ja rahkasaraturve (16 %).

Turvekerrostuman keskimaatuneisuus on 5,6, pintakerroksen 3,7 ja pohjakerroksen 6,2. Liekoisuus on alhainen (1,9 %). Liekoja on eniten syvyysvälillä 0,6 - 1,0 m (5,0%).

Laboratoriomäärittelyä varten on otettu tilavuustarkat näytteet pisteeltä A 300 (taulukko 17).

Kohisevansuon turve jakautuu eri syvyysalueilla heikosti ja hyvin maatuneeseen osaan seuraavasti:

	H1-4	H5-10	H1-10	
Koko suo	0,05	0,16	0,21	milj. suo-m ³
Yli 1 m	0,04	0,12	0,16	milj. suo-m ³
Yli 1,5 m	0,02	0,06	0,08	milj. suo-m ³

Kohisevansuosta soveltuu pienimuotoiseen palaturvetuotantoon yli metrin syvyinen alue (11 ha), sillä turpeen lämpöarvo ja kuiva-ainepitoisuus ovat korkeat, ja liekoisuus ja tuhkapitoisuus alhaiset.

Polttoturvetuotantoon soveltuvan alueen käyttökelpoisen turpeen määrä ja energiasisältö ovat (laskentaperusteet s. 8 - 11):

Pinta- ala (ha)	Turvetta (milj. suo-m ³)	Kuiva- ainetta (milj. tn)	Energiasisältö (milj. MWh)	
			kuiva- turve	35 % kosteaa
11	0,124	0,011	0,066	0,062

Yhden suokuutiometrin sisältämä energiamäärä on 0,50 MWh ja yhden hehtaarin noin 5 600 MWh 35 %:n kosteudella laskettuna.

Laskelmissa on käytetty seuraavia laboratoriotulosten keskiarvoja: suokuution sisältämän kuiva-aineen määrä 89 kg, kuivan turpeen tehollinen lämpöarvo 21,6 MJ/kg ja 35 % kostean turpeen 13,2 MJ/kg.

42. Selänteensuo E sijaitsee karttalehdellä 3241 06 ($x = 6943,1$ ja $y = 3511,6$), noin 5,5 km Suonenjoelta koilliseen, matalien moreeniselänteiden välissä. Suo on muodoltaan pitkä ja kapea, kaakko-luode suunatainen. Kulkuyhteydet ovat hyvät, suon poikki kulkee tilustie (kuva 113).

Pinta-ala on noin 35 ha, josta yli metrin syvyistä aluetta on 19 ha ja yli 1,5 metrin 7 ha. Tutkimuspisteitä on 8,9 kpl/10 ha ja syvyysmittauksia on kaikkiaan 14,9 kpl/10 ha (kuva 114).

Vallitsevina suotyyppeinä ovat suon kaakkoisosassa korpimuuttuma ja tupasvillarämeojikko. Luoteisosassa (B-linjasto) on isovarpu- ja korpirämemuuttumaa. Puusto on harvennushakattua männikköä, reunoilla sekametsää. Tutkimuspisteistä on rämeellä 49 %, korvessa 33 % ja turvekankaalla 18 %. Suo on ojitettu kokonaan. Kuivatusmahdollisuudet ovat hyvät, vedet valuvat ojia pitkin lounaaseen ja luoteeseen.

Selänteensuo E:n turvekerrostuman keskipaksuus on 1,1 m. Yli metrin syvyisen alueen keskisyvyys on 1,4 m, josta pintakerrosta on 0,1 m ja pohjakerrosta 1,3 m. Yleisimmät pohjamaalajit ovat hiekka ja hieta.

Selänteensuo E:n turpeesta on 97 % rahkavaltaista ja 3 % sara-valtaista. Puunjäännöksiä sisältävän turpeen kokonaisuus on noin 70 %. Yleisimmät turvelajit ovat puusararahka- (32 %) ja puurahkaturve (30 %).

Turvekerrostuman keskimaatuneisuus on 7,2, pintakerroksen 3,5 ja pohjakerroksen 7,6. Liekoisuus on alhainen (1,8 %). Liekoja on eniten syvyysvälillä 0,1 - 0,5 m (5,0 %).

Laboratoriomäärityksiä varten on otettu tilavuustarkat näytteet pisteeltä A 100 (taulukko 18).

Selänteensuo E:n turve jakautuu eri syvyysalueilla heikosti ja hyvin maatuneeseen osaan seuraavasti:

	H1-4	H5-10	H1-10	
Koko suo	0,03	0,34	0,37	milj. suo-m ³
Yli 1 m	0,01	0,26	0,27	milj. suo-m ³
Yli 2 m	0,00	0,12	0,12	milj. suo-m ³

Selänteensuosta soveltuu pienimuotoiseen turvetuotantoon yli metrin syvyinen alue. Heikosti maatunut pintakerros on lähes olematon, turve on hyvin maatunutta, ojitus tiheä ja vanha ja liekoisuus alhainen.

Polttoturvetuotantoon soveltuvan alueen käyttökelpoisen turpeen määrä ja energiasisältö ovat (laskentaperusteet s. 8 - 11):

Pinta- ala (ha)	Turvetta (milj. suo-m ³)	Kuiva- ainetta (milj. tn)	Energiasisältö (milj. MWh)		
			kuiva- turve	50 % kosteaa	35 % kosteaa
19	0,209	0,025	0,164	0,147	0,154

Yhden suokuutiometrin sisältämä energiamäärä on 0,74 MWh ja yhden hehtaarin noin 8 100 MWh 35 %:n kosteudella laskettuna.

Laskelmissa on käytetty seuraavia laboratoriotulosten keskiarvoja: suokuution sisältämän kuiva-aineen määrä 121 kg, kuivan turpeen tehollinen lämpöarvo 23,4 MJ/kg, 50 % kostean turpeen lämpöarvo 10,5 MJ/kg ja 35 % kostean turpeen 14,3 MJ/kg.

43. Likosuo sijaitsee karttalehdellä 3241 06 ($x = 6942,6$ ja $y = 3513,0$), noin 7,5 km Suonenjoelta kaakkoon, luode-kaakko-suuntaisten moreeniharjanteiden välissä. Kulkuyhteydet ovat hyvät (kuva 113).

Pinta-ala on 43 ha, josta yli metrin syvyistä aluetta on 27 ha ja yli kahden metrin 11 ha. Tutkimuspisteitä on 8,1 kpl/10 ha ja syvyysmittauksia on kaikkiaan 19,1 kpl/10 ha (kuva 116).

Suon keskiosassa on vallitsevana suotyyppinä tupasvillarahmuuttuma. Sitä ympäröi kapea vyöhyke isovarpurarahmuuttumaa, joka vaihettuu korpiräme- ja korpimuuttumaksi. Reunoilla on kangaskorpimuuttumaa. Puusto on keskiosassa taimikkoasteen männikköä ja muualla sekametsää. Tutkimuspisteistä on avosuolla 3 %, rämeellä 76 % ja korvessa 21 %. Suo on ojitettu kokonaan. Kuivatusmahdollisuudet ovat hyvät. Vedet laskevat ojia pitkin kaakkoon ja suon luoteisosasta länteen.

Likosuon turvekerrostuman keskipaksuus on 1,5 m. Yli metrin syvyisen alueen keskisyvyys on 1,9 m, josta pintakerrosta on 0,4 m ja pohjakerrosta 1,5 m. Yleisimmät pohjamaalajit ovat hiekka ja kivinen moreeni.

Likosuon turpeesta on 88 % rahkavaltaista ja 12 %. Puunjäännöksiä sisältävän turpeen kokonaisuus on noin 21 %. Yleisimmät turvelajit ovat tupasvillarahka- (41 %) ja puurahka- sekä rahkaturve (14 %).

Turvekerrostuman keskimaatuneisuus on 5,9, pintakerroksen 2,2 ja pohjakerroksen 7,1. Liekoisuus on keskimääräinen (2,9 %). Liekoja on eniten syvyysvälillä 0,6 - 1,0 m (6,0 %).

Laboratoriomäärityksiä varten on otettu tilavuustarkat näytteet pisteeltä A 400 (taulukko 19).

Likosuon turve jakautuu eri syvyysalueilla heikosti ja hyvin maatuneeseen osaan seuraavasti:

	H1-4	H5-10	H1-10	
Koko suo	0,17	0,46	0,63	milj. suo-m ³
Yli 1 m	0,12	0,39	0,51	milj. suo-m ³
Yli 2 m	0,06	0,22	0,28	milj. suo-m ³

Likosuosta soveltuu turvetuotantoon yli metrin syvyinen alue, (27 ha). Ohuehkon pintarahkan alla tuotantoon soveltuva turve on hyvin maatonutta, suolla on vanha ojitus ja liekoisuus on keskimääräinen. Tuhkapitoisuus on alhainen (taulukko 19).

Polttoturvetuotantoon soveltuvan alueen käyttökelpoisen turpeen määrä ja energiasisältö ovat (laskentaperusteet s. 8 - 11):

Pinta- ala (ha)	Turvetta (milj. suo-m ³)	Kuiva- ainetta (milj. tn)	Energiasisältö (milj. MWh)		
			kuiva- turve	50 % kosteaa	35 % kosteaa
27	0,297	0,032	0,198	0,176	0,186

Yhden suokuutiometrin sisältämä energiamäärä on 0,63 MWh ja yhden hehtaarin 6 900 MWh 35 %:n kosteudella laskettuna.

Laskelmissa on käytetty seuraavia laboratoriotulosten keskiarvoja: suokuution sisältämän kuiva-aineen määrä 109 kg, kuivan turpeen tehollinen lämpöarvo 22,0 MJ/kg, 50 % kostean turpeen lämpöarvo 9,8 MJ/kg ja 35 % kostean turpeen 13,5 MJ/kg.

44. Villasensuo sijaitsee karttalehdellä 3241 05 ($x = 6938,0$ ja $y = 3514,4$), noin 11 km Suonenjoelta kaakkoon, matalien moreeniharjanteiden keskellä, lähellä Suontienselkää. Kulkuyhteydet ovat hyvät (kuva 118).

Pinta-ala on noin 240 ha, josta yli metrin syvyistä aluetta on 93 ha ja yli kahden metrin 33 ha. Tutkimuspisteitä on 3,7 kpl/10 ha ja syvyysmittauksia on kaikkiaan 9,8 kpl/10 ha (kuva 119).

Vallitsevina suotyyppeinä ovat isovarpuräme- ja korpirämemuuttuma, reunoilla on korpimuuttumaa. Puusto on pääosin ainespuuluo-kan männikköä ja sekametsää. Tutkimuspisteistä on rämeellä 71 %, korvessa 28 % ja turvekankaalla 1 %. Suo on ojitettu kokonaan. Kuivatusmahdollisuudet ovat hyvät, vedet virtaavat ojia pitkin etelään ja lounaaseen Suontienselkään.

Villasensuon turvekerrostuman keskipaksuus on 1,0 m. Yli metrin syvyisen alueen keskisyvyys on 1,8 m, josta pintakerrosta on 0,7 m ja pohjakerrosta 1,1 m. Itä- ja koillisosa suosta ovat hyvin matalaa, lähes biologista suota. Yleisimmät pohjamaalajit ovat hiekka ja hieta.

Villasensuon turpeesta on 53 % rahkavaltaista ja 47 % saravaltaista. Puunjäännöksiä sisältävän turpeen kokonaisuus on 51 %. Yleisimmät turvelajit ovat puurahka- (17 %), puusararahka (12 %) ja rahkasaraturve (9 %).

Turvekerrostuman keskimaatuneisuus on 4,9, pintakerroksen 3,3 ja pohjakerroksen 6,2. Liekoisuus on erittäin alhainen (0,9 %). Liekoja on eniten syvyysvälillä 0,1 - 0,5 m (1,9 %).

Laboratoriomäärityksiä varten on otettu tilavuustarkat näytteet pisteiltä A 1130 - 400 ja A 1600 - 400 (taulukko 20).

Villasensuon turve jakautuu eri syvyysalueilla heikosti ja hyvin maatuneeseen osaan seuraavasti:

	H1-4	H5-10	H1-10	
Koko suo	1,13	1,37	2,50	milj. suo-m ³
Yli 1 m	0,64	1,05	1,69	milj. suo-m ³
Yli 2 m	0,29	0,57	0,85	milj. suo-m ³

Villasensuosta soveltuu turvetuotantoon yli 1,5 metrin syvyinen alue (59 ha). Osa heikosti maatuneesta pintakerroksesta on poistettava, osa on tuotantoon soveltuva saraturvetta.

Polttoturvetuotantoon soveltuvan alueen käyttökelpoisen turpeen määrä ja energiasisältö ovat (laskentaperusteet s. 8 - 11):

Pinta- ala (ha)	Turvetta (milj. suo-m ³)	Kuiva- ainetta (milj. tn)	Energiasisältö (milj. MWh)		
			kuiva- turve	50 % kosteaa	35 % kosteaa
59	0,885	0,085	0,497	0,440	0,466

Yhden suokuutiometrin sisältämä energiamäärä on 0,50 MWh ja yhden hehtaarin noin 7 500 MWh laskettuna 50 % kostealla turpeelle.

Laskelmissa on käytetty seuraavia laboratoriotulosten keskiarvoja: suokuution sisältämän kuiva-aineen määrä 96 kg, kuivan turpeen tehollinen lämpöarvo 21,0 MJ/kg, 50 % kostean turpeen lämpöarvo 9,3 MJ/kg ja 35 % kostean turpeen 12,8 MJ/kg.

45. Raivionsuo sijaitsee karttalehdellä 3241 05 ($x = 6935,9$ ja $y = 3516,2$), noin 15 km Suonenjoelta kaakkoon, matalien moreeni-selänteiden välissä. Kulkuyhteydet ovat erittäin hyvät (kuva 122).

Pinta-ala on 54 ha, josta yli metrin syvyistä aluetta on 28 ha ja yli kahden metrin 6 ha. Tutkimuspisteitä on 7,0 kpl/10 ha ja syvyysmittauksia on kaikkiaan 15,4 kpl/10 ha (kuva 123).

Vallitsevina suotyyppeinä ovat tupasvilla- ja isovarapuräme. Reunoilla on varsinaista korpea ja korpirämettä. Suotyypit ovat muuttumia. Puusto on pääosin ainespuuluokan männikköä. Tutkimuspisteistä on rämeillä 75 %, korvissa 23 % ja turvekankailla 2 %. Suo on ojitettu kokonaan. Kuivatusmahdollisuudet ovat hyvät, vedet laskevat ojia pitkin etelään, Puruveteen.

Turvekerrostuman keskipaksuus on 1,1 m. Yli metrin syvyisen alueen keskisyvyys on 1,6 m, josta pintakerrosta on 0,4 m ja pohjakerrosta 1,2 m. Yleisin pohjamaalaji on hiekka.

Raivionsuon turpeesta on 86 % rahkavaltaista ja 14 % saravaltaista. Puunjäänöksiä sisältävän turpeen kokonaisuus on 52 %. Yleisimmät turvelajit ovat tupasvillarahka- (23 %), puusararahka- (20 %) ja puurahkaturve (17 %).

Turvekerrostuman keskimaatuneisuus on 6,1, pintakerroksen 3,3 ja pohjakerroksen 7,1. Liekoisuus on keskimääräinen (2,5 %). Liekoja on eniten syvyysvälillä 0,6 - 1,0 m (4,8 %).

Laboratoriomäärityksiä varten on otettu tilavuustarkat näytteet pisteeltä P 4 (taulukko 21).

Raivionsuon turve jakautuu eri syvyysalueilla heikosti ja hyvin maatuneeseen osaan seuraavasti:

	H1-4	H5-10	H1-10	
Koko suo	0,16	0,45	0,61	milj. suo-m ³
Yli 1 m	0,11	0,34	0,45	milj. suo-m ³
Yli 2 m	0,03	0,12	0,15	milj. suo-m ³

Raivionsuosta soveltuu turvetuotantoon yli 1,5 metrin syvyinen alue. Se jakaantuu kahteen erilliseen altaaseen, pohjoiseen ja eteläiseen. Altaiden välissä on tie. Analyysitulokset osoittavat turpeesta saatavan hyvälaatuista polttoturvetta ja suokuiton kuiva-ainemäärä on suuri.

Polttoturvetuotantoon soveltuvan alueen käyttökelpoisen turpeen määrä ja energiasisältö ovat (laskentaperusteet s. 8 - 11):

Pinta- ala (ha)	Turvetta (milj. suo-m ³)	Kuiva- ainetta (milj. tn)	Energiasisältö (milj. MWh)		
			kuiva- turve	50 % kostea	35 % kostea
14	0,171	0,017	0,100	0,088	0,094

Käyttökelpoisen osan yhden suokuutiometrin sisältämä energiamäärä on 0,550 MWh ja yhden hehtaarin noin 6 700 MWh, 35 %:n kosteudella laskettuna.

Laskelmissa on käytetty seuraavia laboratoriotulosten keskiarvoja: suokuution sisältämän kuiva-aineen määrä 100 kg, kuivan turpeen tehollinen lämpöarvo 21,0 MJ/kg, 50 % kostean turpeen lämpöarvo 9,3 MJ/kg ja 35 % kostean turpeen 12,8 MJ/kg.

46. Isosuo sijaitsee karttalehdellä 3241 05 ($x = 6937,5$ ja $y = 3515,9$), noin 12,5 km Suonenjoelta kaakkoon loivien moreeni-
maiden keskellä. Kulkuyhteydet ovat hyvät (kuva 125).

Pinta-ala on noin 60 ha. Tutkimuspisteitä on 2,3 kpl/10 ha ja
syvyysmittauksia on kaikkiaan 4,3 kpl/10 ha (kuva 126).

Vallitsevina suotyyppeinä ovat kangasrämemuuttuma ja turvekankaat. Puusto on ainespuuluokan mäntyvaltaista sekametsää. Tutkimuspisteistä on rämeellä 72 % ja turvekankaalla 28 %. Suo on ojitettu kokonaan. Kuivatusmahdollisuudet ovat hyvät, vedet laskevat oja pitkin etelään, Paasveteen.

Isosuon turvekerrostuman keskipaksuus on 0,5 m. Suo on kauttaaltaan matalaa, lähes biologista suota. Isosuo ei sovellu turvetuotantoon.

47. Naavasuo sijaitsee karttalehdellä 3241 05 ($x = 6938,6$ ja $y = 3516,6$), noin 12,5 km Suonenjoelta kaakkoon, Silmäsuon (no 48) lounaispuolella. Suo sijaitsee loivien moreeniselänteiden välissä (kuva 127).

Pinta-ala on 22 ha. Tutkimuspisteitä on 4,5 kpl/10 ha ja syvyysmittauksia on kaikkiaan 8,2 kpl/10 ha (kuva 128).

Vallitsevina suotyyppeinä ovat korpiräme ja varsinainen korpi lähinnä muuttuma-asteina. Puusto on pääosin ainespuuluokan sekametsää. Tutkimuspisteistä on rämeellä 53 % ja korvessa 47 %. Suo on ojitettu jokseenkin kokonaan.

Naavasuo turvekerrostuman keskipaksuus on 0,6 m. Suo on kauttaaltaan matalaa, lähes biologista suota. Yleisin pohjamaalaji on hiekka.

Naavasuo turve on kokonaan rahkavaltaista. Puunjäännöksiä sisältävän turpeen kokonaisuus on 73 %. Yleisimmät turvelajit ovat puurahka- (60 %) ja rahka- (14 %) sekä puusararahkaturve (13 %).

Turvekerrostuman keskimaatuneisuus on 4,1, pintakerroksen 2,5 ja pohjakerroksen 5,9. Liekoja ei tavattu.

Naavasuo turve jakautuu heikosti ja hyvin maatuneeseen osaan seuraavasti:

	H1-4	H5-10	H1-10	
Koko suo	0,08	0,06	0,14	milj. suo-m ³

Ohuen turvekerrostuman vuoksi Naavasuo ei sovellu turvetuotantoon.

48. Silmäsuo sijaitsee karttalehdellä 3241 05 ($x = 6939,2$ ja $y = 3516,7$), noin 12 km Suonenjoelta kaakkoon, matalien moreeni-harjanteiden välissä. Suon keskellä oleva moreeniselänne jakaa suon kahteen erilliseen altaaseen. Kulkuyhteydet ovat kohtalaiset (kuva 127).

Pinta-ala on noin 45 ha, josta yli metrin syvyistä aluetta on 34 ha ja yli kahden metrin 12 ha. Tutkimuspisteitä on 6,9 kpl/10 ha ja syvyysmittauksia on kaikkiaan 15,8 kpl/10 ha (kuva 129).

Vallitsevina suotyyppeinä ovat altaiden keskiosissa tupasvilla ja isovarpurämemuuttuma, reunoilla on korpiräme- ja korpimuuttumia. Puusto on taimikko- ja ainespuuluokan mäntyvaltaista sekametsää. Tutkimuspisteistä on avosuolla 2 %, rämeellä 78 % ja korvessa 20 %. Suo on ojitettu kokonaan. Kuivatusmahdollisuudet ovat hyvät. Vedet virtaavat ojia pitkin etelään, Paasveteen.

Silmäsuon turvekerrostuman keskipaksuus on 1,6 m. Yli metrin syvyisen alueen keskisyvyys on 1,9 m, josta pintakerrosta on 0,5 m ja pohjakerrosta 1,4 m. Yleisin pohjamaalaji on hiekka.

Silmäsuon turpeesta on 96 % rahkavaltaista ja 4 % saravaltaista. Puunjäänöksiä sisältävän turpeen kokonaisuus on noin 51 %. Yleisimmät turvelajit ovat puurahka- (24 %), tupasvillarahka- (23 %) ja puusararahkaturve (15 %).

Turvekerrostuman keskimaatuneisuus on 6,0, pintakerroksen 2,9 ja pohjakerroksen 7,2. Liekoisuus on korkea (3,1 %). Liekoja on eniten syvyysvälillä 0,6 - 1,0 m (6,2 %).

Laboratoriomäärityksiä varten on otettu tilavuustarkat näytteet pisteiltä A 200 ja A 1100 (taulukko 22).

Silmäsuon turve jakautuu eri syvyysalueilla heikosti ja hyvin maatuneeseen osaan seuraavasti:

	H1-4	H5-10	H1-10	
Koko suo	0,19	0,52	0,71	milj. suo-m ³
Yli 1 m	0,17	0,47	0,64	milj. suo-m ³
Yli 2 m	0,11	0,20	0,31	milj. suo-m ³

Silmäsuosta soveltuu turvetuotantoon yli 1,5 m syvä alue (17 ha), pois luettuna pohjoinen lahdeke (pisteeltä A 1100 + 150 pohjoiseen). Siellä on paksu pintarahkakerros ja runsaasti syvyysvaihteluita. Alue jakaantuu kahteen erilliseen (9 ha ja 8 ha) altaaseen. Korkea liekoisuus on haittaava tekijä. Kaakkoisosassa kuiva-ainepitoisuus on alhainen, kun taas luoteisosassa se on korkea. Tuhkapitoisuus on alhainen.

Polttoturvetuotantoon soveltuvan alueen käyttökelpoisen turpeen määrä ja energiasisältö ovat (laskentaperusteet s. 8 - 11):

Pinta- ala (ha)	Turvetta (milj. suo-m ³)	Kuiva- ainetta (milj. tn)	Energiasisältö (milj. MWh)		
			kuiva- turve	50 % kosteaa	35 % kosteaa
17	0,255	0,026	0,158	0,140	0,149

Yhden suokuutiometrin sisältämä energiamäärä on 0,58 MWh ja yhden hehtaarin 8 800 MWh, 35 %:n kosteudella laskettuna.

Laskelmissa on käytetty seuraavia laboratoriotulosten keskiarvoja: suokuution sisältämän kuiva-aineen määrä 102 kg, kuivan turpeen tehollinen lämpöarvo 219 MJ/kg, 50 % kostean turpeen lämpöarvo 9,7 MJ/kg ja 35 % kostean turpeen 13,4 MJ/kg.

49. Lonkarinsuo sijaitsee karttalehdellä 3241 05 ($x = 6933,8$ ja $y = 3518,1$), noin 17 km Suonenjoelta kaakkoon, osin Jäppilän puolella. Suo rajoittuu moreenimäkiin, peltoihin ja Paasveden sekä Puruveden lahtiin. Kulkuyhteydet ovat erittäin hyvät (kuva 132).

Pinta-ala on noin 25 ha, josta yli metrin syvyistä aluetta on 19 ha ja yli kahden metrin 11 ha. Tutkimuspisteitä on 6,4 kpl/10 ha ja syvyysmittauksia on kaikkiaan 13,6 kpl/10 ha (kuva 133).

Vallitsevana suotyyppinä on tupasvillärämeojikko, paikoin iso-varpurämeojikko. Reunoilla on kapea vyöhyke korpirämeojikkoa. Suon keskiosasta on nostettu turvetta pehkuksi. Puusto on pääosin vajaatuottoista rämemäntyä. Tutkimuspisteistä on rämeellä 82 % ja turvekankaalla 18 %. Suo on ojitettu melkein kokonaan. Kuivatusmahdollisuudet ovat suon pintaosassa hyvät, mutta syvempien osien kuivatus on vaikeaa.

Lonkarinsuon turvekerrostuman keskipaksuus on 2,4 m. Yli metrin syvyisen alueen keskisyvyys on 2,9 m, josta pintakerrosta on 2,2 m ja pohjakerrosta 0,7 m. Yleisimmät pohjamaalajit ovat hieta ja hiesu.

Lonkarinsuon turpeesta on 55 % rahkavaltaista ja 45 % saravaltaista. Puunjäännöksiä sisältävän turpeen kokonaisuus on noin 14 %. Yleisimmät turvelajit ovat tupasvillarahka- (18 %), sararahka- (15 %) ja suoleväkkörahkasaturve (12 %).

Turvekerrostuman keskimaatuneisuus on 4,0, pintakerroksen 3,2 ja pohjakerroksen 6,4. Liekoisuus on alhainen (1,3 %). Liekoja on eniten syvyysvälillä 0,1 - 0,5 m (2,5 %).

Lonkarinsuon turve jakautuu eri syvyysalueilla heikosti ja hyvin maatuneeseen osaan seuraavasti:

	H1-4	H5-10	H1-10	
Koko suo	0,45	0,15	0,60	milj. suo-m ³
Yli 1 m	0,42	0,14	0,56	milj. suo-m ³
Yli 2 m	0,34	0,10	0,44	milj. suo-m ³

Lonkarinsuo ei sovellu turvetuotantoon paksun, heikosti maatu-
neen pintakerroksen ja kuivatusvaikeuksien vuoksi.

50. Haukiharjunsuo sijaitsee karttalehdellä 3241 05 ($x = 6934,2$ ja $y = 3518,5$), noin 16,5 km Suonenjoelta kaakkoon, Paasveden (pohjoisessa) ja Vanhalahden (etelässä) välissä. Kulkuyhteydet ovat erittäin hyvät, sillä suon poikki kulkee tie (kuva 132).

Pinta-ala on 39 ha, josta yli metrin syvyistä aluetta on 33 ha ja yli kahden metrin 24 ha. Tutkimuspisteitä on 5,4 kpl/10 ha ja syvyysmittauksia on kaikkiaan 13,1 kpl/10 ha (kuva 135).

Vallitsevina suotyyppeinä ovat tupasvilla-, keidas- ja isovarpu-räme. Suon pohjoisosassa on lyhytkorsinevavyöhyke. Puusto on pääosin harvahkoa vajaatuottoista rämemännikköä. Tutkimuspisteistä on avosuolla 12 %, rämeellä 78 %, korvessa 3 % ja turvekankailla 7 %. Suo on ojitettu vain reunaosistaan. Kuivatusmahdollisuudet ovat erittäin huonot, sillä suon pinta on lähes sitä ympäröivien järvien tasalla.

Haukiharjunsuon turvekerrostuman keskipaksuus on 2,7 m. Yli metrin syvyisen alueen keskisyvyys on 3,1 m, josta pintakerrosta on 1,5 m ja pohjakerrosta 1,6 m. Yleisimmät pohjamaalajit ovat hiesu ja hieta.

Haukiharjunsuon turpeesta on 67 % rahkavaltaista ja 33 % saravalttaista. Puunjäänöksiä sisältävän turpeen kokonaisuus on noin 7 %. Yleisimmät turvelajit ovat rahka- (33 %), sararahka- (16,5 %) ja rahkasaraturve (13 %).

Turvekerrostuman keskimaatuneisuus on 4,8, pintakerroksen 3,6 ja pohjakerroksen 5,9. Liekoisuus on erittäin alhainen (0,3 %). Liekoja on eniten syvyysvälillä 0,6 - 1,0 m (0,5 %).

Haukiharjunsuon turve jakautuu eri syvyysalueilla heikosti ja hyvin maatuneeseen osaan seuraavasti:

	H1-4	H5-10	H1-10	
Koko suo	0,52	0,54	1,06	milj. suo-m ³
Yli 1 m	0,51	0,52	1,03	milj. suo-m ³
Yli 2 m	0,47	0,43	0,90	milj. suo-m ³

Haukiharjunsuo ei sovellu turvetuotantoon paksun, heikosti maatuneen pintakerroksen ja kuivatusvaikeuksien vuoksi.

51. Ryönäsuu sijaitsee karttalehdellä 3241 09 (x = 6942,8 ja y = 3521,7), noin 13,5 km Suonenjoelta itäkaakkoon, Kuvansijärven Ryönänlahden pohjoispuolella. Suon itäpuolella on Kutunjoki. Kulkuyhteydet ovat hyvät (kuva 137).

Pinta-ala on 18 ha, josta yli metrin syvyistä aluetta on 11 ha ja yli kahden metrin 2 ha. Tutkimuspisteitä on 7 kpl/10 ha ja syvyysmittauksia on kaikkiaan 11,7 kpl/10 ha (kuva 138).

Vallitsevana suotyyppinä on tupasvillaräme. Keskusta on rahkoitunut paikoin rahkarämeeksi. Ryönänlahden rannalla on lyhytkorsinevaa ja saranevaa. Suon länsiosassa on nevakorpea ja sararämettä. Puusto on harvaa rämemännikköä, reunoilla järeämpää sekametsää. Tutkimuspisteistä on avosuolla 10 %, rämeellä 71 %

ja korvessa 19 %. Suo on luonnontilainen. Kuivatusmahdollisuudet ovat huonot, sillä turvekerrostuman valtaosa on viereisen järven pintaa alempana.

Ryönäsuon turvekerrostuman keskipaksuus on 1,3 m. Yli metrin syvyisen alueen keskisyvyys on 1,6 m, josta pintakerrosta on 1,0 m ja pohjakerrosta 0,6 m. Yleisimmät pohjamaalajit ovat hiesu ja hiekka. Liejua on lähes koko suon alueella 20 - 90 cm:n kerros.

Ryönäsuon turpeesta on 52 % rahkavaltaista ja 48 % saravaltaita. Puunjäännöksiä sisältävän turpeen kokonaisuus on noin 19 %. Yleisimmät turvelajit ovat rahkasara- (23 %), sararahka- (14 %) ja tupasvillarahkaturpeet (13 %).

Turvekerrostuman keskimaatuneisuus on 4,5, pintakerroksen 3,4 ja pohjakerroksen 5,8. Liekoja ei havaittu.

Ryönäsuon turve jakautuu eri syvyysalueille heikosti ja hyvin maatuneeseen osaan seuraavasti:

	H1-4	H5-10	H1-10	
Koko suo	0,13	0,11	0,24	milj. suo-m ³
Yli 1 m	0,11	0,07	0,18	milj. suo-m ³
Yli 2 m	0,01	0,04	0,05	milj. suo-m ³

Ryönäsuo ei sovellu turvetuotantoon paksun, heikosti maatuneen pintakerroksen ja kuivatusvaikeuksien vuoksi.

52. Variskorpi sijaitsee karttalehdellä 3241 09 ($x = 6943,5$ ja $y = 3521,5$), noin 15 km Suonenjoelta itäkaakkoon. Pohjoisessa suo rajoittuu Kutunjokeen ja muualla melko jyrkkiin moreenimäkiin. Kulkuyhteydet ovat melko hyvät (kuva 137).

Pinta-ala on noin 75 ha, josta yli metrin syvyistä aluetta on 55 ha ja yli 1,5 metrin 30 ha. Tutkimuspisteitä on 2,4 kpl/10 ha ja syvyysmittauksia on kaikkiaan 11,5 kpl/10 ha (kuva 140).

Vallitsevina suotyyppinä ovat suon keskiosissa tupasvillaräme ja korpiräme, reunoilla on varsinaista korpea. Puusto on melko tiheää ainespuuluokan sekametsää. Tutkimuspisteistä on rämeellä 58 %, korvessa 38 % ja turvekankaalla 4 %. Suon on luonnontilainen. Kuivatusmahdollisuudet ovat huonot, sillä suurin osa suosta on läheisen Ryönänlahden vedenpinnan tasolla.

Variskorven turvekerrostuman keskipaksuus on 1,3 m. Yli metrin syvyisen alueen keskisyvyys on 1,5 m, josta pintakerrosta on 0,6 m ja pohjakerrosta 0,9 m. Yleisimmät pohjamaalajit ovat hiesu, savi ja hiekka. Liejua on koko suon alueella 10 - 270 cm:n kerros (kuva 141).

Variskorven turpeesta on noin 60 % rahkavaltaista ja noin 40 % saravaltaista. Puunjäännöksiä sisältävän turpeen kokonaisuus on noin 25 %. Yleisimmät turvelajit ovat rahka- (17 %), kortesara- (16 %) ja puurahkaturve (11 %).

Turvekerrostuman keskimaatuneisuus on 4,7, pintakerroksen 3,3 ja pohjakerroksen 5,8. Liekoisuus on keskimääräinen (2,2 %). Liekoja on eniten syvyysvälillä 0,1 - 0,5 m (5,2 %).

Variskorven turve jakautuu eri syvyysalueilla heikosti ja hyvin maatumeeeseen osaan seuraavasti:

	H1-4	H5-10	H1-10	
Koko suo	0,42	0,51	0,93	milj. suo-m ³
Yli 1 m	0,31	0,50	0,81	milj. suo-m ³
Yli 1,5 m	0,19	0,31	0,50	milj. suo-m ³

Variskorpi ei sovellu turvetuotantoon paksuhkon heikosti maatu-
neen pintakerroksen ja kuivatusvaikeuksien vuoksi.

53. Suurisu sijaitsee karttalehdellä 3241 09 ($x = 6945,2$ ja $y = 3521,3$), noin 15 km Suonenjoelta itäkaakkoon rajoittuen kallioihin ja moreeniselänteisiin. Suon länsireunalla virtaa

Kutunjoki. Kulkuyhteydet ovat hyvät, sillä Lempyy - Leppävirta maantie kulkee suon pohjoispuolella (kuva 142).

Pinta-ala on 28 ha, josta yli metrin syvyistä aluetta on 19 ha ja yli kahden metrin 9 ha. Tutkimuspisteitä on 5,7 kpl/10 ha ja syvyysmittauksia on kaikkiaan 10,4 kpl/10 ha (kuva 143).

Vallitsevina suotyyppeinä ovat tupasvillarakememuuttuma ja isovarapurakememuuttuma. Joen rannalla on tiheää lehtokorpimuuttumaa. Muualla reunat ovat korpiräme- ja varsinaista korpimuuttumaa. Puusto on harvahkoa taimikkoa erityisesti suon keskiosassa. Tutkimuspisteistä on rämeellä 79 % ja korvessa 21 %. Suo on ojitettu kokonaan. Kuivatusmahdollisuudet ovat huonot, sillä suon pinta on hyvin lähellä viereisen Kutunjoen pintaa (noin 100 m mpy).

Suurisuon turvekerrostuman keskipaksuus on 1,5 m. Yli metrin syvyisen alueen keskisyvyys on 1,9 m, josta pintakerrosta on 0,2 m ja pohjakerrosta 1,7 m. Yleisimmät pohjamaalajit ovat hiesu, hieta ja hiekka. Koko alueella on liejua suon pohjalla 10 - 270 cm paksuinen kerros.

Suurisuon turpeesta on 98 % rahkavaltaista ja 2 % saravaltaista. Puunjäännöksiä sisältävän turpeen kokonaisosuus on 51 %. Yleisimmät turvelajit ovat puurahka- (21 %), puusararahka- (17,5 %) ja tupasvillarakaturve (14,5 %).

Turvekerrostuman keskimääräinen kosteus on 6,6, pintakerroksen 3,8 ja pohjakerroksen 7,1. Liekoisuus on keskimääräinen (2,8 %). Liekoja on eniten syvyysvälillä 0,1 - 0,5 m (7,5 %).

Laboratoriomäärityksiä varten on otettu tilavuustarkat näytteet pisteeltä A 200 (taulukko 23). Turpeen tuhkapitoisuus on alhainen ja lämpöarvo korkea.

Suurisuon turve jakautuu eri syvyysalueilla heikosti ja hyvin maatuneeseen osaan seuraavasti:

	H1-4	H5-10	H1-10	
Koko suo	0,07	0,35	0,42	milj. suo-m ³
Yli 1 m	0,05	0,31	0,36	milj. suo-m ³
Yli 2 m	0,01	0,20	0,21	milj. suo-m ³

Turvekerrostumansa puolesta suo soveltuisi polttoturvetuotantoon, mutta kuivatusvaikeudet ovat suuret.

54. Valkeisensuo sijaitsee karttalehdellä 3241 09 ($x = 6946,5$ ja $y = 3522,6$), noin 16 km Suonenjoelta itään, kallioisten moreenimaiden keskellä. Suon kaakkoisosassa on kaksi lampea, Valkeinen ja Soidin-Musta. Kulkuyhteydet ovat kohtalaisen hyvät (kuva 142).

Pinta-ala on 59 ha, josta yli metrin syvyistä aluetta on 47 ha ja yli kahden metrin 32 ha. Tutkimuspisteitä on 4,9 kpl/10 ha ja syvyysmittauksia on kaikkiaan 12,0 kpl/10 ha (kuva 146).

Vallitsevina suotyyppeinä ovat avosualueella lyhytkorsineva ja rahkaneva, joita ympäröi tupasvillarämeojikko- ja muuttuma-alue. Suon reunoilla on lyhytkorsinevaräme-sararämejuotti, muuten reuna on korpea. Puusto on pääosin harvaa, vajaatuottoista rämemännikköä. Tutkimuspisteistä on avosuolla 31 %, rämeellä 60 % ja korvessa 9 %. Suo on ojitettu avosualueutta lukuunottamatta kokonaan. Lampien vuoksi kuivatusmahdollisuudet ovat huonot erityisesti suon kaakkoisosassa.

Valkeisensuon turvekerrostuman keskipaksuus on 1,9 m. Yli metrin syvyisen alueen keskisyvyys on 2,2 m, josta pintakerrosta on

0,7 m ja pohjakerrosta 1,5 m. Yleisimmät pohjamaalajit ovat hiekka, hieta ja kivinen moreeni. Liejua on molempien lampien lähellä paksu kerros (160 - 250 cm).

Valkeisensuon turpeesta on 91 % rahkavaltaista ja 9 % saravaltaista. Puunjäänköksiä sisältävän turpeen kokonaisuus on 21 %. Yleisimmät turvelajit ovat tupasvillarahka- (53 %) ja puurahkaturve (12 %).

Turvekerrostuman keskimaatuneisuus on 5,5, pintakerroksen 2,2 ja pohjakerroksen 7,4. Liekoisuus on korkea (3,2 %). Liekoja on eniten syvyysvälillä 1,1 - 1,5 m (4,6 %).

Laboratoriomäärittelyä varten on otettu tilavuustarkat näytteet pisteeltä A 600 (taulukko 24).

Valkeisensuon turve jakautuu eri syvyysalueilla heikosti ja hyvin maatuneeseen osaan seuraavasti:

	H1-4	H5-10	H1-10	
Koko suo	0,40	0,71	1,11	milj. suo-m ³
Yli 1 m	0,34	0,71	1,05	milj. suo-m ³
Yli 2 m	0,27	0,58	0,85	milj. suo-m ³

Paksun pintarahkan, korkean liekoisuuden ja Valkeisesta johtuvien kuivatusvaikeuksien takia suo ei sovellu polttoturvetuotantoon.

55. Kolusuo sijaitsee karttalehdellä 3241 09 ($x = 6948,6$ ja $y = 3521,6$), noin 15 km Suonenjoelta itään osin jyrkkienkin moreenimäkien välissä. Suon eteläosa rajoittuu Salajärveen. Kulkuyhteydet ovat melko heikot (kuva 142).

Pinta-ala on 24 ha, josta yli metrin syvyistä aluetta on 14 ha ja yli kahden metrin 6 ha. Tutkimuspisteitä on 5,8 kpl/10 ha ja syvyysmittauksia on kaikkiaan 10,8 kpl/10 ha (kuva 149).

Vallitsevina suotyyppeinä ovat tupasvillaräme ja korpiräme, reunoilla varsinainen korpi. Suotyypit ovat muuttuma-asteella. Puusto on pääosin taimikko- ja ainespuuluokan sekametsää. Tutkimuspisteistä on rämeellä 62 % ja korvessa 38 %. Suo on ojitettu kokonaan. Kuivatusmahdollisuudet ovat erittäin huonot, sillä suurin osa suosta on vain 0,5 - 1,0 m viereistä järvenpintaa korkeammalla.

Kolusuo turvekerrostuman keskipaksuus on 1,3 m. Yli metrin syvyisen alueen keskisyvyys on 1,8 m, josta pintakerrosta on 0,3 m ja pohjakerrosta 1,5 m. Yleisimmät pohjamaalajit ovat

savi ja hiesu. Liejua on melkein koko suon alueella 50 - 200 cm:n paksuinen kerros.

Kolusuon turpeesta on 68 % rahkavaltaista ja 32 % saravaltaista. Puunjäänöksiä sisältävän turpeen kokonaisuus on 26 %. Yleisimmät turvelajit ovat tupasvillarahka- (24 %) ja varpurahka- (10 %), puurahka- (9 %) sekä rahkasaraturve (9 %).

Turvekerrostuman keskimaatuneisuus on 5,3, pintakerroksen 2,6 ja pohjakerroksen 6,0. Liekoisuus on korkea (3,1 %). Liekoja on eniten syvyysvälillä 0,1 - 0,5 m (6,1 %).

Kolusuon turve jakautuu eri syvyysalueilla heikosti ja hyvin maatuneeseen osaan seuraavasti:

	H1-4	H5-10	H1-10	
Koko suo	0,07	0,25	0,32	milj. suo-m ³
Yli 1 m	0,04	0,21	0,25	milj. suo-m ³
Yli 2 m	0,02	0,12	0,14	milj. suo-m ³

Kolusuo ei sovellu turvetuotantoon kuivatusvaikeuksien takia.

56. Rajasuo-Pitkäsuo sijaitsee karttalehdellä 3241 06 ($x = 6946,9$ ja $y = 3517,2$), noin 10 km Suonenjoelta itään. Suota ympäröi soistuva kangasmaa. Kulkuyhteydet ovat hyvät (kuva 151).

Pinta-ala on 64 ha, josta yli metrin syvyistä aluetta on 30 ha. Tutkimuspisteitä on 4,8 kpl/10 ha ja syvyysmittauksia on kaikkiaan 10,2 kpl/10 ha (kuva 152).

Pohjoisosassa (Pitkäsuo) ovat vallitsevina suotyyppeinä tupasvillaräme- ja korpirämeojikko. Eteläosassa (Rajasuo) on isovarpu- räme- ja korpirämemuuttumaa. Puusto on keskitiheää, kookasta sekametsää. Tutkimuspisteistä on rämeellä 59 %, korvessa 35 % ja turvekankaalla 6 %. Suo on ojitettu kokonaan. Kuivatusmahdollisuudet ovat hyvät.

Rajasuo-Pitkäsuo turvekerrostuman keskipaksuus on 1,0 m. Yli metrin syvyisen alueen keskisyvyys on 1,5 m, josta pintakerrosta on 0,5 m ja pohjakerrosta 1,0 m. Yleisin pohjamaalaji on hiekka- moreeni.

Rajasuo-Pitkäsuo turpeesta on 55 % rahkavaltaista ja 45 % saravaltaista. Puunjäänöksiä sisältävän turpeen kokonaisuus on 27 %. Yleisimmät turvelajit ovat rahkasara- (12 %) ja suole- väkkörahkasaraturve (12 %).

Turvekerrostuman keskimaatuneisuus on 5,5, pintakerroksen 3,5 ja pohjakerroksen 6,7. Liekoisuus on keskimääräinen (2,8 %). Liekoja on eniten syvyysvälillä 0,1 - 0,5 m (7,0 %).

Laboratoriomäärityksiä varten on otettu tilavuustarkat näytteet pisteeltä A 400 (taulukko 25).

Rajasuo-Pitkäsuon turve jakautuu eri syvyysalueilla heikosti ja hyvin maatuneeseen osaan seuraavasti:

	H1-4	H5-10	H1-10	
Koko suo	0,26	0,39	0,65	milj. suo-m ³
Yli 1 m	0,15	0,29	0,44	milj. suo-m ³
Yli 1,5 m	0,09	0,17	0,26	milj. suo-m ³

Rajasuo-Pitkänsuon yli 1,5 metrin syvyinen alue (15 ha) soveltuu pienimuotoiseen palaturvetuotantoon. Osa pintakerroksesta on tuotantoon soveltuvaa saraturvetta. Turpeen lämpöarvo ja suokuitien kuiva-ainemäärä ovat korkeat. Pinta- ja pohjaosassa on korkeahko tuhkapitoisuus.

Polttoturvetuotantoon soveltuvan alueen käyttökelpoisen turpeen määrä ja energiasisältö ovat (laskentaperusteet s. 8 - 11):

Pinta- ala (ha)	Turvetta (milj. suo-m ³)	Kuiva- ainetta (milj. tn)	Energiasisältö (milj. MWh)		
			kuiva- turve	50 % kostea	35 % kostea
15	0,186	0,023	0,143	0,127	0,135

Yksi suokuutiometri turvetta sisältää energiaa 0,73 MWh, ja yksi hehtaari 9 000 MWh 35 %:n kosteudella laskettuna.

Laskelmissa on käytetty seuraavia laboratoriotulosten keskiarvoja: suokuution sisältämän kuiva-aineen määrä 123 kg, kuivan turpeen tehollinen lämpöarvo 22,5 MJ/kg, 50 % kostean turpeen lämpöarvo 10,0 MJ/kg ja 35 % kostean turpeen 13,8 MJ/kg.

57. Eskelinsuo sijaitsee karttalehdellä 3241 06 ($x = 6946,8$ ja $y = 3515,0$), noin 8,5 km Suonenjoelta itään, melko jyrkkien moreeniharjanteiden välissä. Kulkuyhteydet ovat kohtalaiset (kuva 155).

Pinta-ala on 44 ha, josta yli metrin syvyistä aluetta on 34 ha ja yli kahden metrin 25 ha. Tutkimuspisteitä on 7,5 kpl/10 ha ja syvyysmittauksia on kaikkiaan 14,3 kpl/10 ha (kuva 156).

Suotyypit ovat hyvin moninaiset vaihdellen saranevasta aina karuun rahkanevaan ja rahkarämeeseen. Reunoilla on korpirämettä ja varsinaista korpea. Suotyypit ovat ojikko- ja muuttuma-asteella. Puusto on erityisesti suon keskiosassa vajaatuottoista männikköä. Tutkimuspisteistä on avosuolla 16 %, rämeellä 70 % ja korvessa 14 %. Suo on ojitettu kokonaan. Kuivatusmahdollisuudet ovat hyvät. Vedet laskevat ojia pitkin itään, Viitasenpuroon ja edelleen Pyöreiseen.

Eskelinsuon turvekerrostuman keskipaksuus on 2,3 m. Yli metrin syvyisen alueen keskisyvyys on 2,7 m, josta pintakerrosta on 1,3 m ja pohjakerrosta 1,4 m. Yleisimmät pohjamaalajit ovat hiekka, hiesu, hieta ja moreeni. Liejua on paikoin ohut kerros.

Eskelinsuon turpeesta on 73 % rahkavaltaista ja 27 % saravaltaista. Puunjäännöksiä sisältävän turpeen kokonaisuus on noin 25,5 %. Yleisimmät turvelajit ovat tupasvillarahka- (16 %), puusararahka- (12 %) ja rahkaturve (8 %).

Turvekerrostuman keskimaatuneisuus on 4,9, pintakerroksen 2,9 ja pohjakerroksen 6,6. Liekoisuus on keskimääräinen (2,4 %). Liekoja on eniten syvyysvälillä 1,6 - 2,0 m (4,8 %).

Laboratoriomäärityksiä varten on otettu tilavuustarkat näytteet pisteeltä A 400 (taulukko 26).

Eskelinsuon turve jakautuu eri syvyysalueilla heikosti ja hyvin maatuneeseen osaan seuraavasti:

	H1-4	H5-10	H1-10	
Koko suo	0,46	0,54	1,00	milj. suo-m ³
Yli 1 m	0,46	0,48	0,94	milj. suo-m ³
Yli 2 m	0,40	0,41	0,81	milj. suo-m ³

Eskelinsuosta soveltuu polttoturpeen pientuotantoon noin 16 ha:n alue suon keskiosasta. Osa pintakerroksesta on tuotantoon soveltuvaa saraturvetta, erityisesti A-linjaston alueella. Lahdekkeet on rajattu pois tuotantokelpoisesta alueesta.

Polttoturvetuotantoon soveltuvan alueen käyttökelpoisen turpeen määrä ja energiasisältö ovat (laskentaperusteet s. 8 - 11):

Pinta- ala (ha)	Turvetta (milj. suo-m ³)	Kuiva- ainetta (milj. tn)	Energiasisältö (milj. MWh)		
			kuiva- turve	50 % kosteaa	35 % kosteaa
16	0,406	0,038	0,227	0,202	0,214

Yhden suo-m³:n ja hehtaarin sisältämät energiamäärät ovat 0,53 MWh ja noin 13 400 MWh 35 %:n kosteudella laskettuna.

Laskelmissa on käytetty seuraavia laboratoriotulosten keskiarvoja: suokuution sisältämän kuiva-aineen määrä 94 kg, kuivan turpeen tehollinen lämpöarvo 21,4 MJ/kg, 50 % kostean turpeen lämpöarvo 9,5 MJ/kg ja 35 % kostean turpeen 13,1 MJ/kg.

58. Nurkkalamminsuo sijaitsee karttalehdellä 3241 06 (x = 6947,3 ja y = 3514,0), noin 7,5 km Suonenjoelta itään, moreeniharjanteiden välissä. Kulkuyhteydet ovat kohtalaiset (kuva 155).

Pinta-ala on noin 35 ha, josta yli metrin syvyistä aluetta on 22 ha ja yli kahden metrin 9 ha. Tutkimuspisteitä on 6,6 kpl/10 ha ja syvyysmittauksia on kaikkiaan 16,3 kpl/10 ha (kuva 159).

Vallitsevina suotyyppeinä ovat korpiräme ja varsinainen korpi, jotka ovat muuttuma-asteella. Puusto on sekametsää. Tutkimuspisteistä on rämeellä 66 % ja korvessa 34 %. Suo on ojitettu kokonaan. Kuivatusmahdollisuudet ovat hyvät. Vedet laskevat ojia pitkin etelään Isoon Haukijärveen.

Nurkkalamminsuon turvekerrostuman keskipaksuus on 1,4 m. Yli metrin syvyisen alueen keskisyvyys on 1,9 m, josta pintakerrosta on 0,2 m ja pohjakerrosta 1,7 m. Yleisimmät pohjamaalajit ovat hiekka, kivinen moreeni ja hieta.

Nurkkalamminsuon turpeesta on 87 % rahkavaltaista ja 13 % sara-valtaista. Puunjäänöksiä sisältävän turpeen kokonaisuus on

74 %. Yleisimmät turvelajit ovat puurahka- (44 %) ja puusararahkaturve (24,5 %).

Turvekerrostuman keskimaatuneisuus on 6,6, pintakerroksen 3,8 ja pohjakerroksen 6,9. Liekoisuus on keskimääräinen (2,8 %). Liekoja on eniten syvyydsvälillä 0,1 - 0,5 m (4,9 %).

Nurkkalamminsuon turve jakautuu eri syvyysalueilla heikosti ja hyvin maatuneeseen osaan seuraavasti:

	H1-4	H5-10	H1-10	
Koko suo	0,04	0,45	0,49	milj. suo-m ³
Yli 1 m	0,04	0,37	0,41	milj. suo-m ³
Yli 2 m	0,02	0,20	0,22	milj. suo-m ³

Nurkkalamminsuon keskiosasta soveltuu turvetuotantoon noin 10 ha:n alue. Tuotantokelpoista turvetta on tällä alueella kaikkiaan 0,171 milj. suo-m³. Ennen mahdollista tuotantoa on turpeen tuhka- ja rikkipitoisuudet selvitettävä.

59. Rautasuo sijaitsee karttalehdellä 3241 06 ($x = 6941,6$ ja $y = 3510,7$), noin 6 km Suonenjoelta kaakkoon, Suontienjärven Tenhanlahden pohjoispuolella. Kulkuyhteydet ovat erittäin hyvät (kuva 113).

Pinta-ala on 85 ha, josta yli metrin syvyistä aluetta on 52 ha ja yli kahden metrin 29 ha. Tutkimuspisteitä on 2,9 kpl/10 ha ja syvyysmittauksia on kaikkiaan 11,3 kpl/10 ha (kuva 162).

Vallitsevina suotyyppeinä ovat tupasvillaräme ja lyhytkorsinevaräme. Reunoilla on korpirämettä ja varsinaista korpea. Suotyypit ovat ojikko- ja muuttuma-asteella. Puusto on taimikko- ja ainespuuluokan männikköä. Tutkimuspisteitä on rämeellä 74 %, korvessa 10 % ja turvekankaalla 16 %. Suo on ojitettu kokonaan. Kuivatusmahdollisuudet ovat erittäin huonot, sillä suon syvemmät osat ovat viereisen järven pinnan tason alapuolella.

Rautasuon turvekerrostuman keskipaksuus on 1,6 m. Yli metrin syvyisen alueen keskisyvyys on 2,2 m, josta pintakerrosta on 0,6 m ja pohjakerrosta 1,6 m. Yleisimmät pohjamaalajit ovat hieta ja hiekka.

Rautasuon turpeesta on 59 % rahkavaltaista ja 41 % saravaltaista. Puunjäännöksiä sisältävän turpeen kokonaisuus on noin 37 %. Yleisimmät turvelajit ovat rahka- (11,5 %), puurahka- ja puusararahka- (10 %) ja rahkasaraturve (8 %). Osa pintakerroksesta on saraturvetta.

Turvekerrostuman keskimaatuneisuus on 5,7, pintakerroksen 3,3 ja pohjakerroksen 6,6. Liekoisuus on keskimääräinen (2,5 %). Liekoja on eniten syvyysvälillä 0,6 - 1,0 m (5,8 %).

Laboratoriomäärityksiä varten on otettu tilavuustarkat näytteet pisteiltä A 400 + 200 ja A 800 + 0 (taulukko 27).

Rautasuon turve jakautuu eri syvyysalueilla heikosti ja hyvin maatuneeseen osaa seuraavasti:

	H1-4	H5-10	H1-10	
Koko suo	0,36	0,96	1,32	milj. suo-m ³
Yli 1 m	0,30	0,82	1,12	milj. suo-m ³
Yli 2 m	0,22	0,57	0,79	milj. suo-m ³

Näytepisteen A 800 pintaosan erittäin korkea tuhkapitoisuus johtunee viereisen tien rakennusmateriaalin joutumisesta näytteisiin ja muutenkin tuhkapitoisuus on melko korkea. Muut määrittystulokset osoittavat laadultaan keskinkertaista polttoturvetta.

Turvekerrostuman puolesta Rautasuo soveltuu tyydyttävästi polttoturvetuotantoon. Kuivatusvaikeuksista johtuen on ojittamalla kuivattavissa vain suon itäosa, eikä sekään aivan syvimpiä kohtia myöten. Itäosassa on yli 1,5 m syvää aluetta A 200:lle asti noin 16 ha ja tämän käyttökelpoinen turvemäärä ja energiasisältö ovat (laskelmissa on käytetty pisteen A 400 + 200 laboratoriotulosten keskiarvoja):

Pinta- ala (ha)	Turvetta (milj. suo-m ³)	Kuiva- ainetta (milj. tn)	Energiasisältö (milj. MWh)		
			kuiva- turve	50 % kosteaa	35 % kosteaa
16	0,278	0,026	0,147	0,130	0,137

Energiamäärä yhtä suokuutiometriä kohti on 0,49 MWh ja yhtä hehtaaria kohti noin 8 500 MWh 35 %:n kosteudella laskettuna.

60. Tervasensuo sijaitsee karttalehdellä 3223 11 ($x = 6932,0$ ja $y = 3498,6$), noin 16,5 km Suonenjoelta lounaaseen. Suo rajoittuu etelässä Iso-Tervanen -järveen ja koillisessa sekä idässä jokeen, muuten moreeniselänteisiin. Suon länsireunalle tulee metsäautotie, muutoin se sijaitsee hyvin syrjässä pääteistä (kuva 165).

Pinta-ala on 43 ha, josta yli metrin syvyistä aluetta on 34 ha ja yli kahden metrin 23 ha. Tutkimuspisteitä on 6,0 kpl/10 ha ja syvyysmittauksia on 4,7 kpl/10 ha (kuva 166).

Vallitsevina suotyyppeinä ovat tupasvilla- ja rahkarämeet, jotka osaksi ovat ojikkoasteella. Reunoilla on varsinaista korpea ja korpikämmettä. Puusto on pääosin harvaa tai vajaatuottoista mäntytaimikkoa. Tutkimuspisteistä on avosoilla 15 %, rämeillä 70 % ja korvissa 15 %. Suon reunaosat on ojitettu. Vedet valuvat etelään Iso-Tervaseen. Kuivatusmahdollisuudet ovat hyvät.

Tervasensuon turvekerrostuman keskipaksuus on 2,0 m. Yli 1,5 metrin syvyisen alueen keskisyvyys on 2,6 m. Tästä on pintakerrosta 1,1 m ja pohjakerrosta 1,5 m. Suo jakautuu kolmeen erilli-

seen altaaseen, jotka molemmat ovat melko säännöllisen muotoiset. Yleisimmät pohjamaalajit ovat moreeni ja hiesu.

Tervasensuon turpeesta on rahkavaltaista 77 % ja 23 % saravaltaista. Saravaltaiset turpeet ovat pääosin pohjoisessa altaassa. Puunjäännöksiä sisältävien turpeiden kokonaisuus on 15,5 %. Yleisimmät turvelajit ovat tupasvillarahka- (38 %), sararahka (10 %) ja puusararahkaturve (9 %).

Turvekerrostuman keskimaatuneisuus on 4,9, pintakerroksen 3,0 ja pohjakerroksen 6,2. Liekoisuus on keskimääräinen (2,1 %). Liekoja on eniten syvyysvälillä 0,6 - 1,0 m (3,0 %).

Tervasensuon turve jakautuu eri syvyysalueilla heikosti ja hyvin maatuneeseen osaan seuraavasti:

	H1-4	H5-10	H1-10	
Koko suo	0,33	0,52	0,86	milj. suo-m ³
Yli 1 m	0,32	0,48	0,80	milj. suo-m ³
Yli 2 m	0,28	0,37	0,65	milj. suo-m ³

Tervasensuo ei sovellu turvetuotantoon paksun, heikosti maatu-
neen pintakerroksen vuoksi.

61. Ilveksensuo sijaitsee karttalehdellä 3242 07 ($x = 6956,3$
ja $y = 3524,5$), noin 20 km Suonenjoelta koilliseen. Suo rajoit-
tuu etelässä Ilvesjärveen ja muualla moreenimäkiin. Kulkuyh-
teydet ovat kohtalaiset (kuva 168).

Pinta-ala on 26 ha, josta yli metrin syvyistä aluetta on 17 ha
ja yli kahden metrin 3 ha. Tutkimuspisteitä on 2,3 kpl/10 ha
ja syvyysmittauksia on kaikkiaan 5 kpl/10 ha. Suo on tutkittu
hajapistein (kuva 169).

Vallitsevina suotyyppeinä ovat itäosassa puolukkaturvekangas,
ja etelä- ja länsiosassa tupasvillarämemuuttuma. Puusto on
pääosin ainespuuluokan männikköä. Tutkimuspisteistä on rämeellä
62 % ja turvekankailla 38 %. Suo on ojitettu kokonaan. Kuiva-
tumahdollisuudet ovat kohtalaiset.

Ilveksensuon turvekerrostuman keskipaksuus on 1,3 m. Yli metrin
syvyisen alueen keskisyvyys on 1,7 m, josta pintakerrosta on
0,1 m ja pohjakerrosta 1,6 m. Yleisimmät pohjamaalajit ovat
kivinen moreeni ja hieta.

Ilveksensuon turpeesta on 90 % rahkavaltaista ja 10 % saraval-
taista. Puunjäänöksiä sisältävän turpeen kokonaisuus on 71
%. Yleisimmät turvelajit ovat puusararahka- (27 %), puurahka-
(22 %) ja puutupasvillarահkaturve (17 %).

Turvekerrostuman keskimaatuneisuus on 6,8, pintakerroksen 3,2
ja pohjakerroksen 7,1. Liekoisuus on korkea (3,5 %). Liekoja
on eniten syvyysvälillä 0,1 - 0,5 m (7,3 %).

Ilveksensuon turve jakautuu eri syvyysalueilla heikosti ja hyvin maatuneeseen osaan seuraavasti:

	H1-4	H5-10	H1-10	
Koko suo	0,03	0,32	0,35	milj. suo-m ³
Yli 1 m	0,02	0,27	0,29	milj. suo-m ³
Yli 2 m	0,01	0,07	0,08	milj. suo-m ³

Kuivatusvaikeuksien takia on Ilveksensuosta ojittamalla kuivatavissa vain pohjoisosasta noin metrin paksuinen kerros. Suon pienen koon ja suuren liekomäärän huomioiden tuotanto ei liene kannattavaa.

62. Herolamminsuo sijaitsee karttalehdellä 3242 07 ($x = 6952,0$ ja $y = 3525,0$), noin 19 km Suonenjoelta itäkoilliseen osin, kivikkoisten moreenimäkien välissä (kuva 170). Kulkuyhteydet ovat hyvät.

Pinta-ala on noin 65 ha, josta yli metrin syvyistä aluetta on 43 ha ja yli kahden metrin 20 ha. Tutkimuspisteitä on 2,0 kpl/10 ha ja syvyysmittauksia on kaikkiaan 4,5 kpl/10 ha. Suo on tutkittu hajapistein (kuva 171).

Vallitsevana suotyyppinä on tupasvilliarämemuuttuma. Reunaosissa on ruoho- ja heinäkorpirämemuuttumaa. Puusto on pääosin mäntyvaltaista tiheähköä taimikkoa. Tutkimuspisteistä on rämeellä 79 %, korvessa 14 % ja turvekankaalla 7 %. Suo on ojitettu kokonaan. Kuivatusmahdollisuudet ovat heikot suolla olevien lukuisten lampien vuoksi.

Herolamminsuon turvekerrostuman keskipaksuus on 1,6 m. Yli metrin syvyisen alueen keskisyvyys on 2,1 m, josta pintakerrosta on 0,3 m ja pohjakerrosta 1,8 m. Yleisin pohjamaalaji on kivinen

moreeni. Liejua on suon eteläosan lampien lähistöllä 20 - 90 cm:n kerros.

Herolamminsuon turpeesta on 93 % rahkavaltaista ja 7 % saravaltaista. Puunjäännöksiä sisältävän turpeen kokonaisuus on 31 %. Yleisimmät turvelajit ovat tupasvillarahka- (34 %) ja puurahkaturve (20 %).

Turvekerrostuman keskimaatuneisuus on 6,2, pintakerroksen 3,5 ja pohjakerroksen 6,6. Liekoisuus on keskimääräinen (2,9 %). Liekoja on eniten syvyyvälillä 1,1 - 1,5 m (3,7 %).

Herolamminsuon turve jakautuu eri syvyysalueilla heikosti ja hyvin maatuneeseen osaan seuraavasti:

	H1-4	H5-10	H1-10	
Koko suo	0,13	0,92	1,05	milj. suo-m ³
Yli 1 m	0,13	0,76	0,89	milj. suo-m ³
Yli 2 m	0,07	0,47	0,54	milj. suo-m ³

Herolamminsuo ei sovellu turvetuotantoon rikkonaisuutensa ja suolla olevien lukuisten lampien vuoksi.

LUONNONOLOJOT JA TULOSTEN TARKASTELU

Luonnonolot

Suonenjoen kunnan alueen lounaisosa ja Metsolanmäen - Kärkkäälän - Kumpumäen alue pohjoisessa ovat kallioisia maita. Siellä suokuviot ovat pieniä ja rikkonaisia jyrkkien mäkien välisissä painanteissa. Kunnan keskiosassa maaston korkokuvaa hallitsevat pitkänomaiset, luode-kaakko suuntautuneet moreeniselänteet, drumliinit. Niiden väliset painanteet ovat lähes säännöllisesti soiden peitossa (kuva 172).

Kunnan alueen yleisin maalaji on hiekkamoreeni ja se on myös useimpien soiden pohjamaalajina. Muinaisen Ancyclus-järvivaiheen korkeus on Suonenjoenseudulla noin 120 m mpy ja tämän korkeuden lähellä sijaitsevien soiden pohjamaa on enimmäkseen hiekkaa ja hietaa. Useat suot ovat syntyneet pienen järvioltaan tai lammen umpeenkasvuna ja sitten levittäytyneet ympäristön mineraalimaille. Savea ja hiesua tavataan vain niukalti soiden pohjalla.

Kallioperässä ovat vallitsevina kivilajeina kiilleliuskemainen gneissi, granodioriitti ja graniitti (Wilkman 1938). Koskelovedeltä Suonteelle ulottuvassa vyöhykkeessä on alueen ainoa laajempi emäksisten kivilajien esiintymisalue. Tällä gabrosta koostuvalla alueella on kallioperänsä puolesta edellytyksiä vaateliaammille kasvilajeille ja edelleen saravaltaisille turvekerrostumille. Muualla lähtökohta on melko karu.

Soiden levinneisyys

Suonenjoen kunnan alueella suot ovat tasaisesti jakautuneina (kuva 172). Laajimmat yhtenäiset suot ovat kunnan keskiosassa. Suurimmat ovat 17. Isoneva ja 31. Lietesuo, joka nykyisin on suurimmaksi osaksi raivattu pelloksi. Yli puolet tutkituista soista on kooltaan alle 50 ha. Toisaalta yli 110 ha:n kokoisia soita on melko paljon: 10 kpl (taulukko 28).

Taulukko 28. Tutkittujen soiden jakautuminen eri kokoluokkiin.

ha	<30	31- 50	51- 70	71- 90	91-	>110	Yht.
kpl	19	15	9	6	3	10	62
%	31	24	14	10	5	16	100

Suotyypit

Tutkimuspisteistä on vain 14 % luonnontilaisilla suotyypeillä. Laaja-alaisimmat luonnontilaiset alueet ovat Ryönäsuolla (51.), Pietulansuolla (14.), Töyrisuolla (11.) ja Variskorvessa (52.). Suurin osa tutkituista soista on ojitettu kokonaan ja suotyypit ovat yleisimmin muuttuma-asteella (liite 6). Avosoita ja korpia on vähän (12 % ja 14 % tutkimuspisteistä). Yleisimmät suotyypit ovat isovarpuräme-, tupasvillaräme- ja korpirämemuuttuma. Karut tyypit ovat siis vallitsevina. Rehevämpiä suotyyppejä tavataan paikoissa, missä ympäristön mineraalimaalta tulevat vedet valuvat suon reunaa pitkin tai suon poikki (esim. 16. Heposuo ja 59. Rautasuo). Joidenkin soiden kohdalla niiden topografinen sijainti (esim. 19. Taivalsuo) tai kallioperä (esim. 13. Nuutilansuo) mahdollistaa ravinteisten suotyyppien esiintymisen.

Suomen suokasvillisuusvyöhykkeistä tehdyssä aluejaossa Suonenjoki kuuluu viettokaitaiden ja rahkakeitaiden alueeseen (Ruuhijärvi 1983). Viettokaitaat ovat syntyneet kaltevalle alustalle ja niiden pinta viettää tavallisesti yhteen suuntaan. Rahkakeitaat ovat pinnaltaan tasaisempia, kuivahkoja ja karuja soita. Molemmat tyypit ovat edustettuina Suonenjoen soissa. Viettokaitaita ovat esimerkiksi 16. Heposuo ja 18. Viitaselänsuo. Useimmat pienet suot ovat rahkakeitaita.

Soiden puusto on hyvin vaihtelevaa sekä kooltaan että tiheydeltään riippuen ojitusasteesta ja tehdyistä lannoituksista.

Turvekerrostumien paksuus

Tutkittujen soiden keskisyvyys on 1,52 m. Tästä on heikosti maatunutta pintakerrosta kolmasosa, 0,52 m (liite 3). Keskisyvyyden vaihteluväli on suuri: 0,38 - 3,59 m. Soita, joiden keskisyvyys on yli 2 m, on 11 kpl (18 %) ja lähes yhtä paljon on soita, joiden keskisyvyys on alle 1 m : 10 kpl (16 %).

Yli metrin syvyisten suoalueiden keskisyvyys on 2,17 m, mistä pintakerroksen osuus on 0,71 m. Yli metrin syvyistä aluetta on 2698 ha eli 59,5 % koko tutkitusta suoalasta.

Yli kahden metrin syvyisten suoalueiden keskisyvyys on 2,97 m, mistä pintakerrosta on 0,93 m. Yli 2 m syvien alueiden osuus koko tutkitusta suoalasta on 1314 ha eli 29 %.

Turvelajijakauma ja maatuneisuus

Turvekerrostumista 66 % koostuu rahkavaltaisista ja 34 % saravaltaisista turvelajeista (liite 5). Monissa soissa turve on pelkästään rahkavaltaista, mutta usein saravaltaisen turpeen osuus on huomattavan suuri (kuva 173). Tupasvillarahkaturve on yleisin turvelaji (16 %), mutta muutoin jakauma on verraten laaja. Puujäännöksiä sisältävän turpeen osuus kokonaisturvemäärästä on noin kolmannes (32 %). Saravaltainen turvelajien yleisin lisätekijä on kortteen jäännökset ja rahkavaltaisten tupasvillan jäännökset. Ruskosammalvaltaista turvetta on hyvin vähän.

Turvekerrostumien keskimaatuneisuus on 5,5, pintakerroksen 3,3 ja pohjakerroksen 6,6. Eri syvyysalueille lasketuissa keskimaatuneisuuksissa on hyvin vähän eroja (liite 3). Pienien soiden kerrostumat ovat yleensä pitkälle maatuneita; isojen ja saravaltainen kerrostumat ovat yleensä keskimaatuneisuudeltaan hieman alle H5:n.

Pienien soiden ja isompien reunaosien turve on useimmiten kohtalaisesti ja hyvin maatunutta, runsaasti puunjäännöksiä sisältävää. Heikosti maatunut pintakerros on yleensä rahka- tai tupasvillarahkaturvetta. Turvekerrostumien keskiosien rakenne

vaihtelee ja pohjaosan rakenne riippuu suon syntytavasta. Vesistön umpeenkasvuna syntyneessä suossa on liejukerroksen yläpuolella kerros heikosti maatonutta saravaltaista turvetta, jossa useimmiten on runsaasti kortteen jäännöksiä. Metsämaan soistumisissa on pohjakerros kohtalaisesti tai hyvin maatonutta puuturvetta.

Liekoisuus

Eri syvyysvälien liekoisuus eri syvyysalueilla esitetään liitteessä 4. Vuonna 1978 tutkittujen soiden liekoisuus määritettiin metrin syvyysvälein, myöhemmin tutkittujen puolen metrin syvyysvälein.

Mikäli yli metrin ja yli kahden metrin syvyysalueilta lasketut syvyysvälin 0,1 - 2,0 m liekoisuudet ovat yli 3 %, on liekoisuudesta huomattavaa haittaa turvetuotannossa. Tällaisia kerrostumia on Suonenjoella paljon. Kerroksittain lasketuissa liekoisuuksissa on paikoin korkeita pitoisuuksia. Yleensä syvyysväli 0,5 - 1,0 m on turvekerrostuman liekoisin osa.

Turpeen fysikaaliset ja kemialliset ominaisuudet

Näytteitä laboratoriotutkimuksia varten otettiin 27 suolta yhteensä 582 kpl. Näytepisteet on valittu polttoturvekelpoisuuden selvittämiseksi. Tulosten yhteenveto on taulukossa 29.

Kaikkien näytteiden perusteella laskettu pH:n keskiarvo on 4,3. Saravaltaisissa turvekerrostumissa keskiarvo on 4,5 - 5,0 ja paksun rahkavaltaisen pintakerroksen omaavissa kerrostumissa alle 4. Heikosti maatuneet rahkavaltaiset turpeet ovat vastaavia saravaltaisia selvästi happamampia (kuva 174). Yleisesti pH-arvo kohoaa turvekerrostumassa pinnasta pohjaan päin. Tasalaatuisissa kerrostumissa pH:n vaihtelu on pieni ja useita eri turvelajeja sisältävissä kerrostumissa suuri. Turvetuotannon kannalta turvekerrostuman tasalaatuisuus on etu. Happamien turpeiden on todettu kuluttavan ja syövyttävän turpeen käsittely- ja polttolaitteita enemmän kuin lähempänä neutraalia pH-arvoa olevien.

Keskimääräinen vesipitoisuus on noin 90 %. Koska suot ovat suurelta osin ojitettuja, näkyy se vesipitoisuuksien melko alhaisina arvoina.

Yksi suokuutio sisältää keskimäärin 93 kg kuiva-ainetta. Suo-kohtaiset keskiarvot eroavat melko paljonkin toisistaan, esimerkiksi 40. Huuhansuo ja 56. Rajasuo-Pitkäsuo. Näytesarjoissa keskihajonta on suuri, enimmillään yli 30 kg. Polttoturvetuotannon kannalta turvekerrostuman kuiva-ainesisällöllä on suuri merkitys. Mitä suurempi se on, sitä parempi. Yli 100 kg:n kuiva-ainemäärä on hyvä ominaisuus.

Kaikkien näytteiden perusteella laskettu tuhkapitoisuuden keskiarvo on 4,3 %. Alueellisesti kohtalaisen korkea arvo johtuu saravaltaisten turvekerrostumien suuresta osuudesta. Aineiston rahkavaltaiset turvekerrostumat sisältävät hyvin vähän tuhkaa (esim. 17. Isoneva). Polttoturvetuotannon kannalta suot eivät ole liian tuhkapitoisia (vrt liite 2).

Tehollisessa lämpöarvossa ei ole kovin suuria eroja eri näytesarjojen kesken. Arvot ovat kohtalaisen korkeat ja täyttävät TTL:n laatuvaatimuksen (liite 2). Koko aineiston keskiarvo on 21,1 MJ/kg, mikä merkitsee 50 %:n käyttökosteudelle laskettuna 9,3 MJ/kg ja 35 %:n käyttökosteudelle laskettuna 12,8 MJ/kg.

Raatmaan turvekerrostumaa lukuun ottamatta rikkipitoisuus on alhainen, alle 0,3 %. Tosin rikkianalyysyjä ei ole kaikista näytesarjoista. Jos turvekerrostumassa on runsaasti järviruo'on jäännöksiä sisältävää saravaltaista turvetta, voi turpeen rikkipitoisuus olla korkeahko.

Soveltuvuus turvetuotantoon

Yhteenveto polttoturvetuotantoon soveltuvista suoalueista on taulukossa 30. Tarkemmat tiedot ovat suoselostusten yhteydessä ja arviointiperusteet ovat sivuilla 8 - 11. Koska kaikista soisista ei ollut käytettävissä laboratoriotutkimusten tuloksia, on näitä koskevissa laskelmissa käytetty koko aineiston keskiarvoja. Keskiarvoja käyttäen saadut luvut on merkitty tähdellä (*).

Taulukkoon koottujen 26 suoalueen yhteenlaskettu tuotantokelpoinen pinta-ala on 1267 ha, mikä on noin 28 % Suomenjoella tutkitusta suoalasta. Tuotantokelpoista turvetta on yhteensä 23,1 milj.suo-m³, mikä on noin 39 % yli metrin syvyisten alueiden yhteenlasketusta turvemäärästä. Yhteenlaskettu energiasisältö on kuivana 12,9 milj. MWh ja 35 %:n kosteudessa 12,1 milj. MWh.

Kooltaan tuotantokelpoiset alueet ovat enimmäkseen pieniä (19 kpl alle 50 ha). Vain kolme on yli 100 ha:n suuruisia. Näistä suurin, Lietesuo, on suurimmaksi osaksi raivattu pelloksi ja suolla on kaksi palaturpeen pientuotantoaluetta. Lietesuolla on myös teolliseen polttoturvetuotantoon soveltuvia alueita. Isoneva ja Kurkisuo-Juurikkasuo ovat potentiaalisia polttoturvesoita. Kummassakin on haittana maatumaton pintarahka ja Isonevan luoteisosassa kuivatusvaikeudet. Taulukossa olevat pienet tuotantokelpoiset alueet soveltuvat parhaiten pienimuotoiseen palaturvetuotantoon.

Taulukko 30. Yhteenveto polttoturvetuotantoon soveltuvista alueista.

Suo	Pinta- ala (ha)	Turvemäärä (milj.suo-m ³)	Kuiva-ainetta 1000 tn	Energiasisältö (milj. MWh)			Huomautuksia
				kuivana	50 %:n kost.	35 %:n kost.	
2. Raatmaa	44	1,100	107	0,634	0,559	0,595	korkeahko tuhka- ja rikkipitoisuus
4. Laitilansuo	30	0,600	56	0,342	0,305	0,323	
10. Lyytilänmäensuo	32	0,480	43	0,254	0,225	0,237	pintarahkaa, 3 eri allasta
12. Kurkisuo-Juurikkasuo	145	2,170	186	1,101	0,972	1,034	pintarahkaa
16. Heposuo	70	1,436	137	0,821	0,734	0,770	pintarahkaa eteläosassa
17. Isoneva	172	2,408	246	1,530	1,366	1,439	osassa kuivatusvaikeuksia
18. Viitaselänsuo	99	1,733	128	0,739	0,650	0,692	eteläpuolella turvetuotantoalue
19. Taivalsuo	18	0,620	57*	0,338*		0,315*	
20. Jäpinsuo	14	0,350	32*	0,191*		0,178*	
22. Suhonneva	10	0,140	13*	0,076*		0,071*	
27. Kumpumäensuo	30	0,660	61*	0,359*	0,317*	0,335*	
31. Lietesuo	245	5,317	520	3,047	2,715	2,866	paljon peltoja
32. Huikonniemensuo	46	0,998	102	0,610	0,542	0,573	kuivatusvaikeuksia
34. Itäsuo	46	1,043	90	0,529	0,469	0,496	paikoin paksuhko pintarahka
35. Jauhopenrusuo	55	1,007	83	0,473	0,415	0,444	
39. Mölyahonsuo	7	0,097	11	0,065		0,061	
41. Kohisevansuo	11	0,124	11	0,066		0,062	
42. Selänteensuo	19	0,209	25	0,164		0,154	kapea suo
43. Likosuo	27	0,297	32	0,198	0,176	0,186	eteläosassa pintarahkaa
44. Villasensuo	59	0,885	85	0,497	0,440	0,466	
45. Raivionsuo	14	0,171	17	0,100		0,094	
48. Silmäsuu	17	0,255	26	0,158		0,149	
56. Rajasuo-Pitkäsuo	15	0,186	23	0,143		0,135	
57. Eskelinsuo	16	0,406	38	0,227		0,214	
58. Nurkkalamminsuo	10	0,171	16*	0,093*		0,087*	
59. Rautasuo	16	0,278	26	0,147		0,137	
Yhteensä	1267	23,141	2171	12,902		12,113	

Polttoturvetuotantoon kelpaavat alueet sijoittuvat tasaisesti kunnan alueelle ilman selvää keskittymistä (kuva 175). Toistensa lähellä olevia suoryhmiä ovat esimerkiksi:

- 35. Jauhopenonsuo - 16. Heposuo (yht. 125 ha)
- 2. Raatmaa - 4. Laitilansuo (yht. 74 ha)
- 44. Villasensuo - 45. Raivionsuo (yht. 73 ha)
- 18. Viitaselänsuo - 41. Kohisevansuo (yht. 110 ha)
- 10. Lyytilänmäensuo - 12. Kurkisuo-Juurikkasuo -
- 56. Rajasuo-Pitkäsuo (yht. 192 ha)

Tuotantokelpoisten alueiden turvekerrostumissa on paljon vaihtelua. Osa koostuu H 4 -maatuneesta saraturpeesta (2. Raatmaa, 31. Lietesuo), osa hyvin maatuneesta rahkavaltaisesta turpeesta (42. Selänteensuo, 17. Isoneva) ja osa näiden sekoituksista.

Polttoturvetuotannossa olevat suot

Vapo Oy:n jyrshinturvetuotantoalueita on Nuutilansuolla (n:o 13.), Suursuolla (n:o 7), Viitaselänsuolla (n:o 18) ja Herralanmäensuolla (kl.3242 01). Lietesuolla on kaksi pientä palaturpeen tuotantoaluetta. Lietesuota lukuun ottamatta tuotannossa olevat alueet eivät sisälly taulukon 30 lukuihin.

Suojelusuo

Luonnonsuojelulain nojalla perustettuja luonnonsuojelualueita on Kirjosuolla (n:o 1) ja Heposuolla (n:o 16). Karttalehdellä 3241 05, Hulkkolankylän Nyyssölänniemessä sijaitseva Lappalansuo kuuluu soidensuojelun perusohjelmassa suojeltaviin soihin. Edellisten lisäksi ei tutkituista soista löytynyt sellaisia, joilla olisi huomattavaa luonnonsuojelullista arvoa.

KIRJALLISUUS

Lappalainen, E., Ste'n, C-G. ja Häikiö, J. 1984. Turvetutkimusten maasto-opas. Geologian tutkimuskeskus, opas n:o 12 62 s. Espoo.

Ruuhijärvi, R. 1983. Suomen suoyhdistymätyypit. Teoksessa: Suomen suot ja niiden käyttö. Suoseura ry, IPS:n Suomen kansallinen komitea, Helsinki.

Wilkman, W., W., 1938. Kivilajikartan selitys, Lehti C 3, Kuopio. Suomen geologinen yleiskartta 1: 400 000. Helsinki

LIITTEET

- Liite 1. Kartoissa ja profiileissa käytettyjen merkintöjen selitykset
- Liite 2. Jyrsinturpeen ja palaturpeen luokitusohjeet
- Liite 3. Tutkittujen soiden eri syvyysalueiden pinta-ala, keskimaatuneisuus ja turvemäärä
- Liite 4. Liekoisuus
- Liite 5. Turvelajijakauma
- Liite 6. Suotyypijakauma

Kartoissa ja profiileissa käytettyjen merkintöjen selitykset

SUOKARTTA

	Suon ja mineraalimaan raja		Lohkare
	Pelto	5.1 7/23	Keskimääräinen maatuneisuus Heikosti maatuneen pintakerroksen/ koko turvekerrostuman paksuus dm
	Järvi tai lampi	x 22	Turvekerrostuman paksuus dm
	Oja ja veden virtaussuunta	-2m	Suon syvyyskäyrä
	Puro tai joki	-90	Suon pinnan korkeuskäyrä
	Tie		

PROFIILIT

Turvelajit

	Rahka (Sphagnum)	S
	Sara (Carex)	C
	Ruskosammal (Bryales)	B
	Sararahka (Carex - Sphagnum)	CS
	Rahkasara (Sphagnum - Carex)	SC
	Ruskosammal-sara (Bryales - Carex)	BC
	Tupasvilla (Eriophorum)	Er
	Tupasluikka (Trichophorum)	Tr
	Siniheinä (Molinia)	Ml
	Suoleväkkö (Scheuchzeria)	Sh
	Korte (Equisetum)	Eq
	Järviruoko (Phragmites)	Pr
	Raate (Menyanthes)	Mn
	Varpuaines (Nanolignidi)	N
	Puuaines (Lignidi)	L

Pohjamaalajit

	Karkeadetrius-lieju	KdLj
	Hienodetrius-lieju	HdLj
	Järvimuta	JaMu
	Savilieju	SaLj
	Liejusavi	LjSa
	Savi	Sa
	Hiesu	Hs
	Hieta	Ht
	Hiekka	Hk
	Sora	Sr
	Moreeni	Mr
	Kallio	Ka
	Lohkareita	Lo

Turpeen maatuneisuus:

	H ₁₋₃
	H ₄
	H ₅₋₆
	H ₇₋₁₀

Muita symboleja:

	Hiitikerros
	Saostuma

Liekoisuus:

3/2 Lieko-osumat syvyydessä
0 - 1m / 1 - 2m

Luonnontilaiset suotyypit:

Avosuot

VL	Varsinainen letto
RIL	Rimpiletto
VSN	Varsinainen saraneva
RHSN	Ruuhainen saraneva
RIN	Rimpineva
KN	Kalvakkaneva
LKN	Lyhytkortinen neva
SIN	Silmäkeneva
RN	Rahkaneva
LUN	Luhtaneva

Rämeet

LR	Lettoräme
RHSR	Ruuhainen sararäme
VSR	Varsinainen sararäme
LKNR	Lyhytkorsinevaräme
TR	Tupasvillaräme
PSR	Pallosararäme
KGR	Kangasaräme
IR	Isovarpuinen räme
RR	Rahkaräme
KER	Keidasräme
KR	Korpiräme

Korvet

VLK	Varsinainen lettokorpi
KOLK	Koivulettokorpi
LHK	Lehtokorpi
RHK	Ruoho- ja heinäkorp
KGK	Kangaskorpi
VK	Varsinainen korpi
NK	Nevakorpi
RAK	Räaseikko

Muuttuneet suotyypit:

oj	ojikko
mu	muuttuma
tk	turvekangas

ksmu	Karhunsammalmuuttuma
rhtk	Ruohoturvekangas
mtk	Mustikkaturvekangas
ptk	Puolukkaturvekangas
vatk	Varputurvekangas
jatk	Jäkäläkänervaturvekangas

kh	Kytöheitto
pe	Pelto
ta	Turpeennostoalue
pta	Palaturpeen nostoalue
jta	Jyrsinturpeen nostoalue

Suotyyppi- ja liekoisuuskartta

IRmu Suotyyppi

1230 Lieko-osumat (kpl) syvyyksivälillä
0-0,5, 0,5-1,0, 1,0-1,5 ja 1,5-2,0m

-1m Suon syvyyskäyrä

PALATURPEEN LUOKITUS 1982

POS.*	OMINAISUUS	YKSIKKÖ	LAATU P10	LAATU P12	LAATU P13
3	Kosteus, toimituserä	%	30 - 50	30 - 45	20 - 38
4.4	Tehollinen lämpöarvo saapumistilassa, vähintään	MJ/kg ₃ MWh/m ³	10 1,0	12 1,2	13 1,3
5.1	Tuhka kuiva-aineessa, max				
	- kuukausikeskiarvo	%	10	10	7
	- toimituserä (tarvittaessa)	%	15	15	10
6	Tuhkan sulamiskäyttäytyminen**				
8	Kappalekoko, max mitat	mm	150x200x 300	150x200x 300	100x100x 200
10	Murskan määrä, alle 20 mm, max	%	20	15	5
11	Rikkipitoisuus, ilmoitetaan jos yli	%	0,3	0,3	0,3

* Positionumerot viittaavat turveteollisuusliiton laadunmääritysohjeeseen

** Ilmoitetaan, jos puolipallopiste on alle 1120 °C
(Turveteollisuus 3 - 1982)

JYRSINTURPEEN LUOKITUS 1976

POS.	OMINAISUUS	YKSIKKÖ	LAATU J9	LAATU J11	LAATU J11S
3	Kosteus	%	40 - 55	40 - 55	40 - 55
4.4	Tehollinen lämpöarvo Hu	MJ/kg MJ/m ³	yli 8 yli 2500	11 ± 2 yli 3000	11 ± 2 yli 3000
5.1	Tuhka, kuukausikeskiarvo, max	%	10	8	8
	yksittäinen näyte, max	%	14	12	12
5.2	Tuhkan sulamiskäyttäytyminen		x	x	x
5.3	Tuhkan kemiallinen koostumus		x	x	x
6	Kuljetustilavuuspaino likimain	kg/m ³	250 - 450	250 - 450	250 - 450
7	Karkeus, ritilän mitat	mm	100 x 200	100 x 200	40 x 40
9	Puun määrä, max.	%	8	8	8
11	Rikkipitoisuus	%	y	y	y
	Tuotanto-, käsittely- ja kuljetustapa ym. lisätiedot		x	x	x

HUOM.: Turpeen tulisi olla olosuhteisiin nähden mahdollisimman vapaa lumesta ja jäästä.

X - ilmoitetaan tarvittaessa y - ilmoitetaan, jos on yli 0,3 %

Eo. standardiluokituksen ohella voidaan kaupassa tarvittaessa yksittäistapauksissa soveltaa poikkeavia laatuvaatimuksia.

Pos.-numerot viittaavat Turveteollisuusliiton laadunmäärittelyohjeeseen (Turveteollisuus 3 - 1976)

TUTKITTUJEN SOIDEN PINTA-ALA , KESKISYVYYS , KESKIMAAITUNEISUUS JA TURVEMAARA YLI 0.3 METRIN SYVYISELLÄ ALUEELLA

SUON NIMI	KARITA LEHTI	PINTA- ALA HA	KESKISYVYYS			KESKIMAAITUNEISUUS			TURVEMAARA MILJ. M3			LINJASTOA (M)
			H1-10	H1-4	H5-10	H1-10	H1-4	H5-10	H1-10	H1-4	H5-10	
1 KIRJOSUO	324103	110	1.32	0.60	0.72	5.09	2.04	7.64	1.457	0.663	0.794	0
2 RAAITMAA	324103	63	2.14	0.33	1.82	5.80	3.81	6.16	1.351	0.206	1.146	1805
3 KUOKKASUO	324103	95	1.03	0.28	0.75	5.68	3.21	6.59	0.981	0.265	0.716	3505
4 LAITILANSUO	32410	75	1.79	0.34	1.45	5.95	2.57	6.74	1.340	0.254	1.086	2710
5 MARJASELANSUO	324103	25	0.51	0.14	0.37	6.00	2.59	7.33	0.128	0.036	0.092	0
6 PAPPILANPELLOT	324103	140	0.38	0.12	0.26	5.63	1.67	7.46	0.532	0.168	0.364	0
7 SUURSUO	324103	250	1.15	0.45	0.70	5.08	3.13	6.34	2.869	1.128	1.740	0
8 LYLJÄRVENSUO	324103	65	0.54	0.19	0.35	4.98	3.20	5.93	0.349	0.122	0.228	650
9 KONNUNSUO	324106	45	1.94	0.69	1.25	5.56	3.64	6.62	0.873	0.311	0.562	960
10 LYYTILANMAENSUO	324106	130	1.33	0.45	0.88	6.09	3.58	7.36	1.725	0.581	1.145	2465
11 TOYRISUO	322312	62	1.73	0.35	1.38	6.31	2.52	7.28	1.070	0.218	0.853	2450
12 KURKISUO-JUURIKKASUO	324106	255	1.62	0.44	1.18	5.90	3.34	6.85	4.121	1.122	2.999	4415
13 NUUTILANSUO	324102	100	1.91	0.66	1.25	5.59	3.51	6.68	1.909	0.658	1.251	4170
14 PIETULANSUO	324103	39	2.32	0.88	1.44	5.09	2.78	6.51	0.904	0.343	0.560	1430
15 TIINTINSUO	324105	72	0.80	0.20	0.60	5.70	2.70	6.60	0.600	0.130	0.470	0
16 HEPOSUO	324103	128	1.73	0.73	1.00	4.70	3.20	5.79	2.216	0.934	1.282	4570
17 ISONEVA	324204	320	1.76	0.55	1.21	5.98	2.93	7.39	5.635	1.773	3.862	9480
18 VUUTAMALLANSUO	324106	190	2.11	0.43	1.68	6.37	3.42	7.12	4.008	0.816	3.192	7450
19 TAIVALSUO	324201	20	3.59	1.36	2.23	5.08	3.40	6.11	0.718	0.272	0.446	1805
20 JÄPINSUO	324201	28	1.98	0.55	1.43	5.27	3.66	5.90	0.554	0.155	0.399	1000
21 HÄNNILANSUO	324204	25	1.38	0.57	0.81	5.64	2.67	7.73	0.344	0.143	0.202	0
22 SUHONNEVA	324201	15	1.29	0.21	1.09	7.32	3.35	8.08	0.194	0.031	0.163	0
23 MURTOMAENSUO	324201	20	0.75	0.23	0.52	6.26	3.35	7.54	0.151	0.046	0.105	0
24 LAHDENTÄUSKORPI	324204	35	0.65	0.21	0.45	4.44	1.30	5.88	0.228	0.072	0.156	0
25 SAAREKKEENSUO	324204	27	1.41	0.54	0.87	5.24	3.77	6.15	0.379	0.145	0.234	1090
26 KONTTILANSUO	324204	30	1.17	0.53	0.64	4.65	3.35	5.73	0.351	0.160	0.191	0
27 KUMPAMAENSUO	324204	38	2.45	1.19	1.27	5.10	3.96	6.18	0.932	0.451	0.481	2380
28 RAUTAMALLANSUO	324204	30	0.64	0.09	0.55	6.03	2.60	6.59	0.191	0.027	0.164	0
29 TUUKKASENNEVA	324207	60	1.80	0.49	1.30	5.83	2.05	7.27	1.077	0.296	0.781	2215
30 SOIDINSUO	324204	39	1.87	0.84	1.03	5.92	3.75	7.68	0.729	0.326	0.403	1035
31 LIETESUO	322411	360	2.09	0.91	1.17	4.92	3.99	5.65	7.514	3.289	4.225	3310
32 HUIKONNIEMENSUO	322411	80	1.82	0.85	0.97	4.56	3.97	5.08	1.456	0.678	0.778	2070
33 LANSISUO	324102	30	2.35	1.00	1.35	4.98	3.03	6.35	0.706	0.301	0.405	1840
34 ITASUO	324102	82	1.99	0.88	1.11	5.28	3.37	6.80	1.631	0.722	0.908	2060
35 JAUHOPURONSUO	324103	140	1.23	0.17	1.07	6.39	3.43	6.85	1.727	0.234	1.493	3250
36 SELANTEENSUO	324103	42	0.39	0.23	0.16	3.67	2.71	5.00	0.165	0.096	0.069	600
37 JYRYKANKAANSUO	324105	24	1.17	0.32	0.85	5.67	2.45	6.89	0.281	0.077	0.204	1690
38 LAHNANIEMENSUO	324104	39	2.80	1.05	1.75	4.84	2.94	5.98	1.091	0.410	0.681	1700
39 MÖLYAHONSUO	324105	19	1.16	0.27	0.88	6.39	2.87	7.48	0.220	0.052	0.168	1530
40 HUUHANSUO	324105	43	1.50	0.76	0.75	5.14	3.51	6.80	0.647	0.326	0.320	1550
41 KOHISEVANSUO	324106	18	1.18	0.27	0.91	5.64	3.67	6.23	0.212	0.049	0.164	1480
42 SELANTEENSUO	324106	35	1.05	0.08	0.97	7.24	3.50	7.55	0.368	0.029	0.340	2440
43 LIKOSUO	324106	43	1.46	0.38	1.08	5.85	2.18	7.13	0.626	0.162	0.465	2740
44 VILLASENSUO	324105	241	1.04	0.47	0.57	4.89	3.30	6.20	2.498	1.132	1.366	7780
45 RAIUIONSUO	324105	54	1.14	0.30	0.84	6.06	3.25	7.05	0.615	0.161	0.454	2360
46 ISOSUO	324105	60	0.49	0.29	0.20	3.70	2.19	5.91	0.292	0.173	0.119	1170
47 NAAVASUO	324105	22	0.63	0.34	0.29	4.05	2.50	5.88	0.139	0.075	0.064	800
48 SILMASUO	324105	45	1.58	0.43	1.15	6.01	2.94	7.15	0.710	0.193	0.517	2440
49 LONKARINSUO	324105	25	2.40	1.81	0.60	4.02	3.23	6.39	0.601	0.451	0.149	1170
50 HAUKI HARJUNSUO	324105	39	2.74	1.34	1.39	4.75	3.60	5.86	1.067	0.523	0.544	1510
51 RYÖNÄSUO	324109	18	1.33	0.73	0.60	4.50	3.42	5.82	0.240	0.132	0.108	0
52 VARISKORPI	324109	75	1.25	0.56	0.68	4.65	3.29	5.76	0.934	0.422	0.512	1050
53 SUURISUO	324109	28	1.48	0.25	1.23	6.55	3.76	7.12	0.416	0.070	0.345	1180
54 VALKEISENSUO	324109	59	1.88	0.67	1.21	5.51	2.16	7.37	1.110	0.397	0.713	2220
55 KOLUSUO	324109	24	1.33	0.27	1.06	5.26	2.59	5.95	0.319	0.066	0.254	990
56 RAJASUO-PITKASUO	324106	64	1.02	0.40	0.62	5.46	3.51	6.72	0.650	0.256	0.394	2150
57 ESKELINSUO	324106	44	2.27	1.04	1.23	4.92	2.91	6.63	0.997	0.457	0.541	2350
58 NURKKALAMMINSUO	324106	35	1.39	0.12	1.28	6.64	3.76	6.90	0.488	0.041	0.447	1670
59 RAUTASUO	324106	85	1.56	0.42	1.14	5.68	3.34	6.55	1.325	0.358	0.966	2110
60 TERVASSENSUO	322311	43	1.99	0.77	1.22	4.94	3.00	6.16	0.856	0.333	0.524	2100
61 ILVEKSENSUO	324207	26	1.33	0.10	1.23	6.79	3.24	7.07	0.345	0.025	0.320	0
62 HEROLAMMINSUO	324207	65	1.61	0.21	1.41	6.19	3.47	6.58	1.048	0.133	0.915	0
YHTEENSA		4538	1.52	0.52	1.00	5.48	3.27	6.64	69.21	23.68	45.53	114.9 KM

TUTKITTUJEN SOIDEN PINTA-ALA , KESKISYUUYYS , KESKIMAAITUNEISUUS JA TURVEMAARA YLI 1.0 METRIN SYUUYISELLA ALUEELLA

SUON NIMI	KARTTA LEHTI	PINTA- ALA HA	KESKISYUUYYS			KESKIMAAITUNEISUUS			TURVEMAARA MILJ. M3		
			H1-10	H1-4	H5-10	H1-10	H1-4	H5-10	H1-10	H1-4	H5-10
1 KIRJOSUO	324103	70	1.69	0.66	1.04	5.57	2.35	7.61	1.185	0.459	0.726
2 RAATMAA	324103	44	2.84	0.44	2.41	5.83	3.94	6.18	1.251	0.191	1.059
3 KUOKKASUO	324103	47	1.55	0.41	1.14	5.82	3.31	6.71	0.727	0.191	0.535
4 LAITILANSUO	324103	57	2.16	0.41	1.75	5.85	2.69	6.61	1.233	0.237	0.997
5 MARJASELANSUO	324103	2	1.10	0.20	0.90	4.09	2.00	4.56	0.022	0.004	0.018
6 PAPPILANPELLOT	324103	0	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.000	0.000	0.000
7 SUURSUD	324103	130	1.67	0.74	0.92	4.96	3.23	6.35	2.169	0.968	1.200
8 LYLVAJARVENSUD	324103	0	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.000	0.000	0.000
9 KONNUNSUD	324106	27	2.80	1.11	1.69	5.46	3.62	6.67	0.756	0.300	0.457
10 LYYTILANMAENSUD	324106	77	1.88	0.62	1.27	6.22	3.48	7.56	1.450	0.475	0.975
11 TOYRISUO	322312	49	2.05	0.43	1.62	6.32	2.47	7.34	1.003	0.210	0.794
12 KURKISUO-JUURIKKASUO	324106	145	2.34	0.55	1.80	6.06	3.26	6.91	3.395	0.792	2.603
13 NUUTILANSUO	324102	72	2.39	0.76	1.63	5.72	3.56	6.73	1.721	0.551	1.171
14 PIETULANSUO	324103	30	2.80	0.99	1.81	5.22	2.93	6.48	0.839	0.297	0.542
15 TINTINSUO	324105	26	1.30	0.20	1.10	5.80	2.71	6.60	0.350	0.070	0.280
16 HEPOSUO	324103	95	2.14	0.92	1.21	4.66	3.27	5.73	2.028	0.878	1.151
17 ISONEVA	324204	246	2.11	0.62	1.49	6.11	2.90	7.44	5.184	1.522	3.662
18 VIIITASELANSUO	324106	137	2.63	0.48	2.15	6.45	3.41	7.13	3.602	0.657	2.945
19 TAIUALSUO	324201	18	3.91	1.48	2.43	5.09	3.40	6.12	0.704	0.267	0.437
20 JAPINSUO	324201	21	2.41	0.59	1.81	5.34	3.63	5.89	0.506	0.125	0.381
21 HANNILANSUO	324204	15	1.86	0.70	1.16	5.93	2.64	7.92	0.279	0.105	0.174
22 SUHONNEVA	324201	10	1.62	0.26	1.35	7.34	3.36	8.11	0.162	0.026	0.135
23 MURTOMAENSUD	324201	5	1.30	0.35	0.95	6.31	2.29	7.79	0.065	0.018	0.048
24 LAHDENTAUSKORPI	324204	5	1.27	0.20	1.07	6.24	3.17	6.81	0.063	0.010	0.053
25 SAAREKKEENSUD	324204	14	2.30	0.80	1.51	5.42	3.79	6.27	0.322	0.111	0.211
26 KONTTILANSUO	324204	20	1.43	0.56	0.87	4.73	3.30	5.63	0.286	0.112	0.174
27 KUMPUMAENSUD	324204	30	2.93	1.39	1.54	5.14	3.95	6.21	0.880	0.417	0.463
28 RAUTAMULLANSUO	324204	4	1.00	0.20	0.80	6.60	4.00	7.25	0.040	0.008	0.032
29 TUIKKASENEVA	324207	48	2.04	0.42	1.63	6.31	2.55	7.27	0.981	0.200	0.781
30 SOIDINSUO	324204	29	2.35	1.12	1.22	5.92	3.75	7.91	0.680	0.326	0.354
31 LIETESUO	322411	295	2.41	1.03	1.38	4.94	3.99	5.64	7.109	3.028	4.081
32 HUIKONNIEMENSUD	322411	55	2.43	1.05	1.37	4.60	3.97	5.08	1.336	0.580	0.756
33 LANSISUO	324102	23	2.90	1.14	1.76	4.99	2.88	6.35	0.667	0.262	0.405
34 ITASUO	324102	62	2.40	1.04	1.36	5.36	3.40	6.86	1.488	0.645	0.843
35 JAUHOPURONSUD	324103	64	2.15	0.13	2.02	6.71	3.26	6.93	1.378	0.082	1.295
36 SELANTEENSUD	324103	0	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.000	0.000	0.000
37 JYRYKANKAANSUD	324105	11	1.80	0.36	1.44	6.20	2.60	7.10	0.198	0.039	0.158
38 LAHNANIEMENSUD	324104	34	3.12	1.14	1.98	4.90	3.03	5.98	1.062	0.388	0.674
39 MOLYAKONSUD	324105	12	1.51	0.33	1.18	6.64	2.70	7.74	0.181	0.039	0.141
40 HUJUHANSUD	324105	27	2.03	1.01	1.02	5.18	3.41	6.92	0.549	0.272	0.277
41 KOHISEVANSUO	324106	11	1.49	0.36	1.13	5.63	3.73	6.24	0.163	0.040	0.124
42 SELANTEENSUD	324106	19	1.40	0.07	1.33	7.65	3.22	7.88	0.267	0.013	0.253
43 LIKOSUO	324106	27	1.88	0.43	1.45	6.06	1.95	7.27	0.508	0.115	0.393
44 VILLASENSUD	324105	93	1.81	0.69	1.12	5.15	3.43	6.22	1.686	0.643	1.043
45 RAIUIONSUD	324105	28	1.62	0.38	1.24	6.39	3.43	7.28	0.454	0.105	0.349
46 ISOSUO	324105	0	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.000	0.000	0.000
47 NAAVASUO	324105	0	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.000	0.000	0.000
48 SILMASUO	324105	34	1.88	0.50	1.38	6.05	2.90	7.19	0.640	0.170	0.470
49 LONKARINSUD	324105	19	2.93	2.21	0.72	3.95	3.19	6.30	0.556	0.420	0.136
50 HAUKIHARJUNSUD	324105	33	3.13	1.55	1.58	4.77	3.61	5.90	1.034	0.513	0.521
51 RYDNASUO	324109	11	1.65	1.02	0.62	4.23	3.54	5.37	0.181	0.113	0.068
52 VARISKORPI	324109	55	1.46	0.55	0.91	4.76	3.08	5.78	0.805	0.303	0.502
53 SUURISUO	324109	19	1.88	0.24	1.64	6.78	3.63	7.24	0.357	0.046	0.311
54 VALKEISENSUD	324109	47	2.23	0.71	1.52	5.72	2.19	7.37	1.048	0.335	0.713
55 KOLUSUO	324109	14	1.78	0.29	1.49	5.45	2.64	6.00	0.249	0.041	0.208
56 RAJASUO-PITKASUO	324106	30	1.47	0.50	0.97	5.52	3.66	6.47	0.440	0.149	0.291
57 ESKELINSUO	324106	34	2.77	1.34	1.43	4.87	2.91	6.72	0.941	0.457	0.485
58 NURKKALAMMINSUD	324106	22	1.85	0.19	1.67	6.87	3.76	7.21	0.407	0.041	0.366
59 RAUTASUO	324106	52	2.15	0.57	1.58	5.77	3.52	6.57	1.116	0.294	0.822
60 TERVAENSUD	322311	34	2.36	0.95	1.42	4.89	3.02	6.13	0.804	0.322	0.482
61 ILVEKSENSUD	324207	17	1.67	0.11	1.56	6.77	3.70	6.98	0.284	0.018	0.265
62 HEROLAMMINSUD	324207	43	2.06	0.31	1.75	6.14	3.47	6.62	0.888	0.133	0.755
YHTEENSA		2698	2.17	0.71	1.46	5.57	3.34	6.67	58.68	19.12	39.55

jatkoa

TUTKITTUJEN SOIDEN PINTA-ALA , KESKISYVYYS , KESKIMAATUNEISUUS JA TURVEMAARA YLI 1.5 METRIN SYVYISELLÄ ALUEELLA

SUON NIMI	KARTTA PINTA- LEHTI ALA HA	KESKISYVYYS			KESKIMAATUNEISUUS			TURVEMAARA MILJ. M3			
		H1-10	H1-4	H5-10	H1-10	H1-4	H5-10	H1-10	H1-4	H5-10	
1 KIRJOSUO	324103	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
2 RAAIMAA	324103	35	3.27	0.46	2.80	5.84	3.93	6.16	1.143	0.162	0.981
3 KUOKKASUO	324103	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
4 LAITILANSUO	322410	40	2.56	0.41	2.15	5.95	2.77	6.56	1.024	0.164	0.861
5 MARJASELANSUO	324103	0	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.000	0.000	0.000
6 PAPPILANPELLOT	324103	0	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.000	0.000	0.000
7 SUURSUIO	324103	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
8 LYLYJARVENSUIO	324103	0	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.000	0.000	0.000
9 KONNUNSUO	324106	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
10 LYYTILANMAENSUIO	324106	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
11 TOYRISUIO	322312	36	2.36	0.49	1.88	6.29	2.56	7.26	0.851	0.176	0.675
12 KURKISUIO-JUURIKKASUIO	324106	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
13 NUUTILANSUIO	324102	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
14 PIETULANSUIO	324103	27	2.97	1.05	1.92	5.21	2.94	6.44	0.803	0.283	0.519
15 TINTINSUIO	324105	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
16 HEPOSUIO	324103	70	2.46	1.08	1.39	4.68	3.38	5.69	1.724	0.753	0.971
17 ISONEVA	324204	172	2.47	0.69	1.79	6.16	2.83	7.44	4.254	1.180	3.073
18 VIITASELANSUIO	324106	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
19 RAIUVALSUO	324201	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
20 JAPINSUIO	324201	14	2.98	0.72	2.25	5.28	3.59	5.82	0.417	0.101	0.315
21 HANNILANSUIO	324204	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
22 SUHONNEVA	324201	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
23 MURTONMAENSUIO	324201	0	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.000	0.000	0.000
24 LAHDENTAUSSKORPI	324204	0	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.000	0.000	0.000
25 SAAREKKEENSUIO	324204	11	2.61	0.98	1.63	5.42	3.79	6.40	0.287	0.108	0.179
26 KONTTILANSUIO	324204	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
27 KUMPUMAENSUIO	324204	28	3.05	1.43	1.62	5.16	3.95	6.23	0.854	0.400	0.454
28 RAUTAMULLANSUIO	324204	0	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.000	0.000	0.000
29 TUIKKASENNEVA	324207	39	2.23	0.42	1.81	6.42	2.61	7.31	0.869	0.164	0.705
30 SUIDINSUIO	324204	22	2.69	1.32	1.37	5.92	3.76	7.99	0.593	0.290	0.302
31 LIETESUIO	322411	245	2.67	1.07	1.60	4.99	3.99	5.66	6.531	2.611	3.920
32 HUIKONNIEMENSUIO	322411	46	2.67	1.13	1.55	4.61	3.96	5.08	1.230	0.518	0.712
33 LANSISUIO	324102	18	3.41	1.28	2.13	5.00	2.82	6.31	0.614	0.231	0.383
34 ITASUIO	324102	46	2.83	1.12	1.71	5.46	3.40	6.81	1.300	0.514	0.787
35 JAUHOPURONSUIO	324103	55	2.32	0.12	2.19	6.73	3.32	6.92	1.274	0.068	1.207
36 SELANTEENSUIO	324103	0	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.000	0.000	0.000
37 JYRYKANKAANSUIO	324105	7	2.10	0.37	1.73	6.57	2.44	7.47	0.147	0.026	0.121
38 LAHNANIEMENSUIO	324104	28	3.53	1.18	2.35	5.08	3.31	5.98	0.988	0.331	0.657
39 MÖLYAHONSUIO	324105	7	1.76	0.37	1.39	6.74	2.81	7.79	0.123	0.026	0.097
40 HUJHANSUIO	324105	20	2.37	1.15	1.23	5.21	3.41	6.89	0.474	0.229	0.245
41 KOKISEVANSUIO	324106	4	1.96	0.35	1.61	5.82	3.85	6.25	0.078	0.014	0.064
42 SELANTEENSUIO	324106	7	1.67	0.02	1.65	7.75	3.00	7.82	0.117	0.002	0.115
43 LIKOSUIO	324106	18	2.23	0.45	1.77	6.14	1.57	7.31	0.401	0.081	0.319
44 VILLASENSUIO	324105	59	2.19	0.84	1.35	5.11	3.46	6.12	1.292	0.493	0.799
45 RAIUIONSUIO	324105	14	2.02	0.53	1.49	6.52	3.41	7.63	0.282	0.074	0.208
46 ISOSUIO	324105	0	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.000	0.000	0.000
47 NAAVASUIO	324105	0	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.000	0.000	0.000
48 SILMASUIO	324105	24	2.16	0.54	1.61	6.15	2.80	7.28	0.518	0.131	0.387
49 LONKARINSUIO	324105	14	3.54	2.70	0.84	3.89	3.21	6.04	0.496	0.378	0.118
50 HAUKI HARJUNSUIO	324105	29	3.39	1.71	1.68	4.79	3.63	5.96	0.984	0.497	0.487
51 RYONASUIO	324109	8	1.81	1.29	0.52	4.25	3.59	5.92	0.145	0.103	0.041
52 VARISKORPI	324109	30	1.68	0.64	1.03	4.92	3.07	6.07	0.504	0.193	0.310
53 SUURISUIO	324109	14	2.13	0.12	2.01	7.17	3.61	7.38	0.298	0.016	0.281
54 VALKEISENSUIO	324109	38	2.52	0.80	1.71	5.77	2.23	7.43	0.957	0.305	0.652
55 KOLUSUIO	324109	9	2.10	0.34	1.76	5.33	2.52	5.87	0.189	0.031	0.159
56 RAJASUIO-PITKASUIO	324106	15	1.74	0.63	1.11	5.76	3.81	6.86	0.261	0.095	0.167
57 ESKELINSUIO	324106	29	3.04	1.53	1.51	4.83	2.89	6.79	0.882	0.443	0.439
58 NURKKALAMMINSUIO	324106	15	2.20	0.21	1.98	7.01	3.79	7.36	0.330	0.032	0.297
59 RAUTASUIO	324106	38	2.51	0.58	1.93	5.87	3.53	6.58	0.954	0.222	0.733
60 TERVASENSUIO	322311	28	2.63	1.10	1.53	4.81	3.04	6.08	0.737	0.308	0.429
61 ILVEKSENSUIO	324207	10	2.01	0.18	1.82	6.71	3.70	7.02	0.201	0.018	0.182
62 HEROLAMMINSUIO	324207	33	2.31	0.33	1.97	6.19	3.43	6.66	0.762	0.110	0.651
YKTEENSA		1402	3.33	1.05	2.28	5.60	3.40	6.62	46.63	14.66	31.97

jatkoa

TUTKITTUJEN SOIDEN PINTA-ALA , KESKISYVYYS , KESKIMAATUNEISUUS JA TURVEMAARA YLI 2.0 METRIN SYUUISELLA ALUEELLA

SUON NIMI	KARTIA LEHTI	PINTA- ALA HA	KESKISYVYYS			KESKIMAATUNEISUUS			TURVEMAARA MILJ. M3		
			H1-10	H1-4	H5-10	H1-10	H1-4	H5-10	H1-10	H1-4	H5-10
1 KIRJOSUO	324103	10	2.70	0.77	1.93	5.93	2.91	7.12	0.270	0.077	0.193
2 RAATMAA	324103	31	3.48	0.46	3.02	5.84	3.94	6.13	1.080	0.143	0.937
3 KUOKKASUO	324103	2	2.00	0.10	1.90	6.50	4.00	6.63	0.040	0.002	0.038
4 LAITILANSUO	324110	30	2.83	0.43	2.40	5.96	2.79	6.52	0.848	0.129	0.719
5 MARJASELANSUO	324103	0	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.000	0.000	0.000
6 PAPPILANPELLOT	324103	0	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.000	0.000	0.000
7 SUURSUIO	324103	35	2.63	0.87	1.77	4.94	3.27	5.75	0.922	0.303	0.618
8 LYLJJARVENSUIO	324103	0	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.000	0.000	0.000
9 KONNUNSUO	324106	19	3.42	1.52	1.90	5.34	3.61	6.74	0.651	0.290	0.361
10 LYYTILANMAENSUIO	324106	32	2.45	0.53	1.92	6.78	3.46	7.69	0.784	0.169	0.615
11 TOYRISUIO	322312	24	2.68	0.64	2.04	6.07	2.47	7.19	0.643	0.153	0.491
12 KURKISUIO-JUURIKKASUIO	324106	80	3.24	0.70	2.54	6.13	3.28	6.92	2.590	0.562	2.028
14 NUUTILANSUIO	324102	46	3.03	0.85	2.18	5.80	3.54	6.68	1.394	0.392	1.002
14 PIETULANSUIO	324103	20	3.39	1.19	2.21	5.14	2.99	6.29	0.679	0.237	0.442
15 TINTINSUIO	324105	0	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.000	0.000	0.000
16 HEPOSUIO	324103	60	2.60	1.19	1.41	4.62	3.39	5.67	1.561	0.716	0.845
17 ISONEVA	324204	126	2.75	0.74	2.01	6.23	2.80	7.48	3.463	0.929	2.533
18 VIITASELANSUIO	324106	86	3.32	0.60	2.72	6.38	3.38	7.04	2.852	0.513	2.339
19 TAIVALSUO	324201	15	4.40	1.76	2.63	4.99	3.41	6.05	0.660	0.265	0.395
20 JAPINSUIO	324201	10	3.47	0.93	2.54	5.00	3.71	5.48	0.347	0.093	0.254
21 HANNILANSUIO	324204	6	2.68	0.62	2.05	7.07	2.44	8.49	0.161	0.037	0.123
22 SUHONNEVA	324201	2	2.40	0.20	2.20	8.21	4.00	8.59	0.048	0.004	0.044
23 MURTOMAENSUIO	324201	0	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.000	0.000	0.000
24 LAHDENTAIUSKORPI	324204	0	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.000	0.000	0.000
25 SAAREKKEENSUIO	324204	9	2.79	1.03	1.76	5.46	3.77	6.45	0.252	0.093	0.158
26 KONTTILANSUIO	324204	1	2.75	0.28	2.47	6.10	3.00	6.44	0.027	0.003	0.025
27 KUMPUMAENSUIO	324204	25	3.20	1.52	1.68	5.15	3.95	6.24	0.801	0.380	0.421
28 RAUTAMULLANSUIO	324204	0	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.000	0.000	0.000
29 TUIKKASENNEVA	324207	24	2.53	0.41	2.12	6.47	2.75	7.18	0.606	0.097	0.509
30 SUIDINSUIO	324204	17	3.01	1.38	1.63	5.98	3.74	7.88	0.511	0.234	0.277
31 LIETESUIO	322411	180	3.02	1.17	1.85	5.01	3.98	5.67	5.435	2.108	3.327
32 HUIKONNIEMENSUIO	322411	35	2.97	1.16	1.81	4.65	3.95	5.09	1.041	0.407	0.635
33 LANSISUIO	324102	15	3.74	1.33	2.41	5.00	2.73	6.26	0.561	0.200	0.361
34 ITASUIO	324102	35	3.19	1.28	1.91	5.40	3.44	6.71	1.116	0.448	0.669
35 JAUHOPURONSUIO	324103	44	2.46	0.13	2.33	6.61	3.56	6.78	1.082	0.057	1.025
36 SELANTEENSUIO	324103	0	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.000	0.000	0.000
37 JYRYKANKAANSUIO	324105	3	2.67	0.48	2.19	6.57	2.44	7.47	0.080	0.014	0.066
38 LAHNANIEMENSUIO	324104	23	3.92	1.34	2.58	5.02	3.32	5.90	0.901	0.308	0.593
39 MLYAKONSUIO	324105	0	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.000	0.000	0.000
40 HUUHANSUIO	324105	13	2.69	1.34	1.34	5.29	3.43	7.16	0.349	0.174	0.175
41 KOHISEUANSUIO	324106	0	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.000	0.000	0.000
42 SELANTEENSUIO	324106	0	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.000	0.000	0.000
43 LIKOSUIO	324106	11	2.58	0.50	2.08	6.18	1.84	7.23	0.284	0.055	0.228
44 VILLASENSUIO	324105	33	2.59	0.87	1.71	5.13	3.46	5.98	0.853	0.288	0.565
45 RAIUONSUIO	324105	6	2.45	0.38	2.07	6.91	3.35	7.55	0.147	0.023	0.124
46 ISOSUIO	324105	0	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.000	0.000	0.000
47 NAAVASUIO	324105	0	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.000	0.000	0.000
48 SILMASUIO	324105	12	2.60	0.93	1.67	5.79	2.74	7.48	0.313	0.112	0.201
49 LONKARINSUIO	324105	11	4.04	3.14	0.91	3.81	3.19	5.98	0.445	0.345	0.100
50 HAUKI HARJUNSUIO	324105	24	3.73	1.95	1.78	4.83	3.67	6.10	0.895	0.469	0.426
51 RYONASUIO	324109	2	2.31	2.09	0.23	3.83	3.78	4.25	0.046	0.042	0.005
52 VARISKORPI	324109	1	2.06	0.21	1.85	4.70	3.00	4.89	0.021	0.002	0.019
53 SUURISUIO	324109	9	2.36	0.08	2.28	7.39	4.00	7.51	0.213	0.007	0.205
54 VALKEISENSUIO	324109	32	2.65	0.84	1.81	5.85	2.27	7.51	0.848	0.269	0.578
55 KOLUSUIO	324109	6	2.33	0.37	1.96	5.15	2.33	5.68	0.140	0.022	0.118
56 RAJASUIO-PITKASUIO	324106	0	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.000	0.000	0.000
57 ESKELINSUIO	324106	25	3.26	1.60	1.65	4.91	2.95	6.81	0.814	0.401	0.413
58 NURKKALAMMINSUIO	324106	9	2.50	0.24	2.25	7.11	3.69	7.48	0.225	0.022	0.203
59 RAUTASUIO	324106	29	2.74	0.76	1.98	5.77	3.53	6.64	0.795	0.222	0.573
60 TERVASENSUIO	322311	23	2.82	1.23	1.59	4.69	3.11	5.91	0.648	0.283	0.365
61 ILVEKSENSUIO	324207	3	2.60	0.19	2.41	6.35	3.00	6.60	0.078	0.006	0.072
62 HEROLAMMINSUIO	324207	20	2.70	0.35	2.35	6.34	3.30	6.79	0.539	0.070	0.469
YHTEENSA		1314	2.97	0.93	2.04	5.59	3.41	6.59	39.06	12.18	26.88

Liite 4

Eri syvyysvälien liekoisuus (%) yli 1,0 metrin ja 2,0 metrin syvyisellä alueella

SYVUYSALUE > 1.0 METRIÄ

	0.1-0.5	0.6-1.0	1.1-1.5	1.6-2.0	0.1-1.0	1.1-2.0	0.1-2.0
1 KIRJOSUO	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
2 RAATMAA	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
3 KUOKKASUO	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
4 LAITILANSUO	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
5 MARJASELANSUO	0.00	13.48	0.00	0.00	6.74	0.00	3.37
6 PAPPILANPELLOT	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
7 SUURSUO	0.00	7.12	0.00	4.79	3.56	2.40	2.98
8 LYLYJARVENSUO	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
9 KONNUNSUO	0.00	2.19	0.00	0.34	1.10	0.17	0.63
10 LYYTILANMAENSUO	0.00	8.20	0.00	5.51	4.10	2.76	3.43
11 TÖYRISUO	0.00	7.51	0.00	4.38	3.75	2.19	2.97
12 KURKISUO-JUURIKKASUO	0.00	6.10	0.00	3.19	3.05	1.59	2.32
13 NUUTILANSUO	0.00	5.81	0.00	3.15	2.91	1.57	2.24
14 PIETULANSUO	0.00	5.07	0.00	3.00	2.54	1.50	2.02
15 TINTINSUO	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
16 HEPOSUO	0.00	8.19	0.00	3.11	4.09	1.56	2.82
17 ISONEVA	0.00	6.48	0.00	2.94	3.24	1.47	2.35
18 VIITASELANSUO	0.00	3.78	0.00	1.61	1.89	0.81	1.35
19 TAIVALSUO	0.00	0.77	0.00	0.76	0.39	0.38	0.38
20 JÄPINSUO	0.15	4.08	1.11	1.36	2.13	1.22	1.67
21 HÄNNILANSUO	0.00	13.60	0.00	0.91	6.80	0.45	3.62
22 SUHONNEVA	0.00	13.17	0.00	0.00	6.58	0.00	3.29
23 MURTOMAENSUO	0.00	12.68	0.00	2.64	6.34	1.32	3.83
24 LAHDENTÄUSKORPI	0.00	10.93	0.00	0.00	5.46	0.00	2.73
25 SAAREKKEENSUO	0.59	4.67	1.26	2.67	2.65	1.95	2.30
26 KONTILANSUO	0.00	0.00	0.00	9.39	0.00	4.70	2.35
27 KUMPUNMAENSUO	0.40	2.13	1.84	1.86	1.29	1.83	1.56
28 RAUTAMULLANSUO	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
29 TUIKKASENNEVA	0.00	8.82	0.00	3.44	4.41	1.72	3.06
30 SOIDINSUO	0.00	3.84	0.00	3.60	1.92	1.80	1.86
31 LIETESUO	0.11	0.00	0.00	0.00	0.06	0.00	0.00
32 HUIKONNIEMENSUO	1.76	3.01	2.39	0.36	2.35	1.41	1.88
33 LÄNSISUO	0.54	0.94	0.40	1.23	0.74	0.82	0.78
34 ITASUO	2.46	3.38	3.02	3.40	2.93	3.20	3.06
35 JAUHOPURONSUO	5.67	1.16	0.17	0.17	3.41	0.18	1.79
36 SELÄNTEENSUO	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
37 JYRYKANKAANSUO	6.12	6.64	0.48	0.00	6.36	0.27	3.31
38 LAHNANIEMENSUO	0.24	0.36	0.19	0.13	0.30	0.16	0.23
39 MÖLYÄHONSUO	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
40 HUUKANSUO	3.55	3.59	2.44	3.70	3.54	3.09	3.31
41 KOHISEVANSUO	2.71	6.30	0.42	0.00	4.49	0.22	2.35
42 SELÄNTEENSUO	5.98	2.76	0.25	0.00	4.37	0.13	2.25
43 LIKOSUO	2.89	6.66	1.31	0.23	4.73	0.82	2.77
44 VILLASENSUO	3.07	1.46	1.45	0.54	2.25	1.02	1.63
45 RAIUTONSUO	4.42	5.98	2.37	0.00	5.11	1.28	3.19
46 ISOSUO	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
47 NAAVASUO	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
48 SILMASUO	3.48	6.23	2.27	0.35	4.78	1.39	3.08
49 LONKARINSUO	2.22	1.36	0.21	0.85	1.77	0.54	1.15
50 HAUKI HARJUNSUO	1.12	1.21	0.82	0.00	1.15	0.42	0.78
51 RYÖNASUO	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
52 VARISKORPI	5.54	3.90	0.32	0.00	4.71	0.17	2.44
53 SUURISUO	8.03	2.95	0.84	0.43	5.45	0.68	3.06
54 VALKEISENSUO	0.74	2.72	4.63	4.49	1.84	4.45	3.14
55 KOLUSUO	5.02	6.38	0.51	0.00	5.67	0.29	2.98
56 RAJASUO-PITKASUO	7.70	5.08	0.36	0.00	6.37	0.20	3.28
57 ESKELINSUO	1.05	2.09	1.93	4.85	1.61	3.36	2.48
58 NURKKALAMMINSUO	5.02	3.50	2.39	0.87	4.20	1.69	2.94
59 RAUTASUO	3.62	6.01	0.39	0.00	4.80	0.21	2.50
60 TERVASENSUO	1.37	3.14	2.50	1.86	2.26	2.18	2.22
61 ILVEKSENSUO	6.83	3.76	3.81	0.00	5.12	2.08	3.60
62 HEROLAMMINSUO	1.86	2.47	3.78	1.82	2.17	2.79	2.48

jatkoa

SYUUYYSALUE > 2.0 METRIÄ

	0.1-0.5	0.6-1.0	1.1-1.5	1.6-2.0	0.1-1.0	1.1-2.0	0.1-2.0
1 KIRJOSUO	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
2 RAAIMAA	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
3 KUOKKASUO	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
4 LAITILANSUO	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
5 MARJASELANSUO	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
6 PAPPILANPELLOT	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
7 SUURSUO	0.00	6.12	0.00	4.18	3.06	2.09	2.57
8 LYLJÄRVENSUO	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
9 KONNUNSUO	0.00	0.96	0.00	0.26	0.48	0.13	0.30
10 LYYTILANMAENSUO	0.00	7.30	0.00	6.85	3.65	3.43	3.54
11 TÖYRISUO	0.00	4.58	0.00	5.97	2.29	2.98	2.63
12 KURKISUO-JUURIKKASUO	0.00	5.00	0.00	3.46	2.50	1.73	2.11
13 NUUTILANSUO	0.00	6.27	0.00	5.08	3.14	2.54	2.84
14 PIETULANSUO	0.00	6.02	0.00	4.28	3.01	2.14	2.57
15 TINTINSUO	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
16 HEPOSUO	0.00	5.32	0.00	4.30	2.66	2.15	2.40
17 ISONEVA	0.00	5.51	0.00	3.97	2.75	1.98	2.36
18 VIITASELANSUO	0.00	3.03	0.00	1.27	1.52	0.63	1.07
19 TAIUALSUO	0.00	0.49	0.00	0.39	0.24	0.19	0.21
20 JAPINSUO	0.00	3.14	1.33	1.99	1.60	1.63	1.61
21 HÄNNILANSUO	0.00	13.99	0.00	1.66	6.99	0.83	3.92
22 SUHONNEVA	0.00	1.00	0.00	0.00	0.50	0.00	0.25
23 MURTOMAENSUO	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
24 LAHDENTÄUSKORPI	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
25 SAAREKKEENSUO	0.25	4.47	1.56	2.68	2.40	2.08	2.24
26 KONTTILANSUO	0.00	0.00	0.00	10.30	0.00	5.15	2.57
27 KUMPUMAENSUO	0.35	2.00	1.91	1.93	1.20	1.89	1.54
28 RAUTAMULLANSUO	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
29 TUIKKASENNEVA	0.00	8.83	0.00	5.37	4.41	2.68	3.54
30 SOIDINSUO	0.00	2.68	0.00	3.35	1.34	1.67	1.50
31 LIETESUO	0.15	0.00	0.00	0.00	0.08	0.00	0.04
32 HUIKONNIEMENSUO	1.65	2.60	2.79	0.43	2.10	1.64	1.87
33 LANSISUO	0.50	1.03	0.33	1.13	0.76	0.74	0.75
34 ITASUO	2.05	2.60	2.77	3.96	2.36	3.33	2.84
35 JAUHOPURONSUO	5.56	0.62	0.21	0.22	3.09	0.22	1.65
36 SELANTEENSUO	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
37 JYRYKANKAANSUO	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
38 LAHNANIEMENSUO	0.28	0.43	0.15	0.15	0.35	0.15	0.25
39 MÖLYAHONSUO	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
40 KUUKANSUO	0.48	3.71	2.09	4.95	2.16	3.45	2.80
41 KOHISEVANSUO	2.21	4.92	3.16	0.00	3.49	1.66	2.57
42 SELANTEENSUO	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
43 LIKOSUO	1.53	6.98	1.47	0.31	4.22	0.93	2.57
44 VILLASENSUO	4.06	0.63	0.22	1.32	2.34	0.78	1.56
45 RAIUIDONSUO	3.01	4.99	3.90	0.00	3.88	2.07	2.97
46 ISOSUO	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
47 NAAVASUO	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
48 SILMASUO	0.63	4.25	3.64	0.48	2.43	2.07	2.25
49 LONKARINSUO	1.22	0.99	0.18	0.72	1.10	0.45	0.77
50 HAUKI HARJUNSUO	0.92	1.30	0.89	0.00	1.10	0.45	0.77
51 RYÖNASUO	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
52 VARISKORPI	1.61	1.79	0.00	0.00	1.70	0.00	0.85
53 SUURISUO	7.73	3.35	0.79	0.83	5.47	0.88	3.17
54 VALKEISENSUO	0.77	2.26	4.49	5.18	1.63	4.72	3.17
55 KOLUSUO	5.05	7.20	0.84	0.00	6.06	0.49	3.27
56 RAJASUO-PIIKASUO	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
57 ESKELINSUO	0.49	1.77	1.65	5.04	1.16	3.31	2.23
58 NURKKALAMMINSUO	3.02	2.01	3.32	1.96	2.51	2.64	2.57
59 RAUTASUO	3.05	3.92	0.22	0.00	3.47	0.12	1.79
60 IERVASENSUO	1.19	2.25	2.51	2.14	1.74	2.31	2.02
61 ILVEKSENSUO	5.46	5.20	3.64	0.00	5.11	2.04	3.57
62 HEROLAMMINSUO	1.44	2.84	3.86	2.17	2.17	2.98	2.57

